XXV. évfolyam, 47. szám

Ára: 1,80 Ft

Ludas Matyi

1969. november 20.

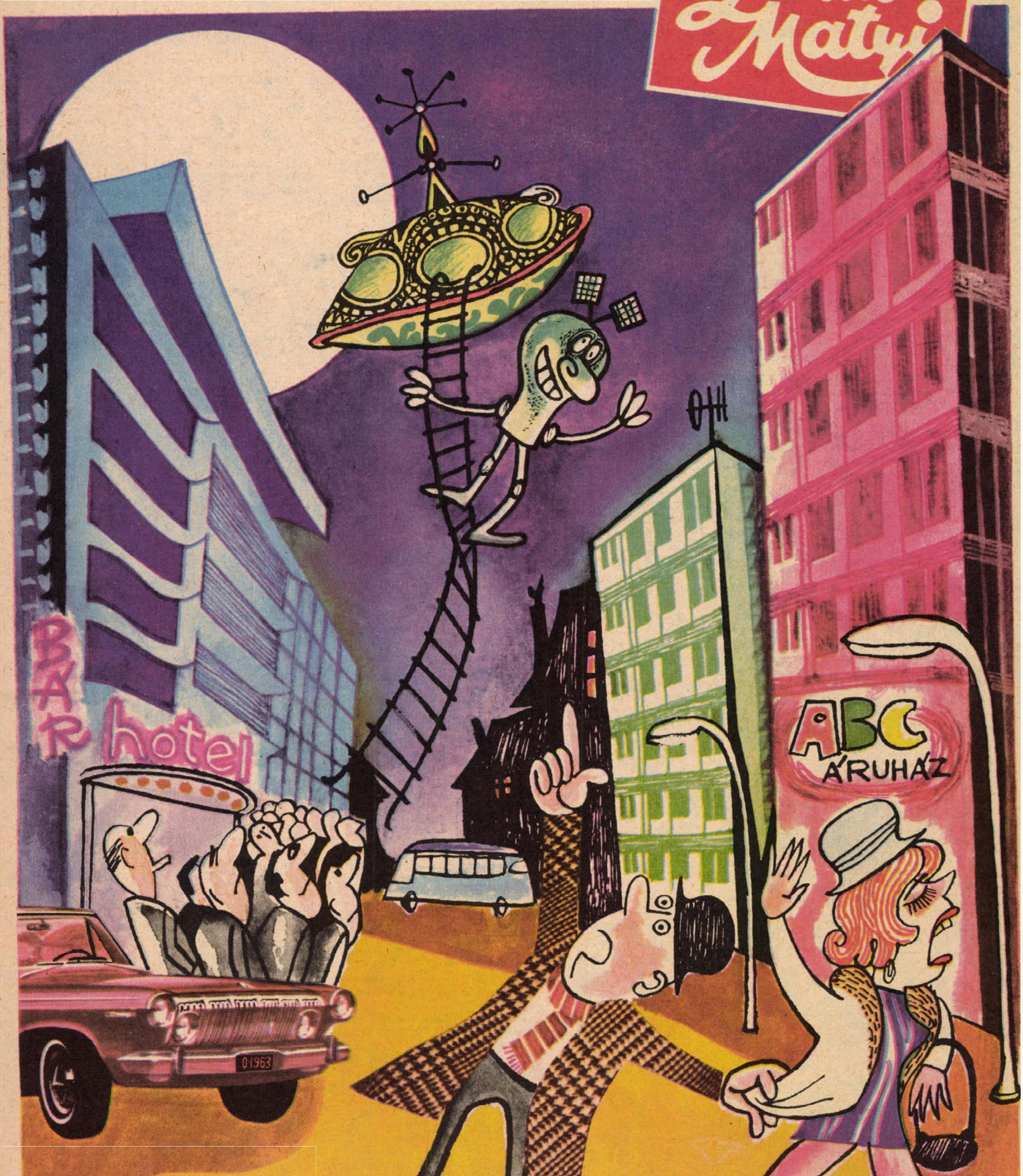
BÁR
hotel
ABC
ÁRUHÁZ
0·1963
TótGyula

Tót Gyula rajza

KÖZÖNY — *Gyere csak, majd megnézzük a tévé-híradóban..*

KEDVES LUDAS!

ÖRÖKZÖLD TÉMÁK

1.

Örökzöld téma például a negyedkilós túró.

Több mint egy éve annak, hogy legutóbb szóvá tettük: ne csak félkilós csomagolásban legyen túró, hanem negyedkilósban is, és a kétdecis tejfel mellett legyen egydecis tejfel is, pohárban.

Akkor a tejipar szakemberei udvariasan közölték, hogy az egydecis poharas tejfelt nem tartják praktikusnak, s nem áll szándékukban ilyet gyártani, ellenben a negyedkilós csomagolt túró realizálható elképzelés, erre már ők is gondoltak, hamarosan ki is rukkolnak vele.

Ígéretüknek eddig csak ötven százalékban tettek eleget: egydecis poharas tejfelt valóban nem hoztak forgalomba...

2.

Barátom meséli:

— Te, hogy én mit loholtam egy szolid, negyvenes, fekete után...

— Még ha húszas vagy harmincas feketék után loholnál, megérteném, de negyvenesek után loholni, már megbocsáss...

— Félreértesz engemet! Nem nőről van szó, hanem egy pár félcipőről. Négy boltot bejártam, mire kaptam egyet, pedig nem voltak különösebb igényeim, azt kértem csak, hogy fekete legyen, szolidan csinos és negyvenes méretű. ...De mindezen nem is bosszankodtam volna annyit, ha nem lett volna tele épp azokban a napokban minden újság a hirdetéssel: „Cipő hetek! Vegyen még egy párat!"... Még egy párat?! Örültem, hogy egyhez is hozzájutottam.

3.

„Az olvasó népért" mozgalom, úgy látszik, cseppet sem szívügye a MÁV-nak, mindent megtesz annak érdekében, hogy az utasok ne tölthessék olvasással az idejüket a vonaton. Nyáron az átláthatatlanul piszkos, ritkán mosott ablakok akadályozzák ebben a jámbor utast, télen pedig a gyenge világítás. Bevett szokás ugyanis, hogy bár minden ülés fölé van felszerelve, égő de csak minden második ég, egyik helyen a bal oldali, a másikon a jobb oldali, szép arányosan beosztva. Ha elég rámenős az utas, és reklamál emiatt a kalauznál, elérheti, hogy a világítás másik ágát is bekapcsolják. De amíg egy kalauzt talál! Addigra vagy elmegy a kedve az olvasástól, vagy már le is kell szállnia...

(r. b.)

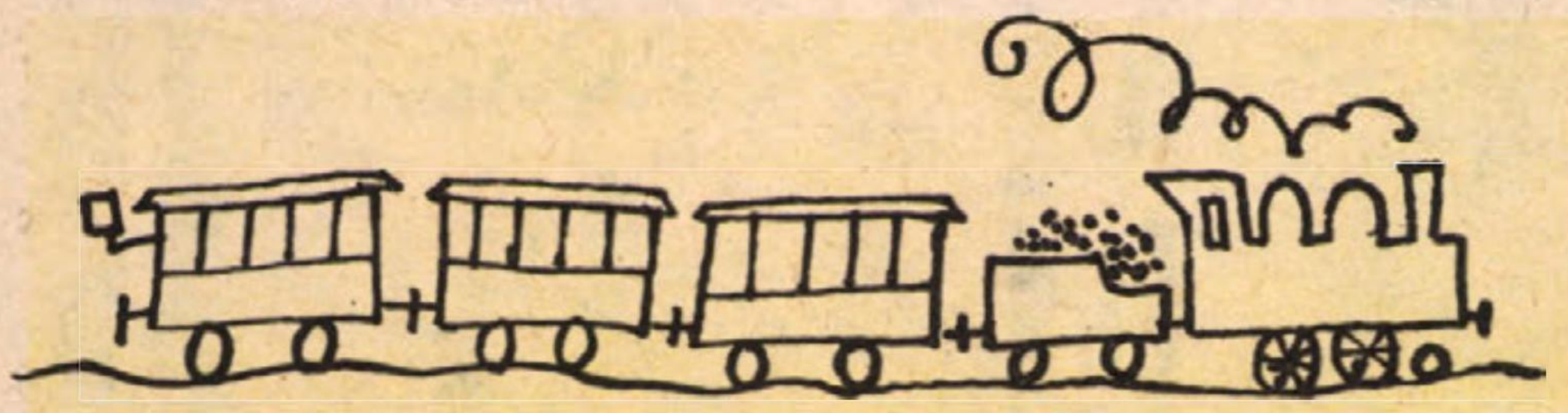

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

Néhány zokszót ejtettem, balatoni menettérti jegyem dupla megfizettetése ellen — válaszolt erre a MÁV vezérigazgatóság illetékes osztálya. A levél megmagyarázza, hogy az elharapózott vasúti „bliccelés" miatt vagyok köteles a dátumbélyegző szerint utazni. Közli ugyan a válaszlevél, hogy kaphatok bélyegzés nélküli jegyet is — de ezt a jegyirodában nem mondják meg, és az utas ki nem találhatja.

A magyarázkodás félig elfogadható. Csak félig. Mert egyes bliccelők miatt nem szabad a közönséget büntetni. Ezen az alapon ne adjanak ki autóvezető-jogosítványt; hiszen egyesek gázolnak az autóval! És ne építsünk emeletes házakat, mert a haragosomat megölhetem úgy, hogy ledobom a harmadik emeletről. Mindennel lehet visszaélni. Csípjék el a bliccelőket, de őmiattuk ne fizettessék meg mással duplán a jegyet, ha véletlenül nem tudott a jelzett napon utazni. (Dátum nélkül kiadott jeggyel egyébként még könnyebben lehet csalni.)

Arra viszont végképpen nem kaptunk magyarázatot: miért nem lehet későbbre érvényesíteni vagy kicserélni a fel nem használt jegyet? Feltételezik, hogy leutaztam 180 kilométert Szigligetig, lóhalálában még aznap visszautaztam újabb 180-at, hét és fél órán át bujkáltam a kalauz elől — pusztán azért, hogy kezeletlen jegyemet visszaválthassam? Ehhez — rendkívül élénk fantázia kell. És megszégyenítő gyanakvás, amelyhez joga nincs a vasútnak.

A válaszlevél egyébként felajánlja: „a jegy árának részbeni visszatérítésére még lehetőség van... a cikk írója jegyét küldje el osztályunk címére".

Végül: módfelett meglepett, hogy a válasz „vasútellenes élcelődés"-nek minősíti panaszomat. Én egy bosszantó és bürokratikus eljárást bíráltam (minden élc nélkül), s nagyon sajnálom, hogy a választ fogalmazó osztályvezető a bürokráciát azonosítja a vasúttal, mint intézménnyel.

E. J.

IDEJÉBEN SZÓLOK!

Témám ugyan már nem elég aktuális, de talán nem árt, ha még idejében szólok. Így talán a következő tanévig reménykedhetünk. Ugyanis, amikor fiam meghozta hetedikes füzetcsomagját és megpillantottam benne a nylonborítókat, felkiáltottam:

– Na, végre, ezt is megértük, nem kell annyi időt elpazarolni a csomagolással. (Arról nem is beszélve, hogy szebb és korszerűbb is!)

Rögtön próbálni kezdtük az elsőre... a másodikra... és így tovább. Egyre sem volt jó!

Sebaj, majd a könyvekre jó lesz!

Azokra sem volt jó. Legalább két tucat füzetet, könyvet próbáltunk bekötni a nylonborítókkal, de vagy túl kicsi volt, vagy túl nagy.

Mai napig is azon tűnődöm: vajon miről vehették a méreteket?

Ehner Antalné
Baja

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi október 16-i számában „Pesti delicatessek" címmel megjelent cikkre válaszolva közöljük:

Amikor az említett boltok megnyíltak, viszonylag kevés csemege jellegű áruval rendelkeztünk és az akkori ellátáshoz képest az ott árusított élelmiszerek minősége és az áruösszetétel is az átlagosnál jobb volt. Ma már az élelmiszer-ellátás általános színvonala lényegesen jobb és ezeknek a boltoknak az árukészlete ezért sem különösen eltérő a többi boltokétól. A cikk alapján a delicatesse boltokat üzemeltető vállalatainkat felhívtuk, hogy a szóban forgó boltok áruösszetételét és üzemeltetési színvonalát vizsgálják felül.

Delicatesse

Dr. Világi Zoltán
áruforg. főoszt. vez.
Bp. Városi Tanács VB
Élelmiszerkereskedelmi Irodája

*

A Ludas Matyiban „Gödöllői gondok" címmel megjelent cikk írója kifogásolta — és joggal —, hogy az Agyagbányában levő mosoda szennyvizének elvezetése nem megfelelő. A vállalat vezetősége megtette a szükséges intézkedéseket: a Pest megyei Víz- és Csatornamű Vállalattal e munkák elvégzésére kivitelezési szerződést kötöttünk. E szerződés szerint a szennyvíztisztítással és elvezetéssel kapcsolatos építési munkákat ez év december 31-ig a kivitelező elvégzi.

Hajós István
igazgató
Pest megyei Szolgáltató és
Csomagoló V.

CSAK RÖVIDEN!

Vásároltam motorkerékpáromhoz egy magyar gyártmányú kézidudát. Meglepetten vettem tudomásul, hogy gumi helyett műanyagból van a sapkája. Az én dudám nagyon nehezen adja ki a hangját, kétszer egymás után pedig képtelenség megszólaltatni, mert a műanyag, az mégsem gumi, s nehezen tágul. Visszamentem a boltba, és megkérdeztem, nem lehetne-e visszacserélni olyanra, aminél a sapka gumiból van. Ekkor ért a legnagyobb meglepetés. A boltvezető elnézést kért, s udvariasan közölte: talán próbáljam meg, hátha van a gyógyszertárban női mellszívó, annak a gumija pontosan jó rá. Ez is egy megoldás, nem mondom. De nem lehetne már a gyárban használható gumisapkával ellátni a dudákat?

Komlóssy György
Bácsalmás

Az oroszlányi erdészet ez év tavaszán korábbi helyéről a város másik részére, az úgynevezett Borbála-telepre költözött. Még májusban kértük a Tatai Távközlési Üzemet, hogy a telefont az új irodahelyiségbe szereljék át. Az elmúlt hat hónap alatt azonban csak az oszlopok érkeztek meg, a vezeték még mindig nem, és intézményünk azóta is telefon nélkül van. Nem kell különösen ecsetelni, gondolom, hogy ez mennyire hátráltatja munkánkat!

Bakkos Ferenc
Oroszlány

Monori munkahelyemre minden reggel azzal a vonattal utazom ki, amelyik a Nyugati pályaudvarról elméletben 6 óra 40-kor indul. Gyakorlatban azonban már hetek óta mindennap 10—20 perces késéssel érkezik be a szerelvény a Nyugatiba, és emiatt mindig késéssel indul vissza Monorra. Bosszantó az is, hogy a megafon az utolsó pillanatig nem közli, hogy mikor és melyik vágányra érkezik a vonat, és hogy mikor indul vissza!

Vajda Andor
Budapest

A Szabó Ervin Könyvtár Fehérhajó utcai zenei részlege bizonytalan időre beszüntette a kölcsönzést, mint közölték: „fűtés hiányában". Megjegyzendő, hogy a könyvtár a nyár folyamán hosszú ideig zárt ajtóval fogadta az érdeklődőket, s az ajtóra kitett tábla szerint kályhajavítás miatt volt bezárva. Ezek szerint mégsem jól javították meg a kályhákat?!

Dr. B. R.
Budapest

Az Elektroakusztikai Gyár megbízottjai szeptember 18-án elszállították lakásomról SRS 23 W márkájú koncert zeneszekrényemet azzal, hogy vagy megjavítják, vagy kicserélik. Kedves zenegépemről azóta sem kaptam hírt, bár többször fordultam levélben a gyárhoz, egyszer sem válaszoltak. Azért szeretném a nyilvánosság előtt megkérdezni tőlük: meddig kell még várnom a javításra, vagy a cserére?

Szabó Miklósné
Bp. II., Mártírok útja 24.

MÁZLI

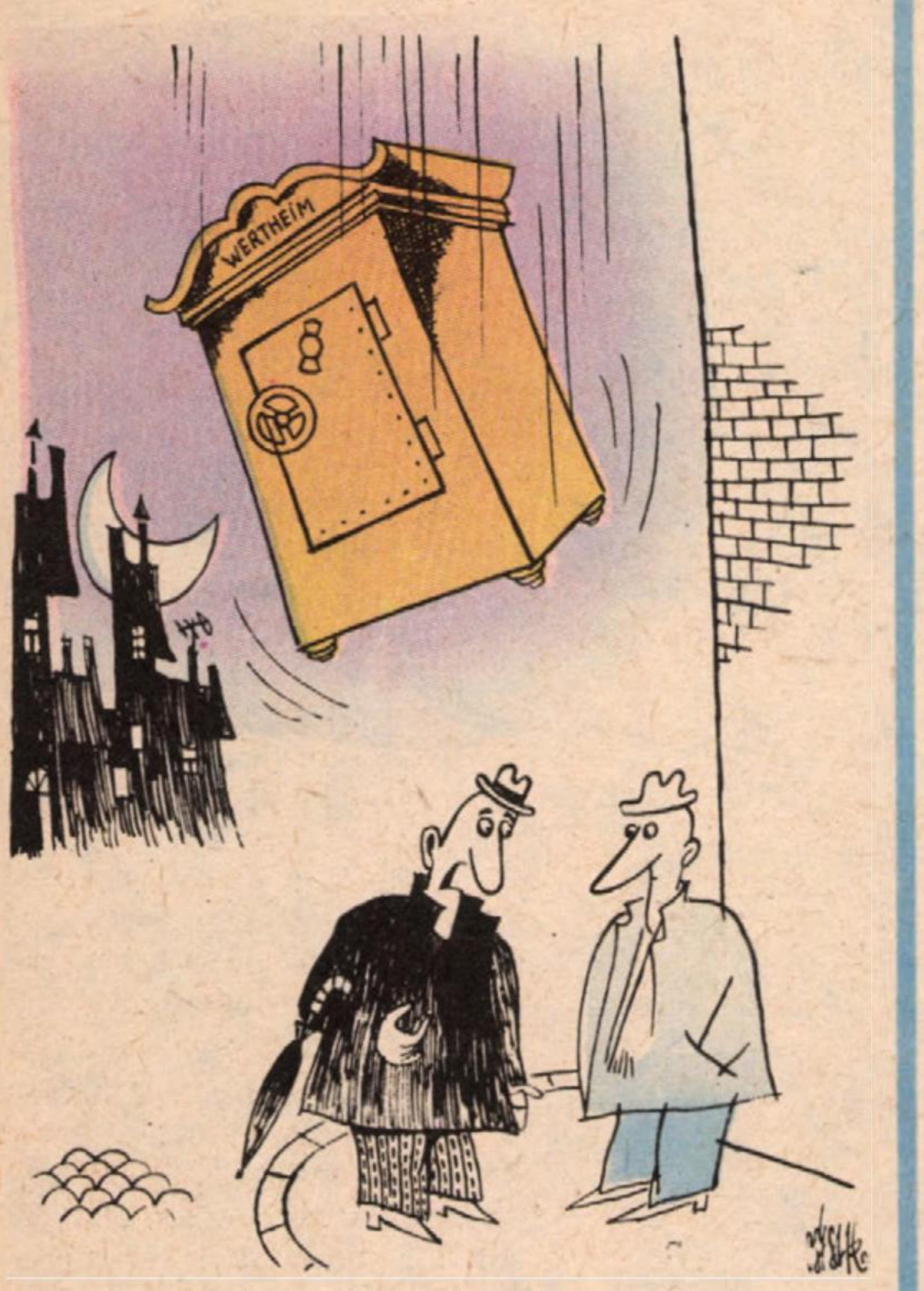

– Jól jönne egy kis pénz . . .

DÉL-VIETNAMBAN

Szűr-Szabó József rajza

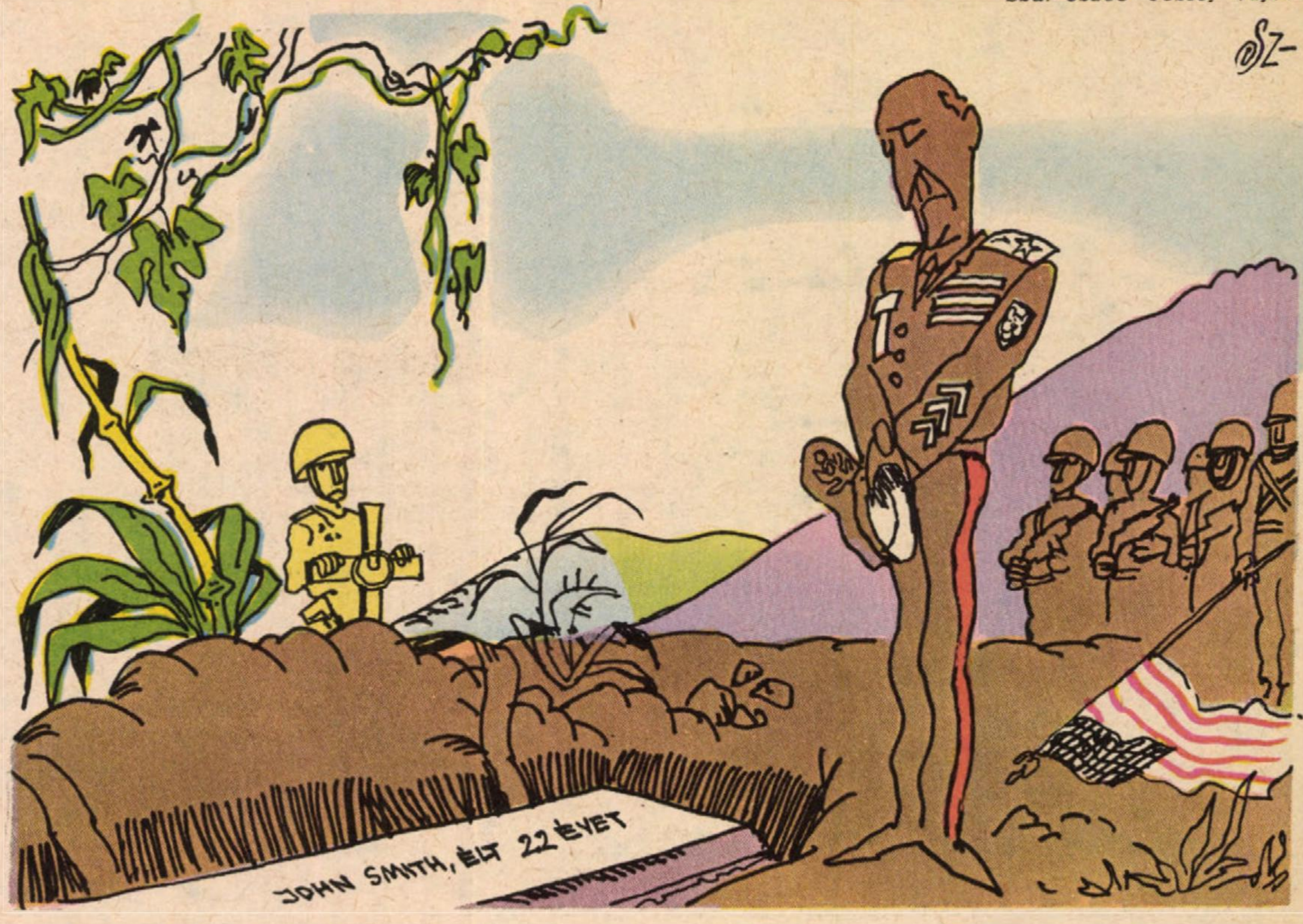

– Ejnye, John! Most, amikor az elnök ki akart vonni?! . . .

TÖHÖTÖM

Bevallom őszintén: én nem szeretem Töhötömöt, akit a hét vezér között hetedikként szoktunk emlegetni. Sietek leszögezni: egy pillanatig sem vitatom érdemeit, melyet a honfoglalásban szerzett. Valóban felemelő volt, ahogy a Vereckei-szoroson bejött, emelt fejjel, bátran, délcegen, mintha nem is egy szorosban, hanem egy széles, virágos mezőn közlekedne. Mesélik, hogy a többiek, a hat másik vezér elfogódottan tette be lábát a Kárpát-medencébe, kicsit fáztak a dologtól, és az is megfordult a fejükben, hogy vissza kellene fordulni. Töhötöm azonban határozottan kijelentette, hogy itt a helyünk, innen tovább egy tapodtat sem megyünk.

Le is telepedtünk, és — ahogy ez a hírlapok tudósításaiból közismert —, áttértünk a nomád életformából a földművelésre, és I. István királyunk lelkes, szervező munkája következtében a pogány magyarság 96,5 százalékban, majdnem teljesen önként, felvette a kereszténységet.

A vezérek alkalmazkodtak az új körülményekhez, földesurak lettek, jobbágyokat tartottak, és a kor divatjának megfelelően sanyargatták a népet. Kivéve Töhötömöt. Ő nem csinált semmit, csak járta az országot, és élménybeszámolókat tartott, „Hogyan jöttem be Vereczke híres útján?" címmel. Amikor jött a mohácsi vész, a török vagy a német, a hat vezér kardot, puskát vagy ágyút rántott, kivéve Töhötömöt, aki minden feladat alól kibújt, mondván:

— Én megtettem a magamét. Láttátok volna, amikor bejöttem Vereckénél . . .

Már sokan unták ezt a vereckei históriát, de jött a millennium, ami megint csak konjunktúrát jelentett Töhötömnek. A hat vezér éppen a polgári társadalom felépítésén fáradozott: városokat emeltek, gyárakat építettek, és a feudális zsarnokság helyett áttértek a sokkal jövedelmezőbb kapitalista kizsákmányolásra. Zsakettet öltöttek, benzinkocsival közlekedtek, kivéve Töhötömöt, aki továbbra is sátorban lakott, és könnyes nosztalgiával gondolt vissza azokra a szép napokra, amikor bejött a Vereckei-szoroson.

Időnként megkereste őt a hat vezérek egyike, és fényes ajánlatokat tett neki:

— Hidd el, a múltból már nem lehet megélni. Erős és egészséges vagy. Vállalj valami hozzád illő feladatot, különben menthetetlenül elsüllyedsz . . .

— Ez a hála? Ezt érdemlem én, aki annak idején bejöttem Vereckénél? Hol voltak akkor ezek a mai suhancok? Könnyű most ugrálni, de mi van akkor, ha én a szorosnál visszafordulok? — mondta sértetten Töhötöm, és visszavonult emlékeibe.

Közben feltalálták a repülőgépet, a Pasteur-oltást, és a nikotinvédő gyógyszipkát, de Töhötöm mindenre csak legyintett:

— Ez semmi. Lettek volna ott ezek a zöldfülűek Vereckénél, abban a nagy pillanatban, amikor el kellett dönteni, hogy bejöjjünk-e azon a szoroson, vagy ne jöjjünk.

Egy újabb küldöttség — immáron sokkal diplomatikusabban — meglátogatta Töhötömöt, a kedvére alapított Verecke emlékplakettel ajándékozta meg, majd több pohár kumisz elfogyasztása után, feltették Töhötömnek a kérdést:

— Nem szeretnénk nélkülözni tapasztalataidat, ezért kérünk, nevezz meg egy munkaterületet, ahol képességeidet kamatoztathatnád.

Töhötöm büszkén kihúzta magát:

— Na ugye, jó az öreg a háznál . . .

— Természetesen — bólogattak a küldöttség tagjai. — Tehát?

Töhötöm gondolkozott:

— Az én képességeimhez méltó feladat ma kevés akad . . . De ha még egyszer lesz egy szoros, ahol át kell menni, rám mindig számíthattok — mondta, és visszament az elmúlt évezredbe.

Ősz Ferenc

LAKÓGYŰLÉS

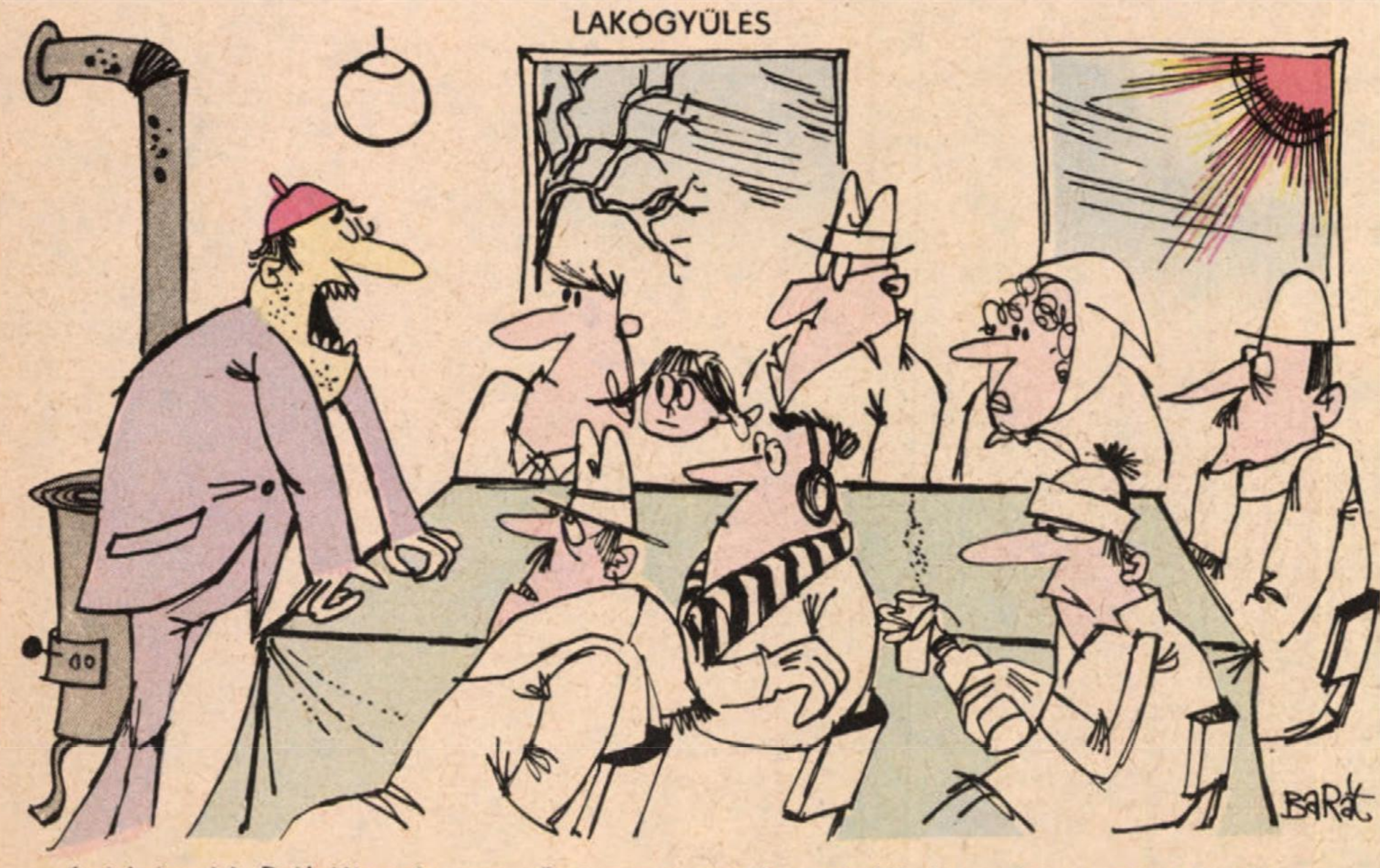

– Lakótársak! Próbáljanak meg őszi napenergiát tartalékolni addig, ameddig házhoz szállítják a tüzelőt . . .

EMLÉKEKBŐL ÉLVE . . .

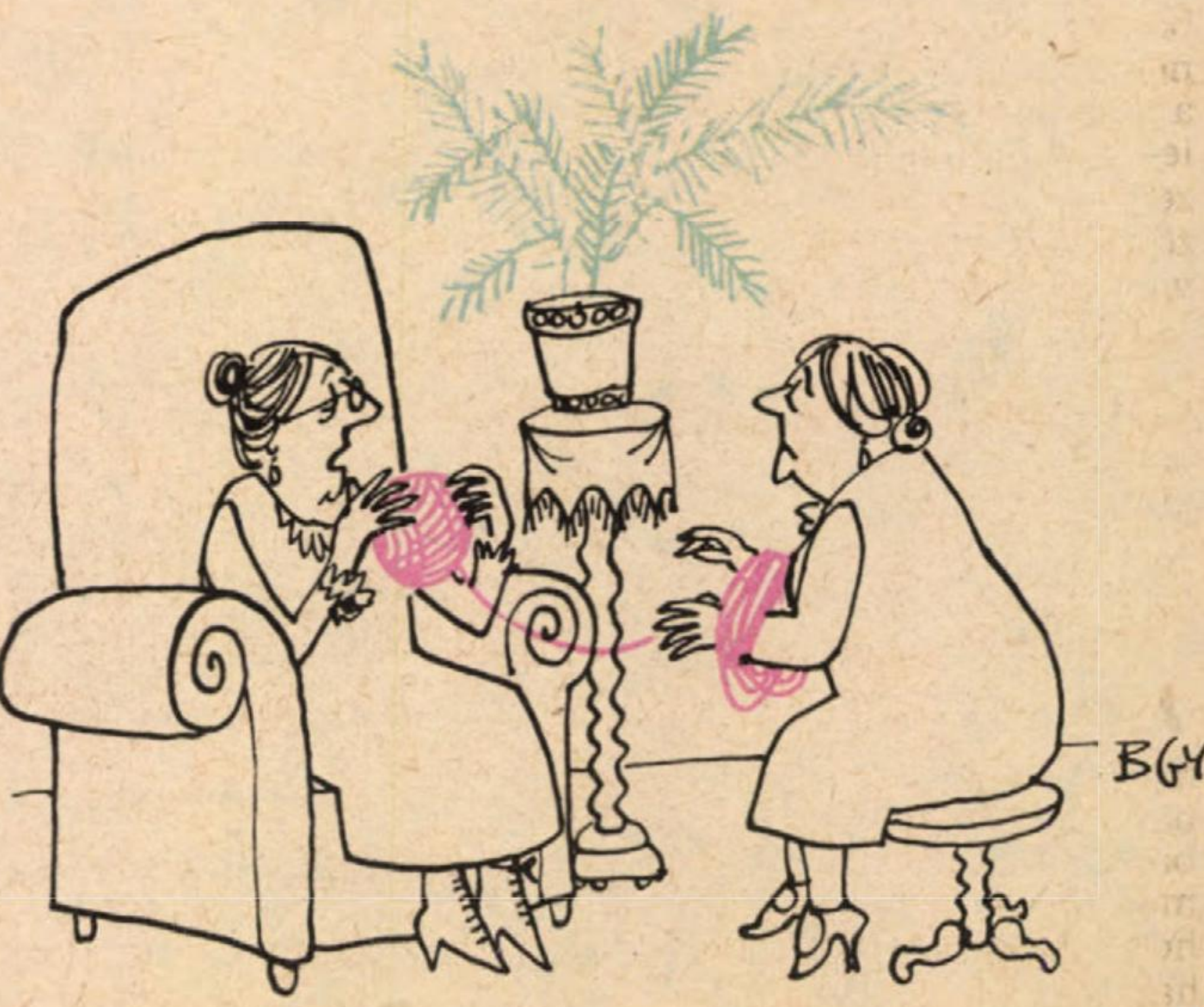

– És egy jó borjúvesés, franciás köritéssel?

ÁGY KIADÓ

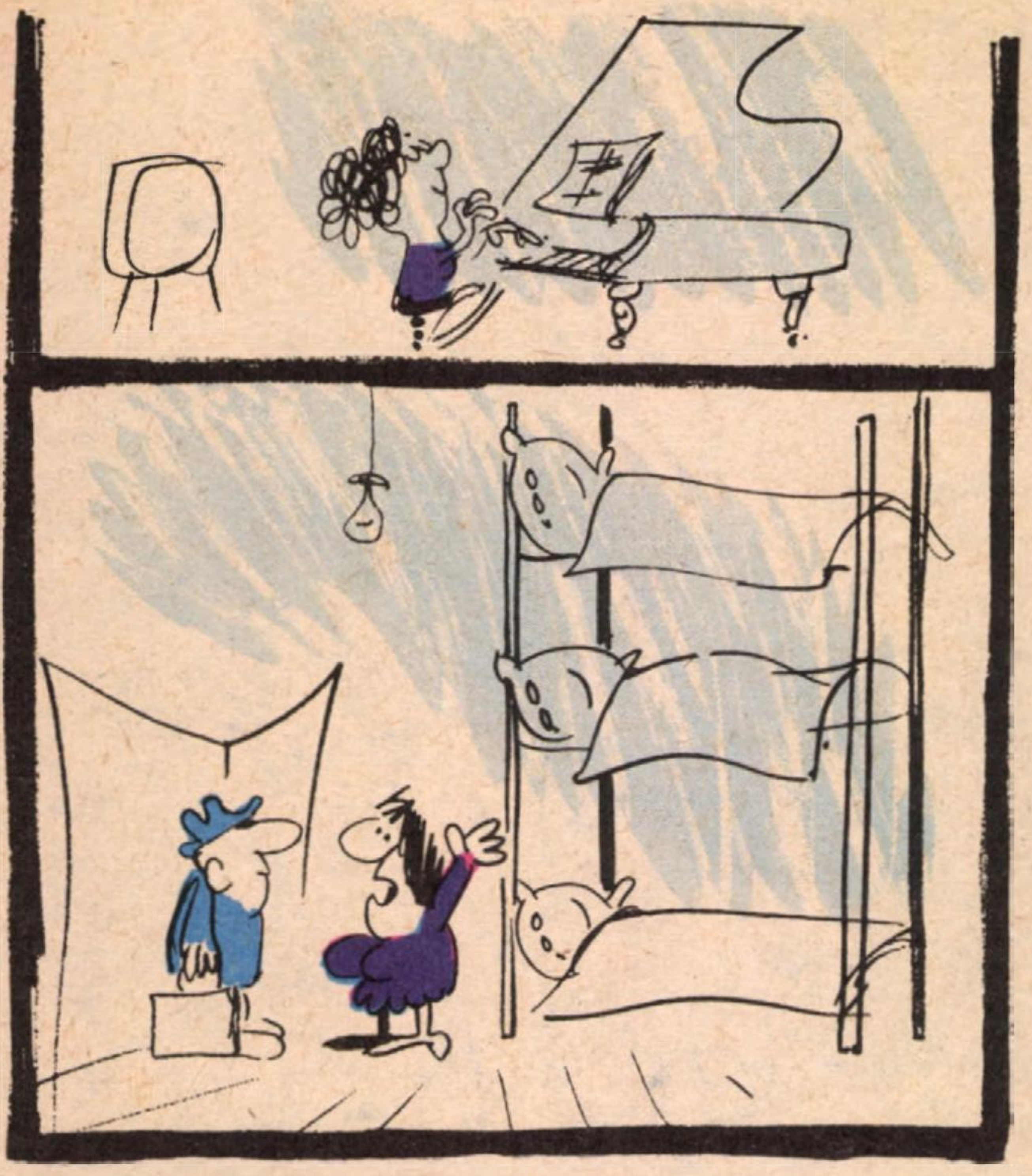

– A legfelső ágy drágább, ott zenedíj is van!

FÖLDRAJZÓRA 2000-BEN

Tót Gyula rajza

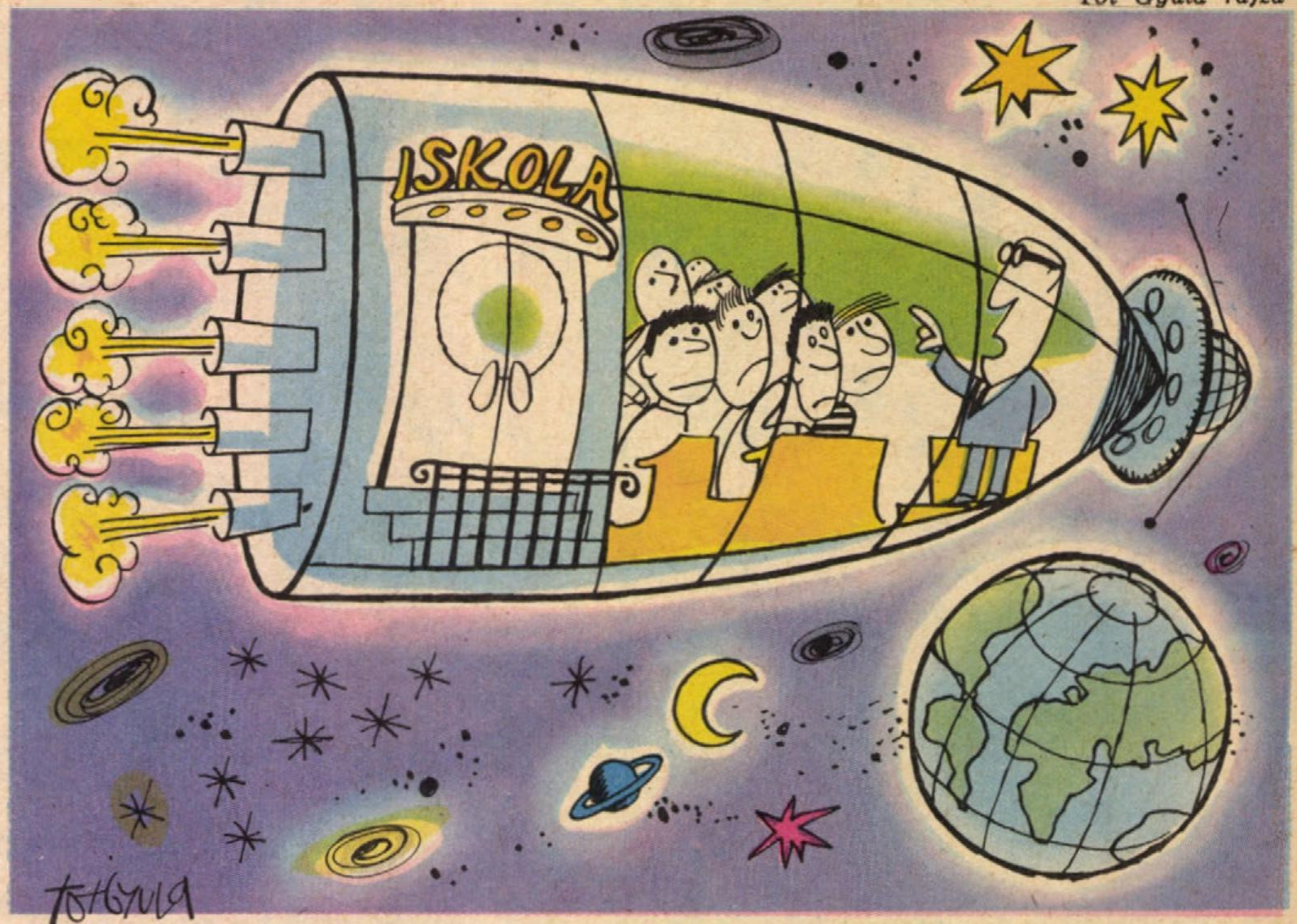

– A Kovács jöjjön ki az ablakhoz felelni, és mutassa meg, hogy hol van Afrika!

OSZTÁLYON FELÜLI DOLGOZÓ

Azt mondják, ön rendkívül rosszul dolgozik. Lustán és hanyagul...

— Ilyen a természetem.

— Én, az ön helyében, erre nem lennék büszke. Könnyen megkaphatja a felmondását.

— Éppen a minap nyilatkozott egy vállalati igazgató, hogy manapság alig van példa a fegyelmi úton történő elbocsátásra. Gyakorlatilag erre csak akkor kerül sor, ha a dolgozó megkárosítja a társadalmi tulajdont. Én viszont nem lopok, nem sikkasztok...

— Eltávolíthatjuk önt hanyag munkája miatt is.

— Nem megy az olyan könnyen. A Munka Törvénykönyve védi a dolgozót. Előbb egy-két írásbeli figyelmeztetés kell hozzá, és csak utána jöhet a felmondólevél. Persze, kellő indokolással.

— Mit tenne mégis, ha egy szép napon megkapná a felmondólevelét?

— Aligha izgatna. Egyszerűen megfellebbezném a vállalati döntőbizottsághoz.

— És ha ott jóváhagynák a felmondást?

— Akkor megfellebbezném a területi döntőbizottsághoz. Nálunk demokrácia van. A dolgozót nem lehet kitenni...

— Téved, ha nehezen is, de lehet. Önt különösen. Ön nem akármilyen dolgozó. Ön nem dolgozó dolgozó.

— Ne nyugtalankodjék miattam. Ezt még fegyelmi úton sem lehet bizonyítani. Én különben is olyan viszonyban vagyok az osztályvezetőmmel, hogy nem kell félnem.

— Szereti önt?

— Utál. Rám sem bír nézni.

— Tudja önről, hogy milyen hanyagul és felületesen dolgozik?

— Nagyon jól tudja. Legszívesebben azonnali hatállyal kirúgna, de én megalapoztam a jövőmet. Engem az osztályvezetőm kivételes bánásmódban részesít.

— Az előbb azt mondta, hogy utálja önt.

— Na és?! Éppen azért kivételez velem. Kényelmetlen helyzetbe hoztam. Szinte már fél tőlem...

— Bevallom, nehezemre esik az ön gondolatmenetét követni.

— Készséggel elmagyarázom. Ahányszor csak találkoztunk, mindig gúnyosan végigmértem az osztályvezetőmet, és fölényesen a szemébe vigyorogtam. Egyszer elhagyta a türelme, és a sárga földig lehordott a kollégák előtt. Én tiltakoztam, mire ő azt mondta, hogy el fog távolítani a vállalattól. Majd ő megmutatja...

— Mit szóltak ehhez a kollégái?

— Fel voltak dúlva. Azt mondták, hogy az osztályvezetőm megháborodott, üldözési mániában szenved, a mosoly különben sem szerepel a kollektív szerződésben, és szubjektív alapon nem lehet a dolgozót elbírálni. Termelési értekezleten megkritizálták, hogy veszélyezteti a vállalat demokratikus légkörét. Azóta bármit teszek is, az osztályvezetőm nem mer ellenem nyíltan fellépni. Négyszemközt akár bokán is rúghatnám, de irtózom az erőszaktól. Csak annyit mondtam neki, hogy „Maga egy krumplifejű, lehetetlen alak és szoknyavadász." Jó trükk, mi?

— Remek. Mit tett az osztályvezetője?

— Lenyelte. Nem tehetett semmit: tanú nem volt és ő nem akart velem még egyszer pórul járni. Azt mondták volna, hogy bosszúból üldöz...

Földes György

FÜGEFALEVÉL GYŰJTŐKNEK

A „New York Times" tudósítása szerint a kaliforniai Cypress lakói közül sokan márvány fügefalevelet gyűjtenek. A figyelemre méltó szenvedély háttere a következő:

Nemrég állították fel a városi parkban Michelangelo Dávid-szobrának hat és fél méteres mását. Közismert a gyönyörű szobor anatómiai teljessége. Michelangelo sohasem hunyt szemet az emberiség fennmaradásának előfeltételei előtt. Nem így a város idős hölgyei, akik az erkölcs védelmében fügefalevelet követeltek a szemérmetlen olasz szobrász művének legfölháborítóbb pontjára. Mint a park gondnoka, Mr. Charles Pink elmondotta, Michelangelo szobrát márvány fügefalevéllel egészítették ki. A fügefalevelet ellopták, újat kellett készíteni. Ezt is ellopták, s kiderült, hogy a „ki mit gyűjt?"-mozgalomban ezek a nevezetes fügefalevelek rendkívül keresettek. Mivel egyetlen fügefalevél 150 dollárba került, közvéleménykutatást rendeztek, s kiderült, hogy a város lakosságának túlnyomó része nem ellenzi Michelangelo nudista vonalát, s ezzel a fügefalevél lekerült a napirendről és a szoborról.

— Nevetséges! — nyilatkozott végül Mr. Pink. — Miért nem tesznek melltartót a milói Vénuszra?

— Ma már nem divat a melltartó! — válaszolt a feltett kérdésre a Louvre-múzeum gondnoka.

JUCIKA és a takarítónő hiány

Pusztai Pál rajza

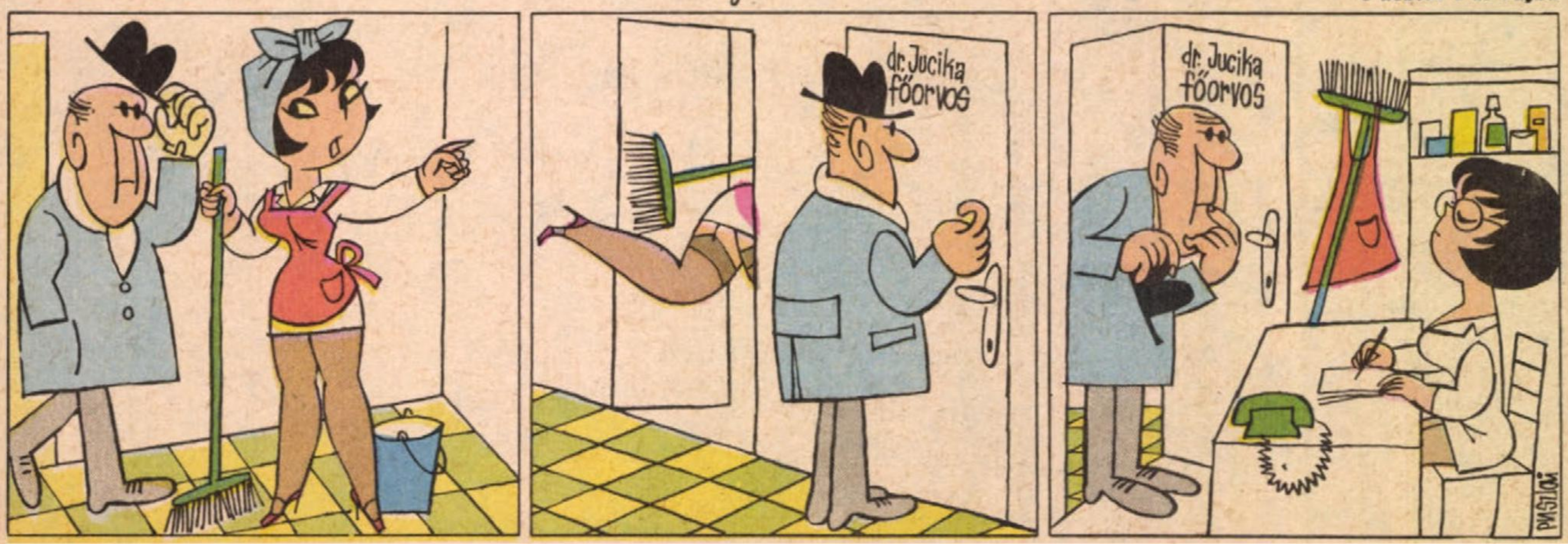

A HÉT HÍREIBŐL

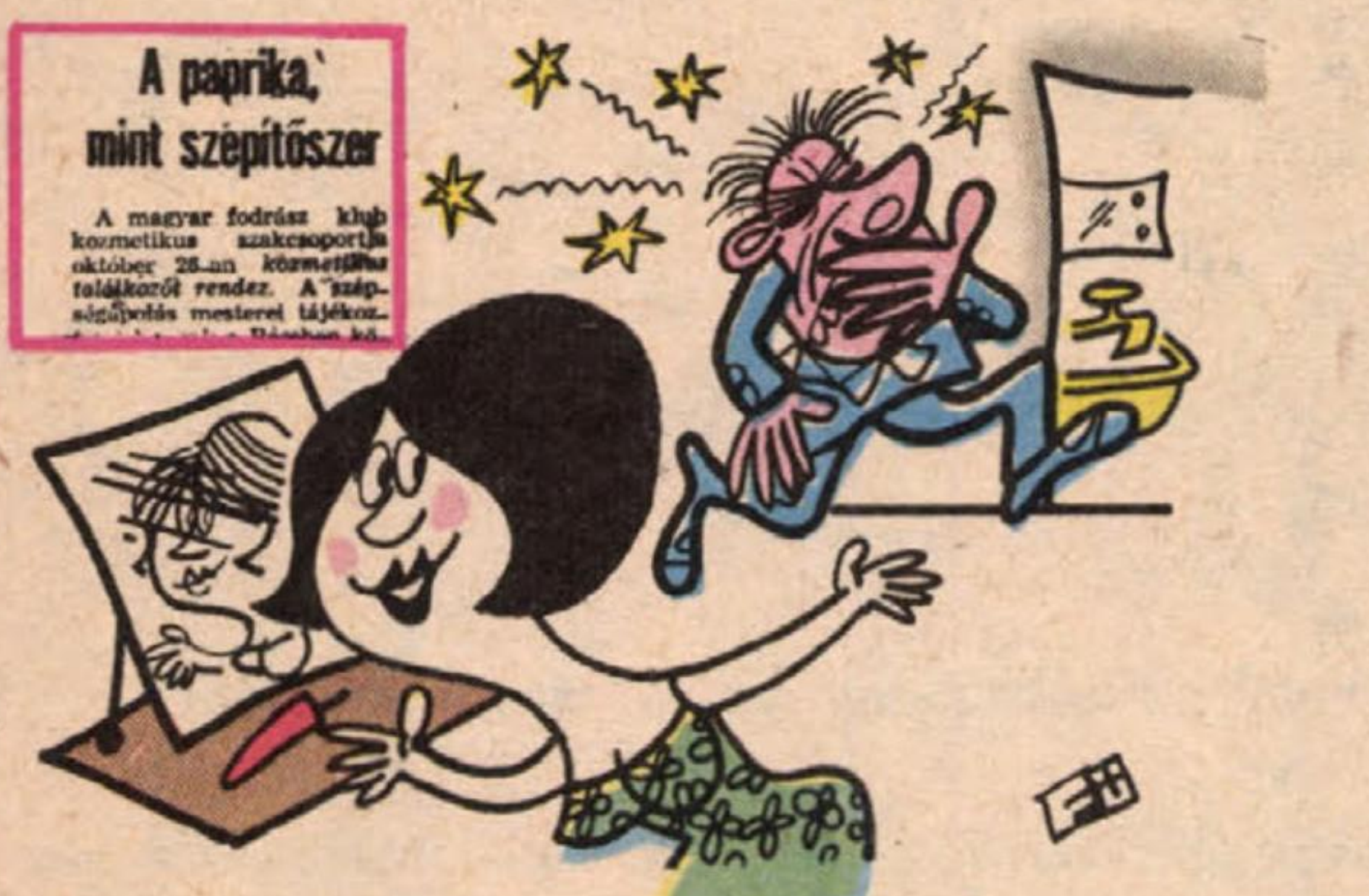

A paprika, mint szépítőszer

A magyar fodrász klub kozmetikus szakcsoportja október 28-án *kozmetikus találkozót rendez.* A szépségápolás mesterei tájékoz-

– Mondtam, Pista, hogy ne csókolgassa a nyakamat, mert paprikával kozmetikázom.

SORSOLÁS

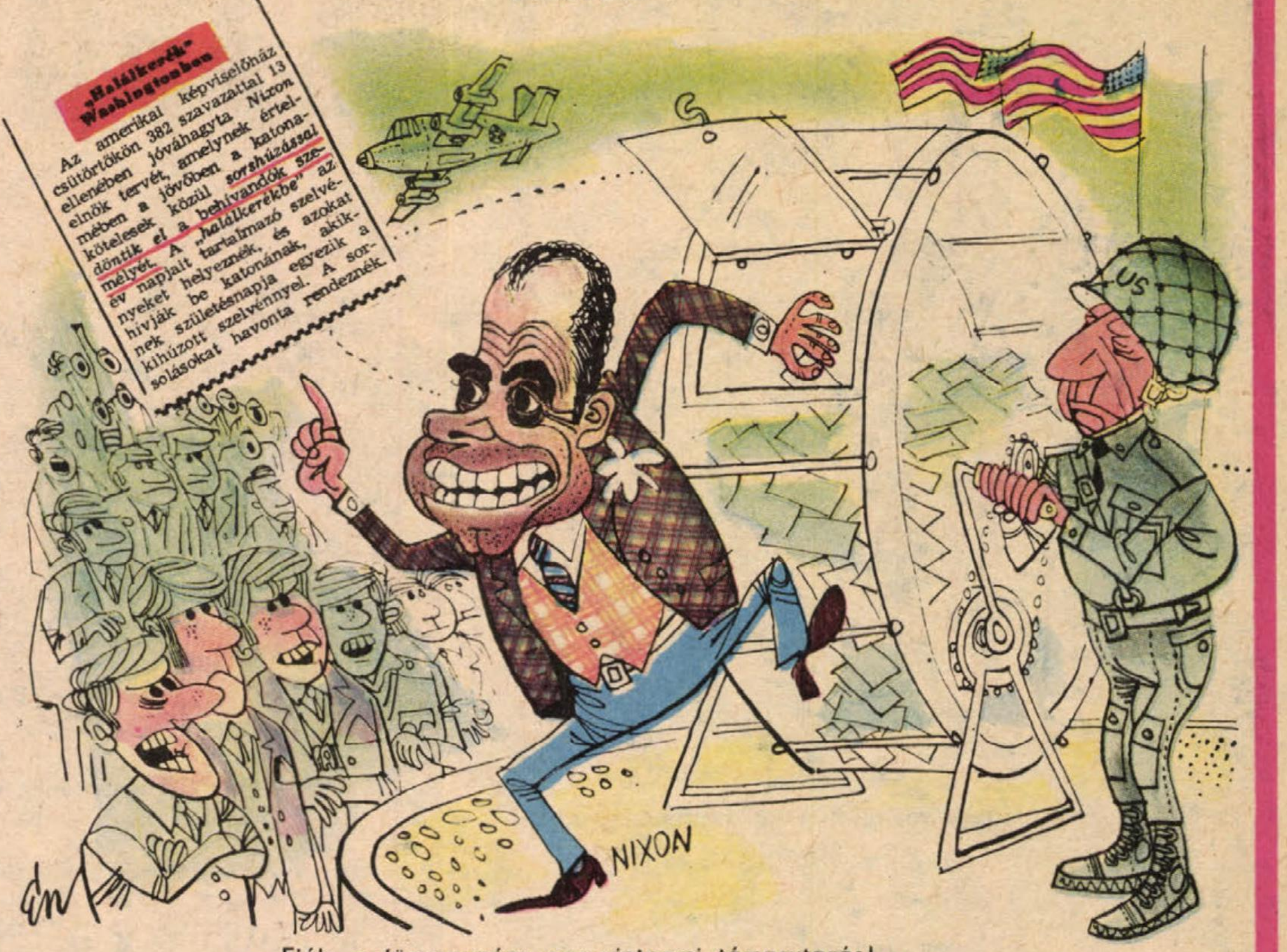

„Halálkerék" Washingtonban

Az amerikai képviselőház csütörtökön 382 szavazattal 13 ellenében jóváhagyta *Nixon* elnök tervét, amelynek értelmében a jövőben a katonakötelesek közül *sorshúzással döntik el a behívandók személyét.* A *„halálkerékbe"* az év napjait tartalmazó szelvényeket helyeznek, és azokat hívják be katonának, akiknek születésnapja egyezik a kihúzott szelvénnyel. A sorsolásokat havonta rendeznék.

– Fiúk, a fönyeremény egy vietnami társasutazás!...

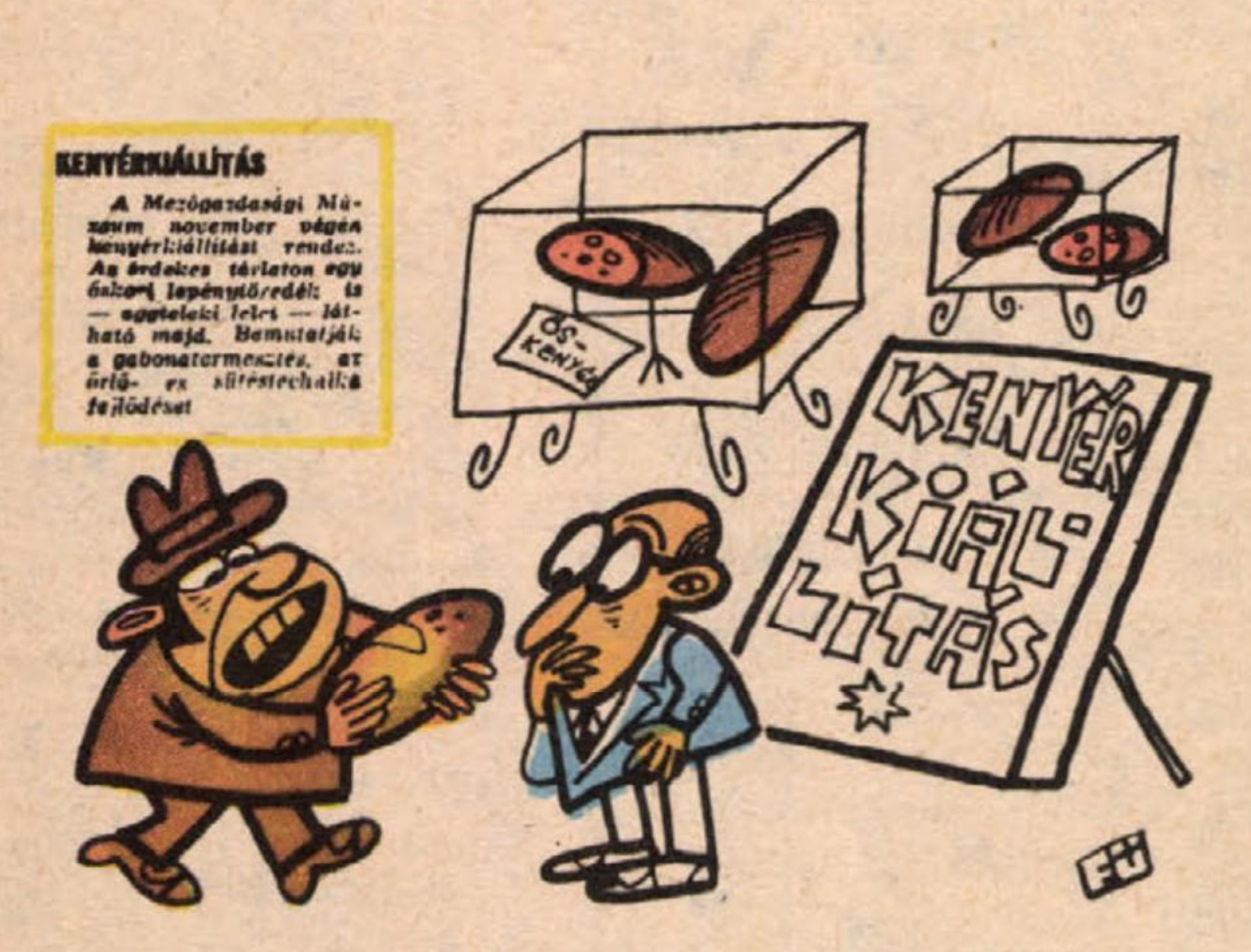

KENYÉRKIÁLLÍTÁS

A Mezőgazdasági Múzeum november végén kenyérkiállítást rendez. Az érdekes tárlaton egy őskori lepénytöredék is — aggteleki lelet — látható majd. Bemutatják a gabonatermesztés, az őrlő- és sütéstechnika fejlődését

– Ezt állítsák ki, most vettem a Közértben, valódi antik!

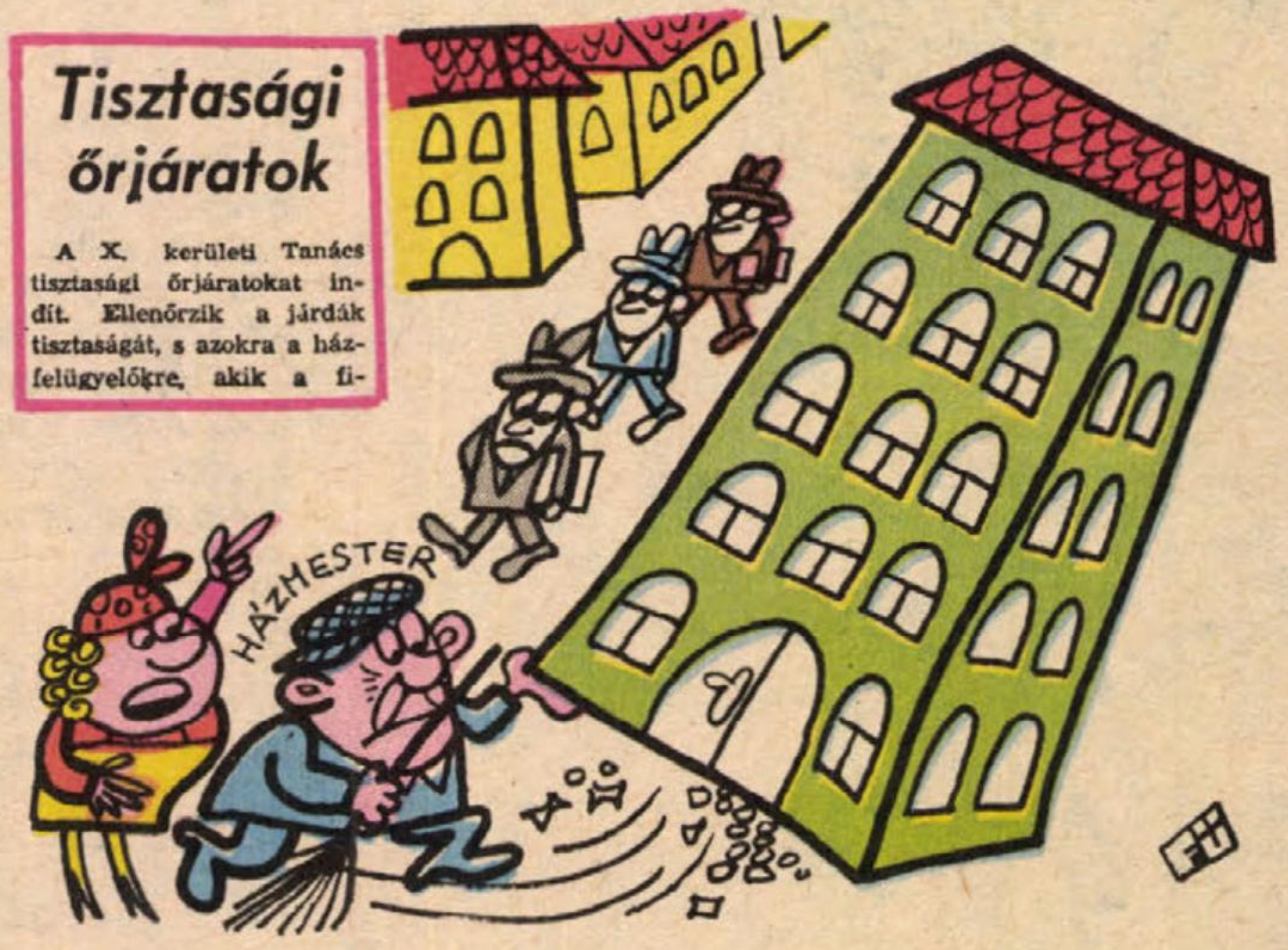

Tisztasági őrjáratok

A X. kerületi Tanács tisztasági őrjáratokat indít. Ellenőrzik a járdák tisztaságát, s azokra a házfelügyelőkre, akik a fi-

– Gyorsan, fiam, jön az őrjárat!

Mercedes Münchenből

Á, itt ez az agyafúrt Sorkuti, fantasztikus, hogy ez mennyi embert levágott már. Különben bizalomgerjesztő alak, talán éppen azért dőlnek be neki olyan könnyen. Egyszer már igazán meg kéne érdeklődni tőle, hogyan is csinálja? De ez az egyszer miért ne lehetne éppen most? S a kölcsönös üdvözlő szavak, kölcsönös kéznyomorgatás után kérdem is tőle: adja már ki műhelytitkait.

— Nincs benne semmi különös. A fellépés, a jó és magabiztos szöveg a döntő. Például a külföldi kocsit holtbiztosan megeszik.

— De ember, hogyan? Ez érdekel engem...

— Hogyan? Tegyük fel, találkozom valakivel az utcán. Beszélgetés közben megemlítem a müncheni nagybácsimat, aki kocsit akar küldeni, de én nem akarom elfogadni.

— És erre?

— A páciensben megindul a nyálképződés, remegve tudakolja, milyen márkájú kocsiról van szó. Ó, legyintek fitymálva, csak egy vacak Merci, jövő évi típus, ötkuplungos, tízkerekű, légkondicionált. És még hozzáteszem, a formaságok elintézésére legalább húszezret kellene bedobni.

— Mire a tag?

— Orvost hívhatna, anynyira felszökik a vérnyomása. Én meg úgy csinálok, mintha menni akarnék, de ő csak kapacitál, üljünk be valahova.

— És beülnek?

— Mit csináljak, ha anynyira erőszakos?

— Megjegyzem, valahová mi is beülhetnénk.

— De nem, de nem, nem... nem...

— De igen, de igen, igen... igen, igen, igen...

— Na jó, nem bánom, ha annyira erőszakos, üljünk be, mondjuk ide, a Kissáskába. Itt már rengeteg pasas jött be a csőbe. — És be is ülünk, rendelünk valami folyadékot, ő pedig folytatja a felvilágosítást. — Namármost, az illető veréb egyre eseng, nem tudnám-e átruházni a kocsit, és kelleti magát, hogy ő jó pénz, amit én kézlegyintéssel elintézek, és azt mondom: Nézze, engem nem érdekel a maga jó pénze, mit célozgat, még valami szélhámosság lesz a dologból...

— Ahá, szóval maga támad, holott a végén mégiscsak szélhámosság lesz a dologból.

— Ahogy mondja, addig csűrjük-csavarjuk, amíg csak megegyezek vele.

— Értem. Ön írásba adja, hogy húszezer ficcset átvesz kocsivásárlás céljára...

— Hová gondol! Se írás, se dokumentum, csupán átveszem a húszezer froncsit, előzetes ügykezelés fejében.

— És mindig húszezret kér?

— Mindig. Szép, kerek szám.

— Óriási! Mellesleg egy jó Merci nekem is kéne.

— Na, igen. Nekem épp most akar küldeni egyet a müncheni nagybácsim. Jövő évi típus, ötkuplungos, tízkerekű, légkondicionált. Igaz, a formaságok elintézésére legalább húszezret előre be kellene dobni.

— Istenem, istenem, nem passzolná át valahogy?

— Szó sem lehet róla! A végén még valami szélhámosság lesz a dologból.

— Ugyan, hová gondol, én jó pénz vagyok, ami pedig a húszezret illeti...

— Jajajaj, hagyja a húszezret, meg hogy maga jó pénz, mondom, hogy valami szélhámosság lesz a dologból.

— Esküszöm, megsért. Értse meg, mindig Mercire vágytam!

— Na jó, ha ennyire odavan, jöhet az a húszezer!

— De nem baj, hogy betétkönyvben van?

— Mindegy az, kiváltjuk. De egy fillérrel sem többet húszezernél.

— Igazán nagyon kedves. Sejtheti, alaposan megdolgoztam érte.

— Hát igen, a dohányt nem adják ingyen. Higgye el, én is megizzadok érte. Magát is már régóta kiszemeltem erre a kocsira, és tessék, régi ismerős létére csak most mer belevágni...

Nagy S. József

PESTI UTCÁN

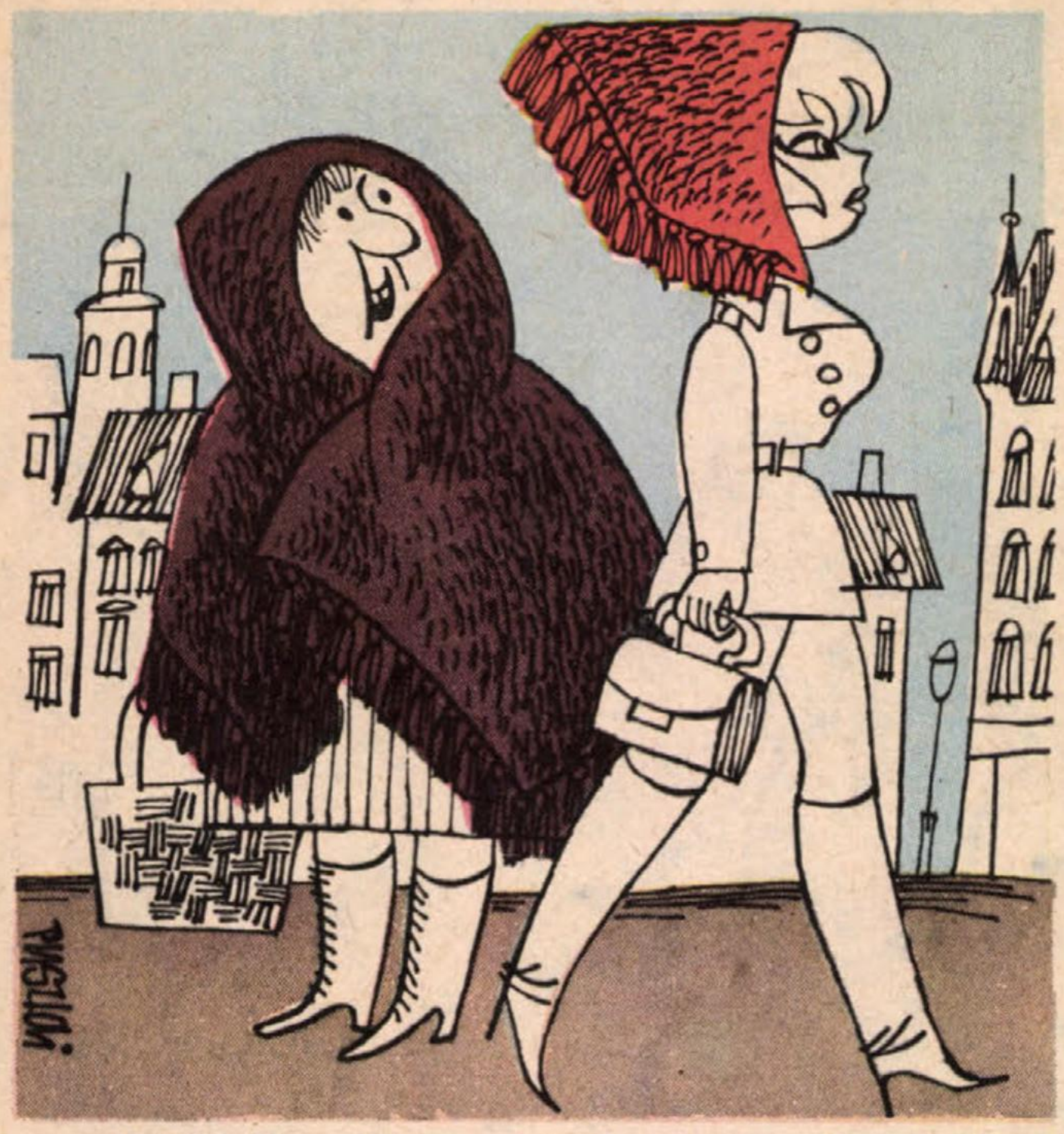

– Nahát! Nem hittem volna, hogy a kendőm divatba jön!

FEJLŐDÉS

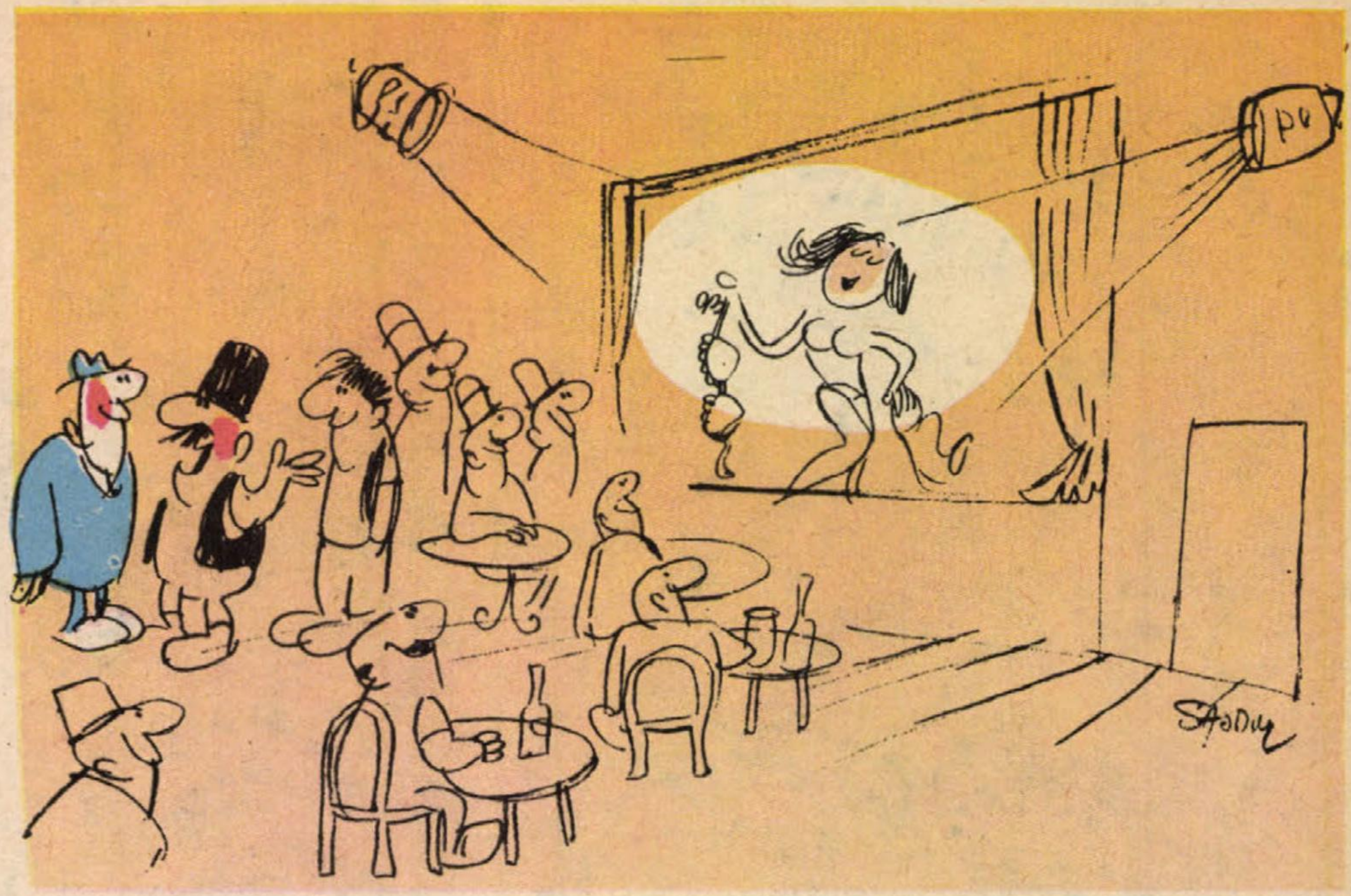

– Sztriptíz-bárt nyitottunk, hátha gyorsabban várossá nyilvánítanak minket . . .

EMBERRÉ VÁLÁS

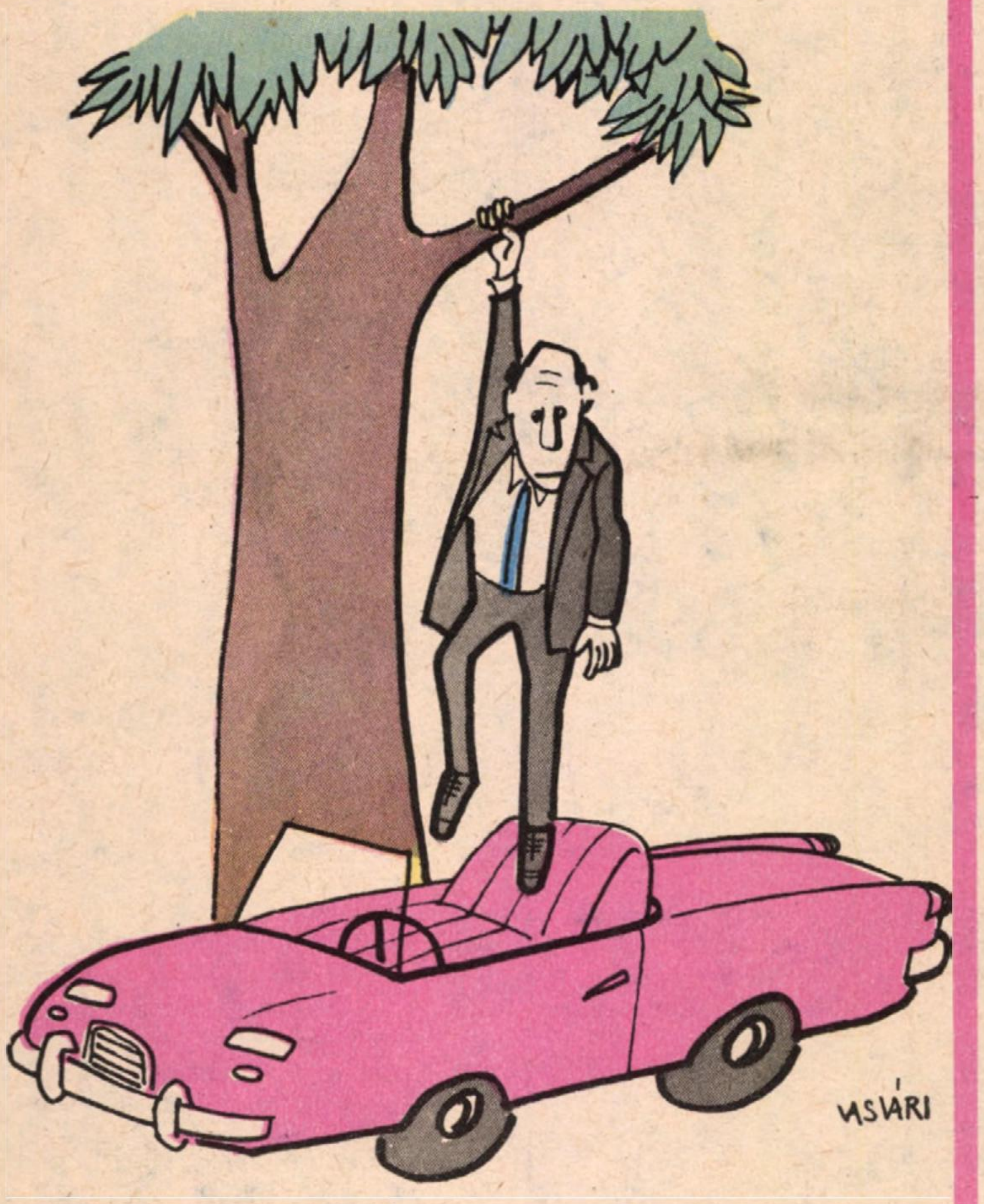

RAB GÓLYA

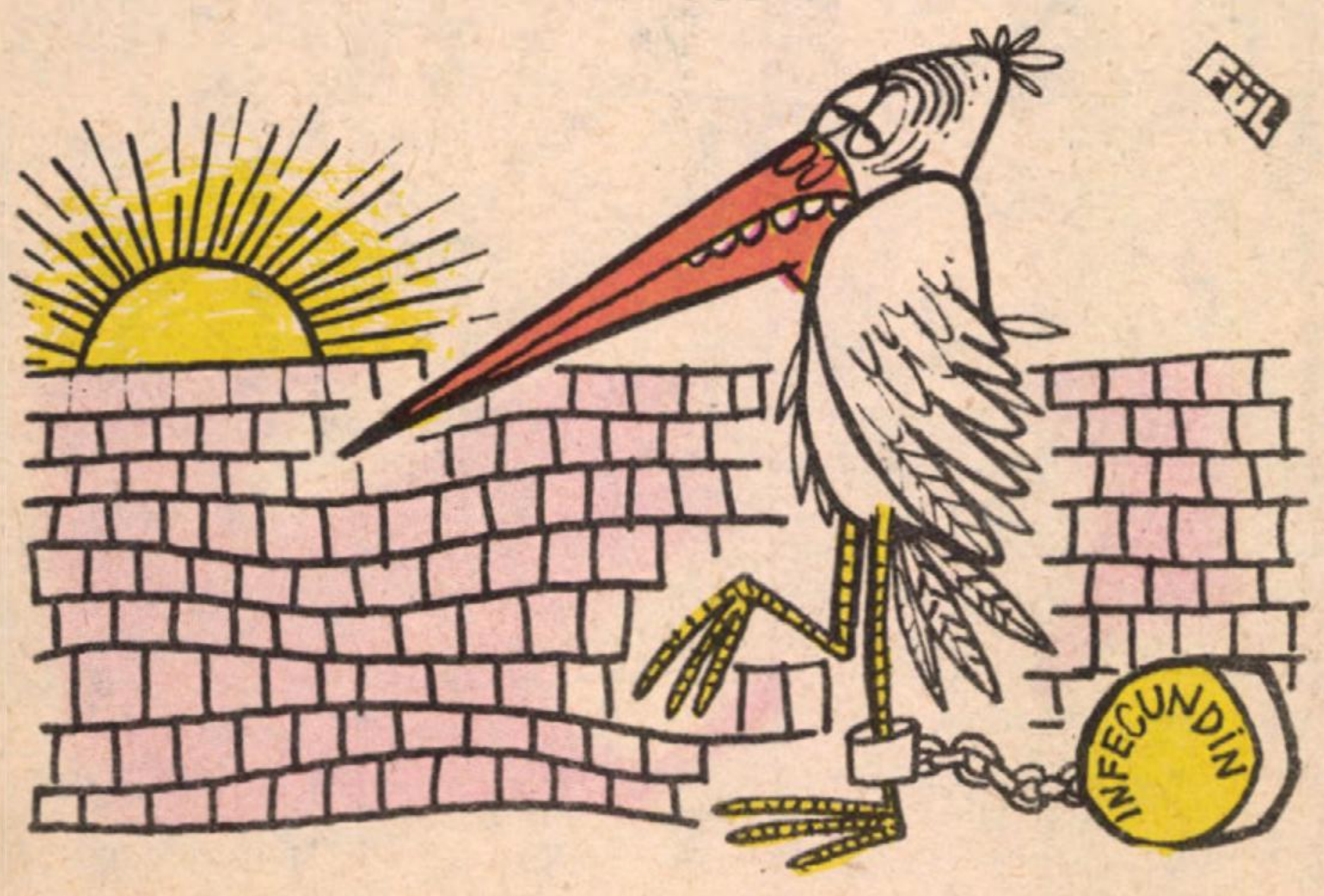

FANTASZTIKUS NOVELLA

A FŐNÖK

A lánynak gyönyörű, bronzvörös haja volt, és nagy, zöldeskék macskaszeme. A húszévesek derűs mosolya ragyogott az arcán, amikor leült és felesleges erőfeszítéssel igyekezett térdére húzni harminc centinél nem hosszabb miniszoknyáját.

— Miért jött el az előző munkahelyéről? — kérdezte barátságosan Szlatona, az igazgató, negyven év körüli, őszülő halántékú, rokonszenves férfi.

— Jó hely volt, csak távol esett a lakásomtól. Itt lakom a szomszéd utcában. Ez az iroda ideális lenne részemre.

— Nézze, kislány, maga jól gépel. A gyorsírással sem áll hadilábon. Kellemes, megnyerő modora van. Azt hiszem, remek titkárnő lesz.

— Köszönöm szépen. Boldog vagyok, hogy ön mellett dolgozhatom majd!

— Várjunk egy kicsit. Mondja meg őszintén, visszautasítana, ha később egy kicsit udvarolnék magának?

— Őszinteséget kért, hát őszintén válaszolok: örülnék neki. Az igazgató kartárs a zsánerem.

— A mindenségit! Maga jó munkaerő. Gyors- és gépíróhiány van. Nem szorul rá arra, hogy a főnöke udvarlását is elfogadja.

— Felnőtt ember vagyok. Magánügyeimben én döntök.

— Nem titkolhatom tovább, hogy tetszik nekem. Szép és fiatal. Beleborzongok, ha arra gondolok, hogy megcsókolhatnám, és talán nem is tiltakozna. De értse meg, nekem feleségem van és két gyermekem!

A lány egy kicsit sápadtan nézett maga elé, és halkan azt suttogta:

— Akkor maradjon közöttünk a hivatalos főnök—beosztott kapcsolat . . .

— Ez nem megoldás. Gyenge vagyok, és tudom, hogy a szépségének nem tudnék soká ellenállni. Sajnos, el kell válnunk. Nem találkozhatunk többé! — mondta szomorúan lehajtott fejjel Szlatona, és kezet nyújtott a lánynak, aki felsóhajtott:

— Igazán sajnálom. Most kereshetek magamnak egy másik állást.

Rosszkedvűen indult az ajtó felé.

— Hová megy? — kérdezte csodálkozva Szlatona. — Amint mondottam, maga mellett nem tudnék ellenállni a kísértésnek. De ezért nem kerülhet hátrányos helyzetbe. Ez igazságtalanság lenne. És mivel ez a munkahely magának megfelel, hétfőn belép. Én pedig még ma lemondok az igazgatói állásomról, és áthelyeztetem magam egy másik vállalathoz . . .

Galambos Szilveszter

FEILŐDŐ ÁLLOMÁNY

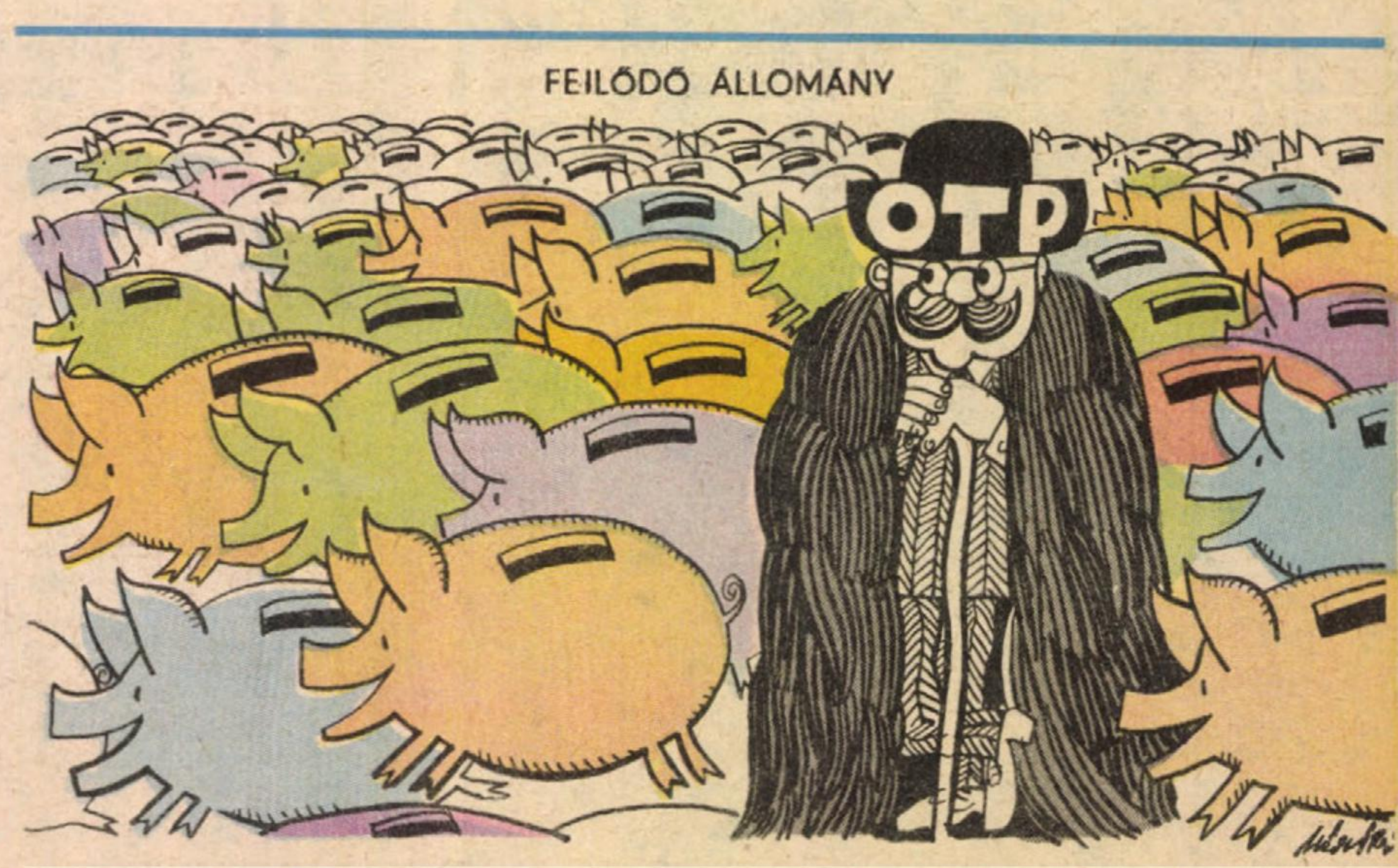

IRODAHÁZBAN

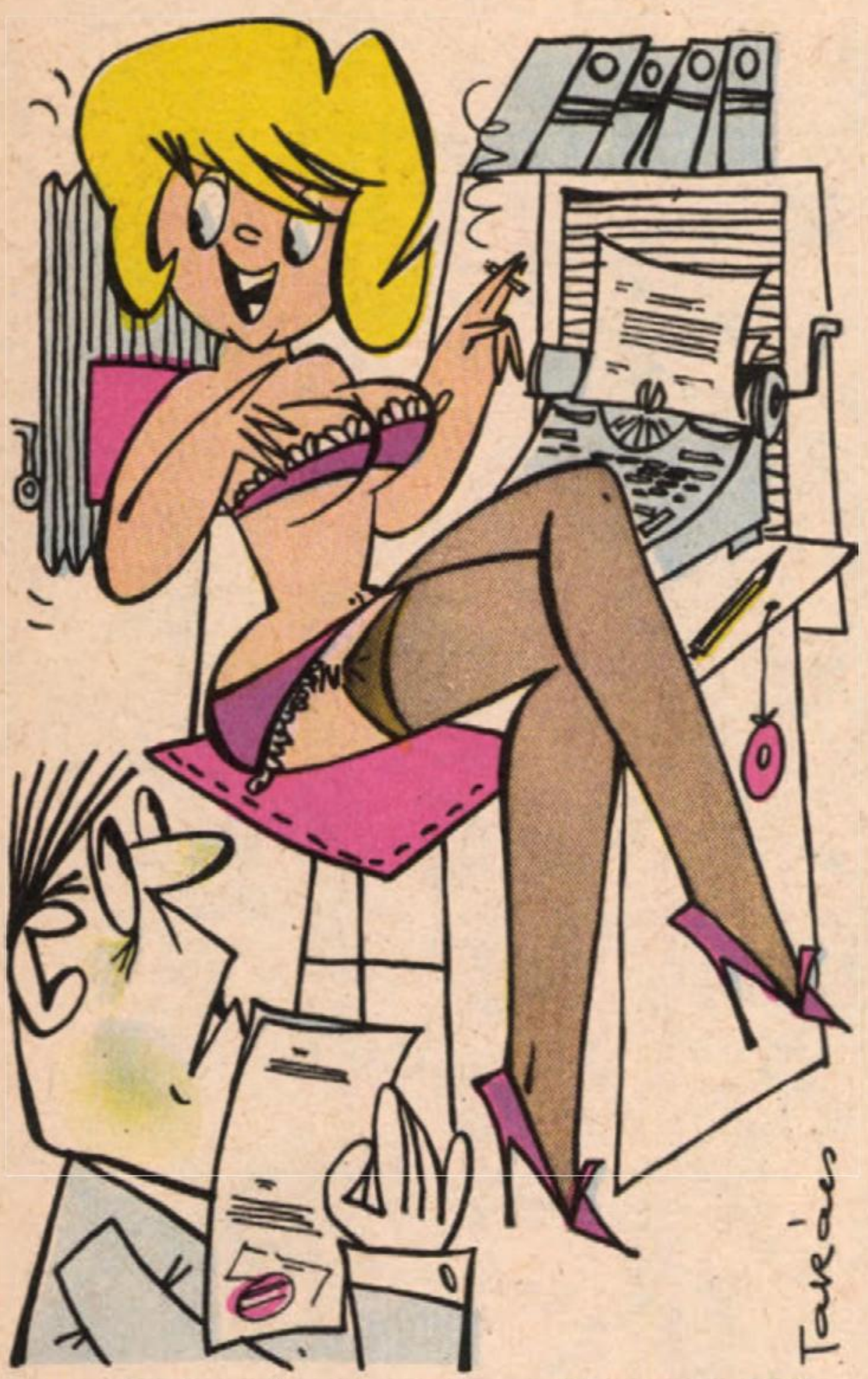

– Kissé erős ugyanis a központi fűtésünk!

A PROTEKTOR

Endrődi István rajza

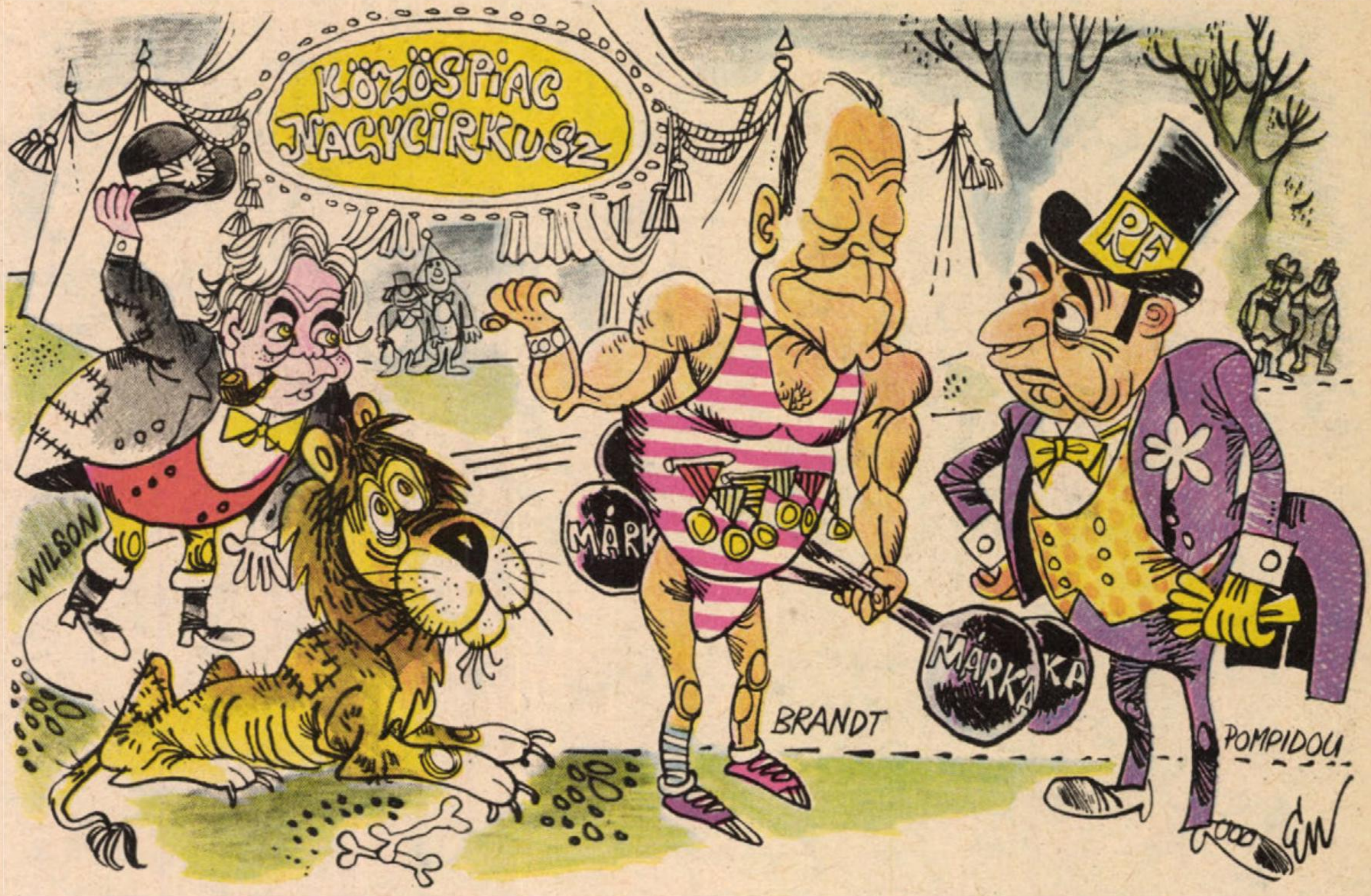
KÖZÖSPIAC NAGYCIRKUSZ
WILSON
MÁRKA
MÁRKA
KA
BRANDT
RF
POMPIDOU

– Higgye el, kolléga úr, állat-szám nélkül nem lesz igazi sikerünk...

NŐI DOLGOK

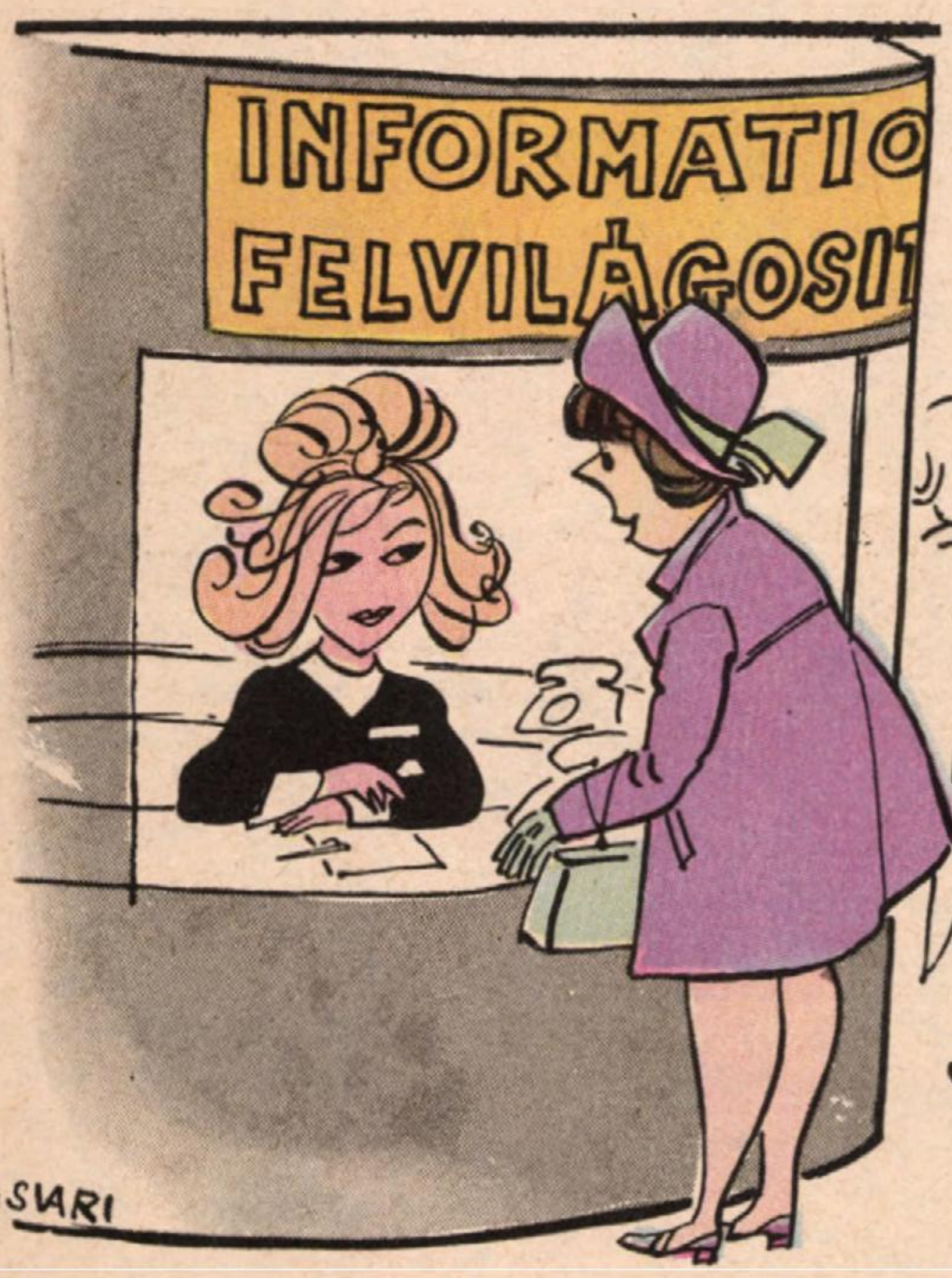
INFORMATIO
FELVILÁGOSIT
VASVÁRI

– Tessék mondani, ki a fodrásza?...

HAGYMA ELÉGIA

„Felfelé megy borban a gyöngy"
No de ezzel már felhagy ma,
Nem akar ár ellen úszni,
Árban feljebb ment a hagyma.

A hagyma a piac sztárja,
Sztárgázsija olyan nagy ma,
Lefőzi a vörös Kabost
E téren a vöröshagyma.

Még a hagymás rostélyost is
Hagyma nélkül eszem eztán,
Hogyha hagyma nélkül kérem,
Lényegesen olcsóbb lesz tán.

h. f.

CSALÁDTERVEZÉS 2000-BEN

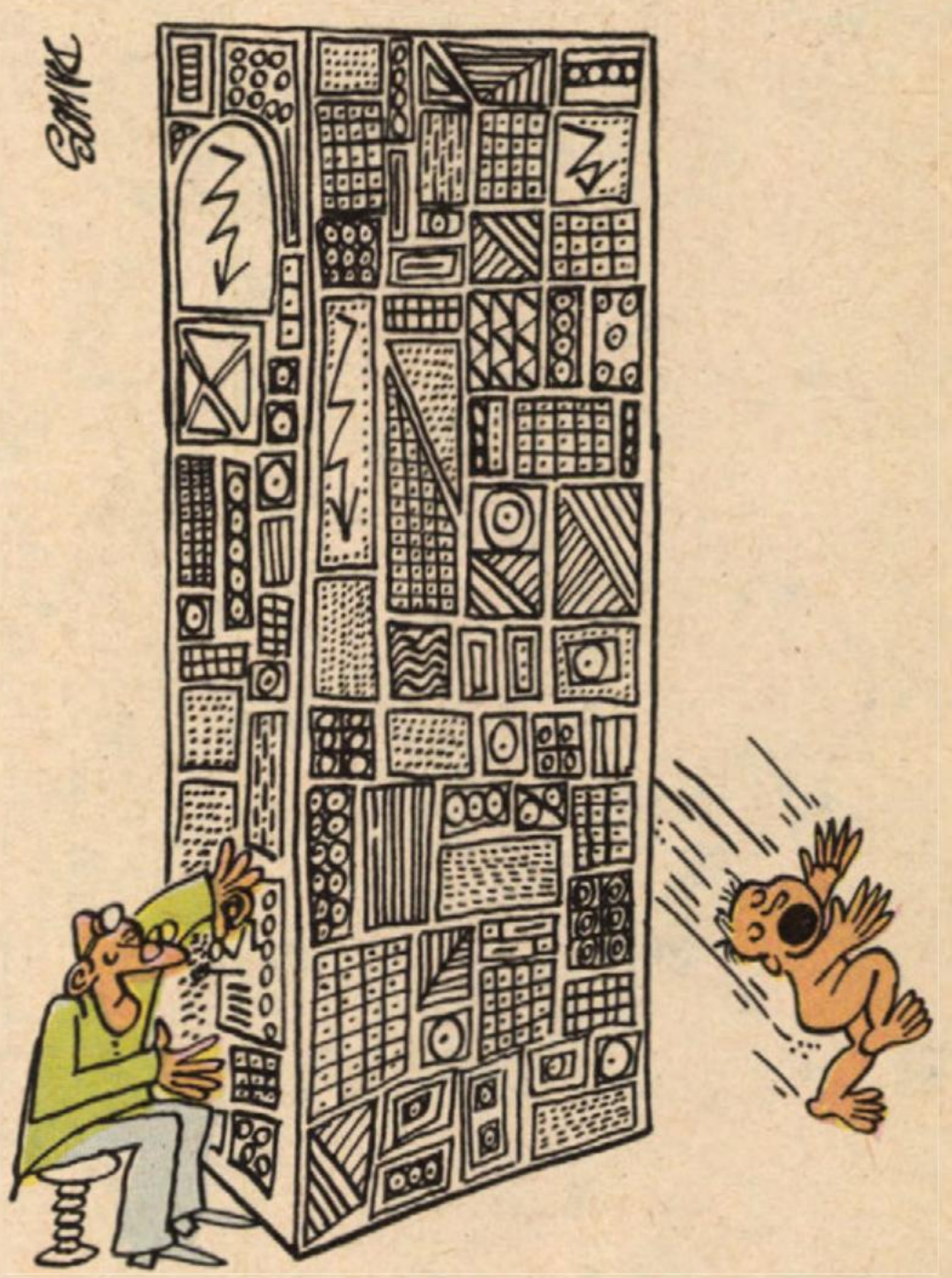

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

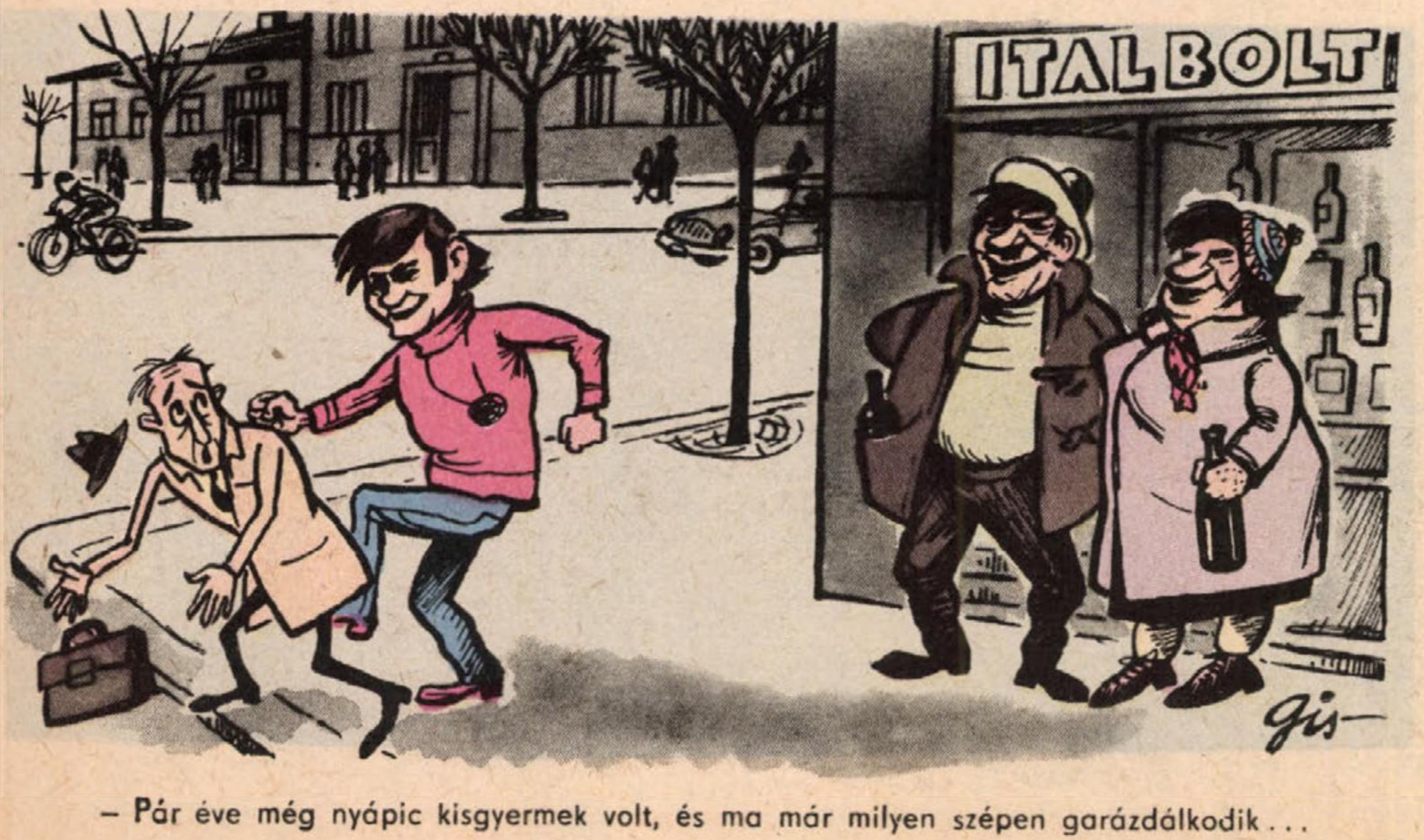
ITALBOLT
gis

– Pár éve még nyápic kisgyermek volt, és ma már milyen szépen garázdálkodik...

SZÓT FOGADNAK A DIVÁTTERVEZŐKNEK

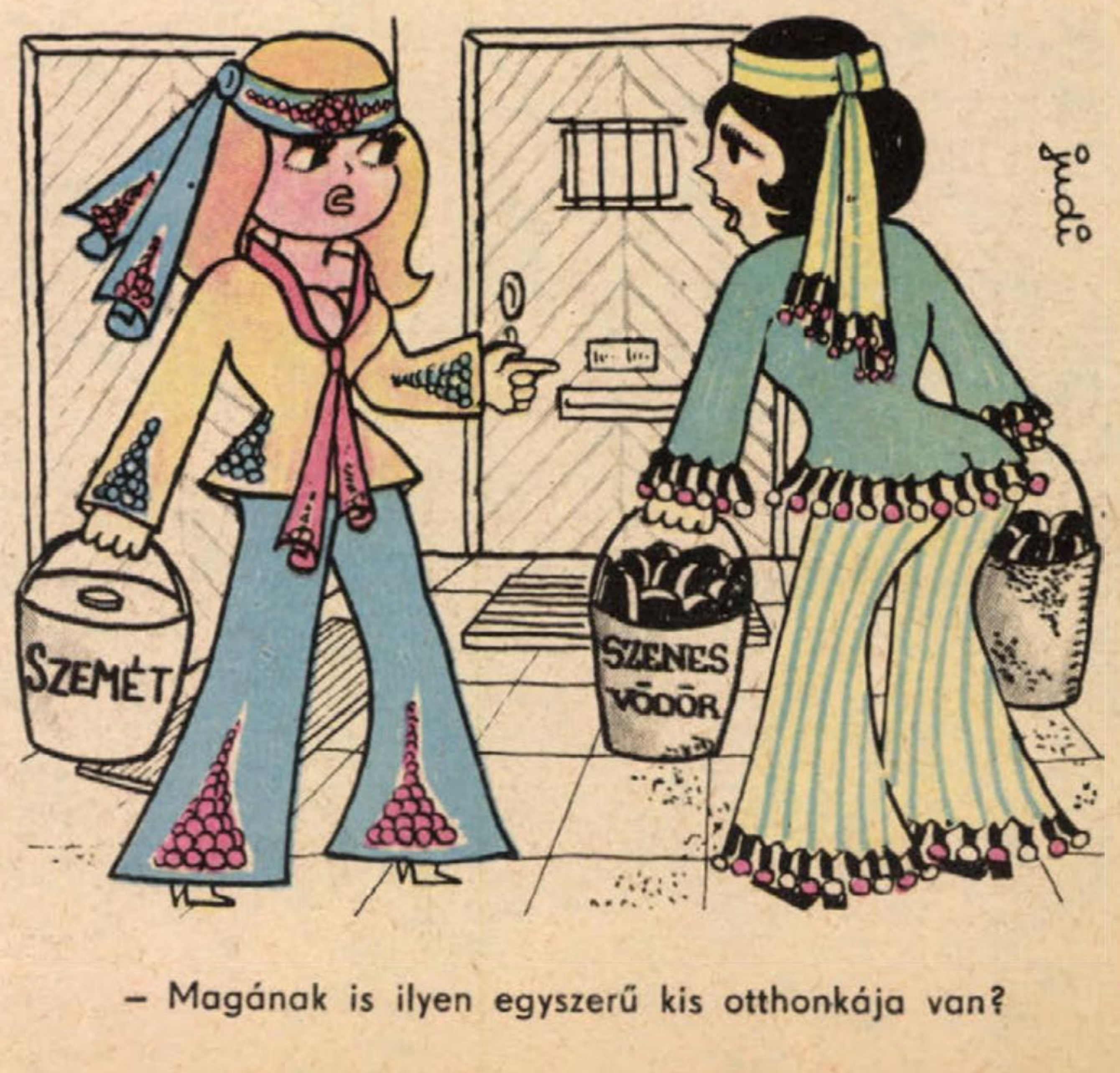
SZEMÉT
SZENES VÖDÖR
judi

– Magának is ilyen egyszerű kis otthonkája van?

CSODA A TERVEZŐINTÉZETBEN

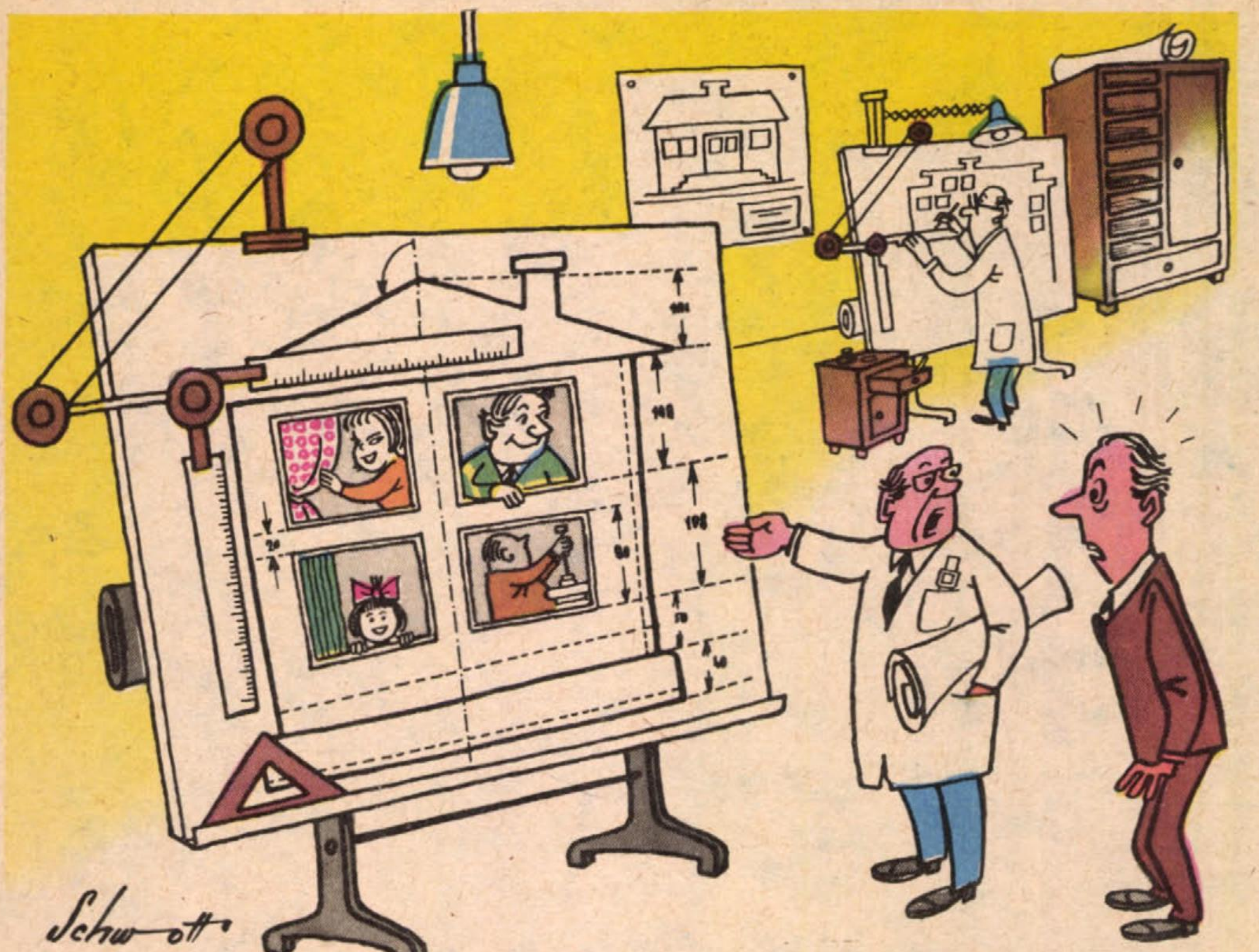

– Most mit csináljak? Beköltöztek!

CSAK ERÉLYESEN!

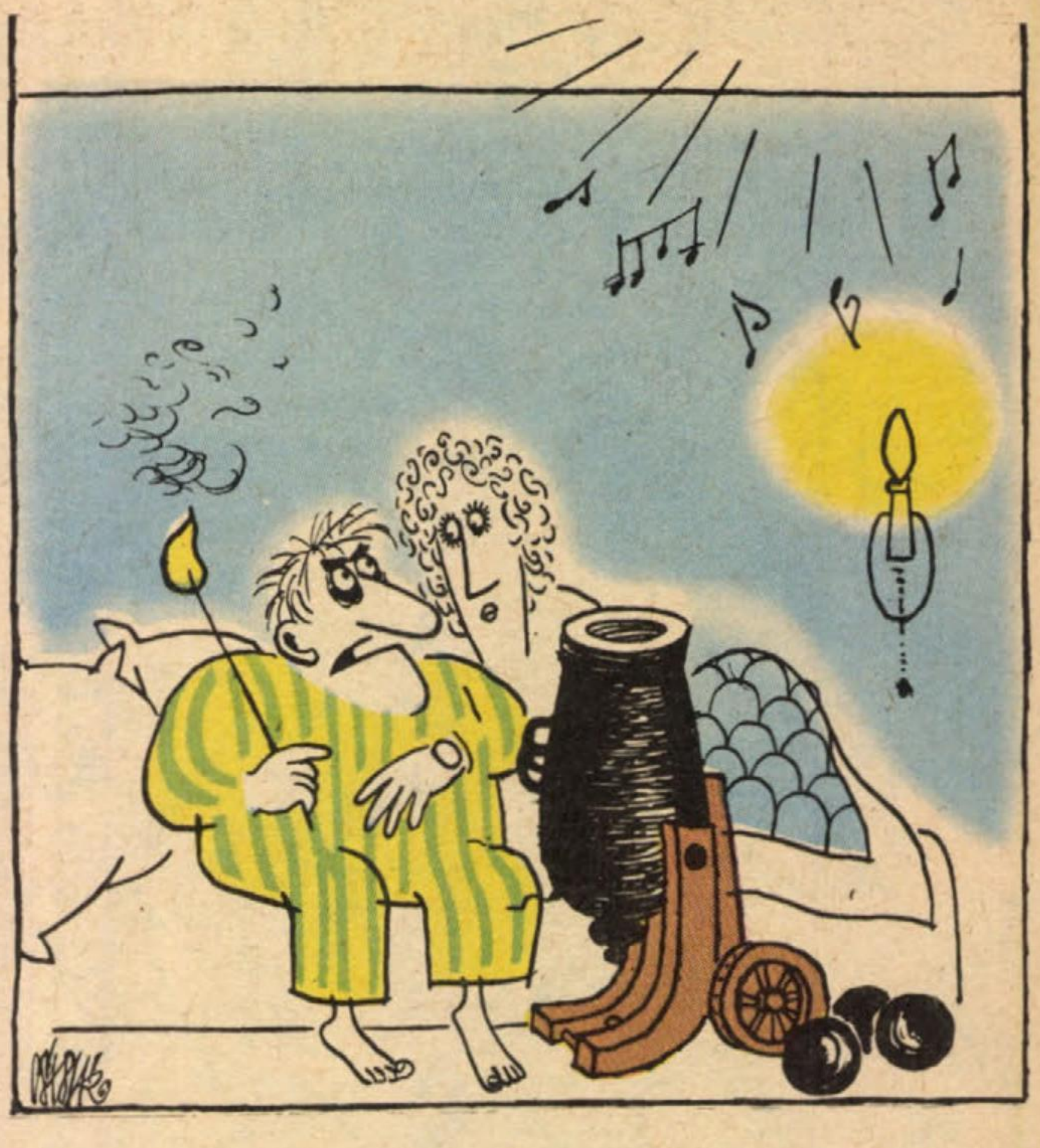

– Ha két percen belül nem hagyják abba, felkopogunk!

GYAKORI LÁTOGATÓ

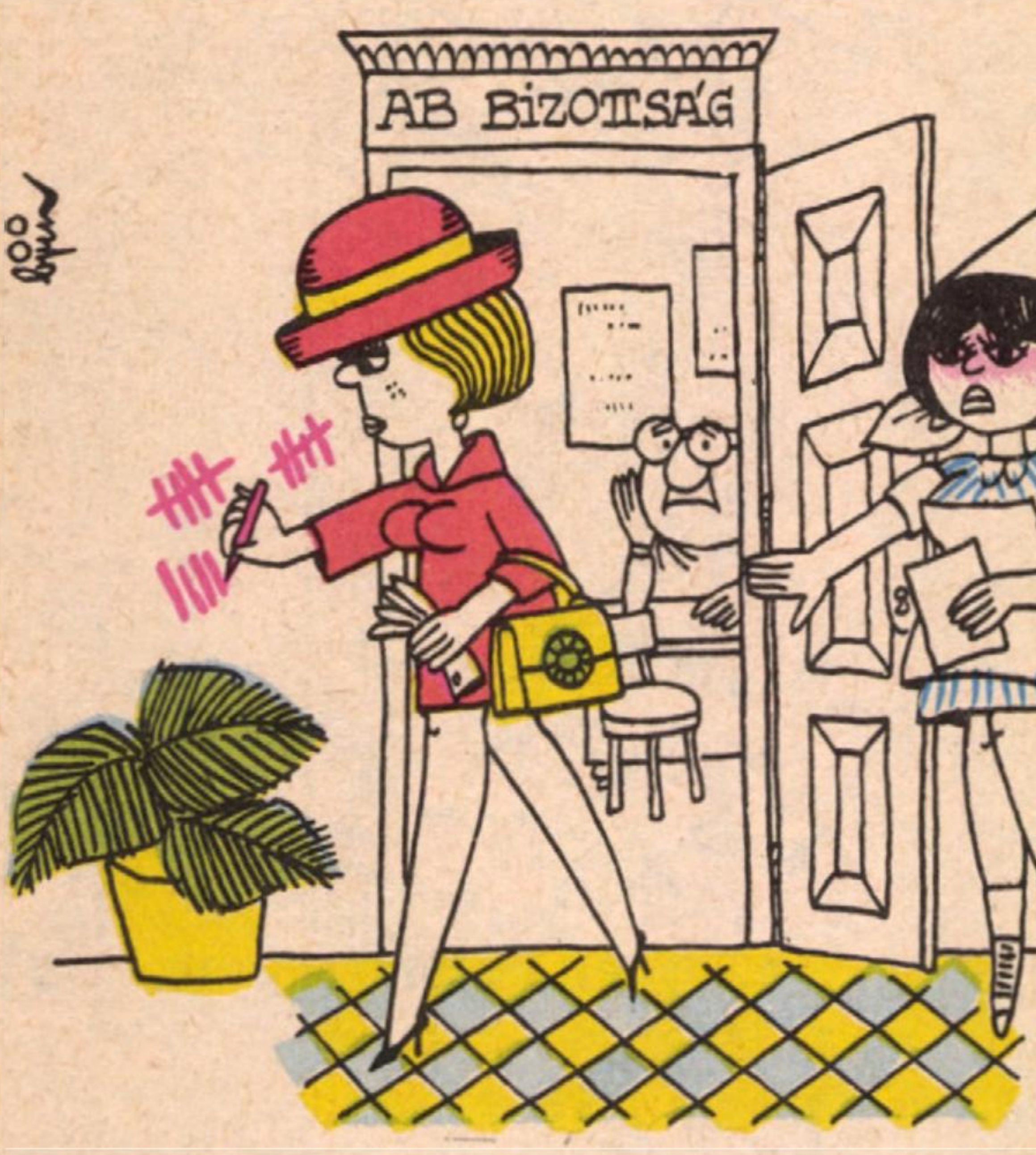

SZERELEM

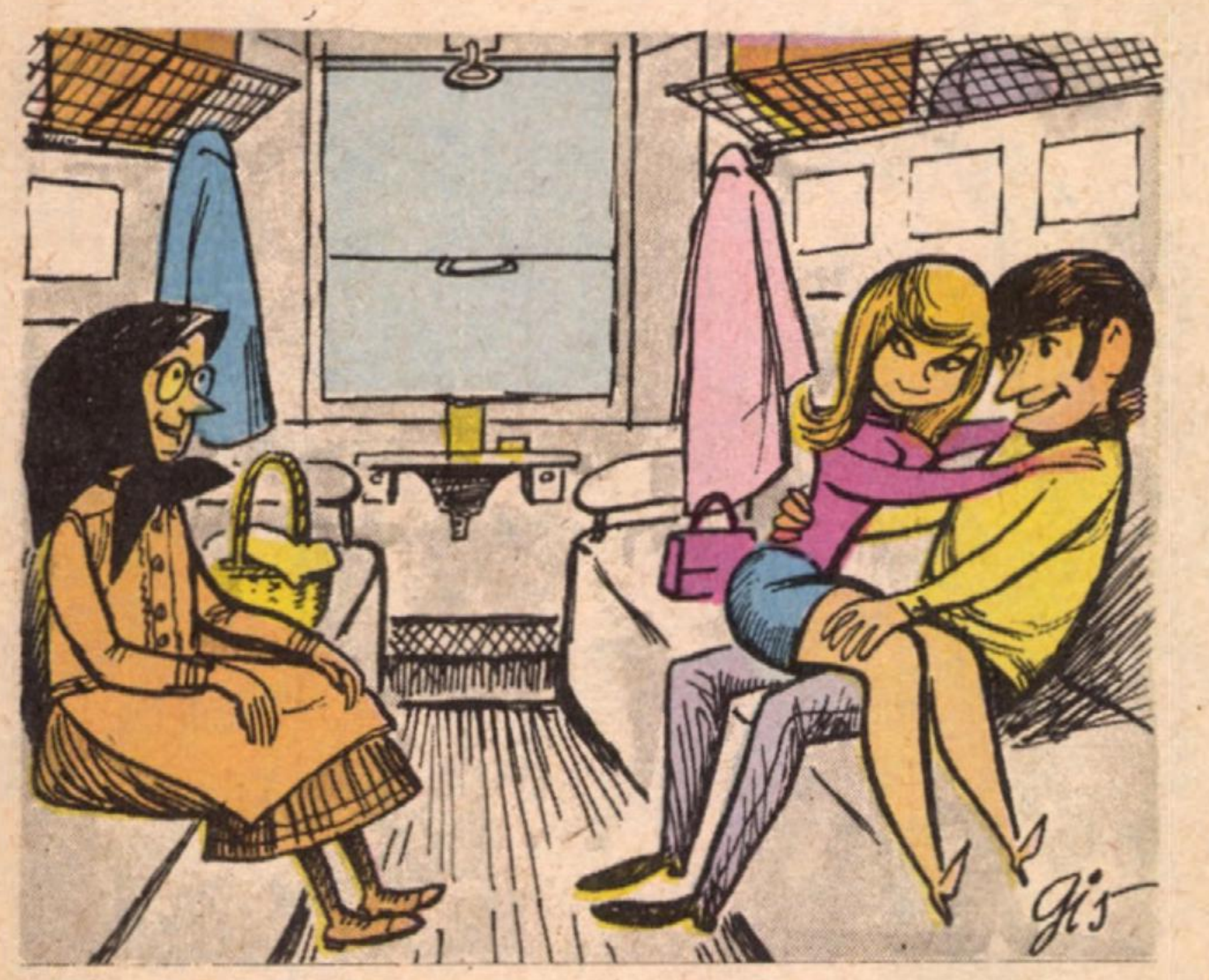

– Szép pár. Mióta ismerik egymást?
– Rákosrendező óta ...

HUMORÜGYBEN – Bessenyei Ferencnél

Egy napon keresztül krimibe illő hajszával követtem a nyomát. A Katona József Színház délelőtti próbáján kezdtem, ahol a titkárnő bizalmas információja szerint Leicester grófja alakjában rejtőzködik. (Schiller: Stuart Mária.) Mire odaérek, meglépett. A nyomok a Rádióba vezetnek. A stúdiók labirintusában Estebant, a Gyilkos falu (Lope de Vega drámája) bíráját keresem. Messziről látom, de kicsúszik a kezeim közül. Hosszas tudakozódás: a Filmgyárban van Dózsa Györgynek álcázva. Utána! Az orrom előtt vágja magát taxiba. Többeket kihallgatok, a vallomásokat kiértékelve megállapítom, hogy Bethlen Gábor maszkjában bujkál a Televízió épületében. Ekkor azonban már éjfél van, lejárt a napidíjam, majd holnap ...

Másnap este ott ülök az öltözőjében. A Szerelmem, Elektra előadására készül. Ageistos parókáját illeszti magára.

— Humor, humor, humor ... — mormogja maga elé, majd felém fordul és felháborodottan: — Hogyan kívánhatsz humort valakitől, aki a halálra készül?

Olyan tökéletes az „alakítása", hogy szégyenkezve-mentegetőzve dadogok.

Elneveti magát, nevet, mint a gyerek a jól sikerült tréfán, aztán hirtelen elkomolyodik.

— Nem is olyan vicces dolog az, hogy évek óta gyilkolnak engem. Leszúrnak, megégetnek, az öngyilkosságba kergetnek. Délután öt órától kezdve csaknem nap mint nap azon gyötröm magam, hogyan haljak meg este úgy, hogy a néző, ha találkozik utána velem, azt higgye, kísértetet lát.

— Én láttam ezeket a halálokat, igazán csak gratulálhatok valamennyihez. Ám azt is láttam, hogy „életeid" utolsó pillanatáig van humorod. — Még — mint Széchenyi — a döblingi elmegyógyintézetbe is becsempészed a humort.

— Az nem az én érdemem, hanem az íróé. Az íróké, akik nem történelmi illusztrációkat írtak, hanem embereket. Itt van például Bánk, Budai Nagy Antal, Dózsa, Görgey, Stromfeld ... Mutass nekem még egy hadvezért, aki annyi csatát vesztett, mint én! És kinek van humora csatavesztés után?

— Csakugyan érdekes ez a hadvezéri besorolásod. Ha jól emlékszem, a Vak Bottyánnal kezdődött, mindjárt azután, hogy Pestre kerültél.

Nagy szemet kerekítve néz rám. Töri a fejét, de aztán legyint: Szabad a gazda! — Elmesélem.

— Közel húsz éve a Rádióban játszottad a Vak Bottyánról szóló hangjátékot. Apáthi Imre rendezte, én voltam a dramaturg. Akkoriban pontosan be kellett tartani az egyórás játékidőt. Magnó még nem létezett, a felvételt tizenhárom perces lemezekre rögzítettük. Ez azt jelentette, hogy tizenhárom percen belül nem lehetett leállni. Apáthi a harmadik lemeznél döbbenten vette észre, hogy elcsúszunk. Beintett neked a rendezői fülkéből, hogy „pergesd meg" a szöveget. Te viszszaintettél olyan formán, hogy „nyugi". Erre berohant hozzád: „Ferikém, nem láttad, hogy könyörögtem, gyorsíts!" „Majd ha kergetem a labancot, akkor lesz hajrá!" — felelted higgadtan.

— No, látod! — fölényeskedett Bessenyei. — Volt nekem humorom.

— Volt, volt! Mit szerénykedsz? Van neked most is.

— Most csak humorkapacitásom van, de nincs kihasználva. Egyébként most Schiller drámájában Leicester grófját fogom játszani.

— Leicester grófjára is halál vár?

— Nem egészen. Disszidálok Franciaországba. — Föláll. — Most pedig tőled disszidálok a színpadra.

És már ott sincs. Hiába, vérbeli színész: poén után sietve távozik.

Sólyom László

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mivel töltik idejüket hétfőn este?

Hihi:

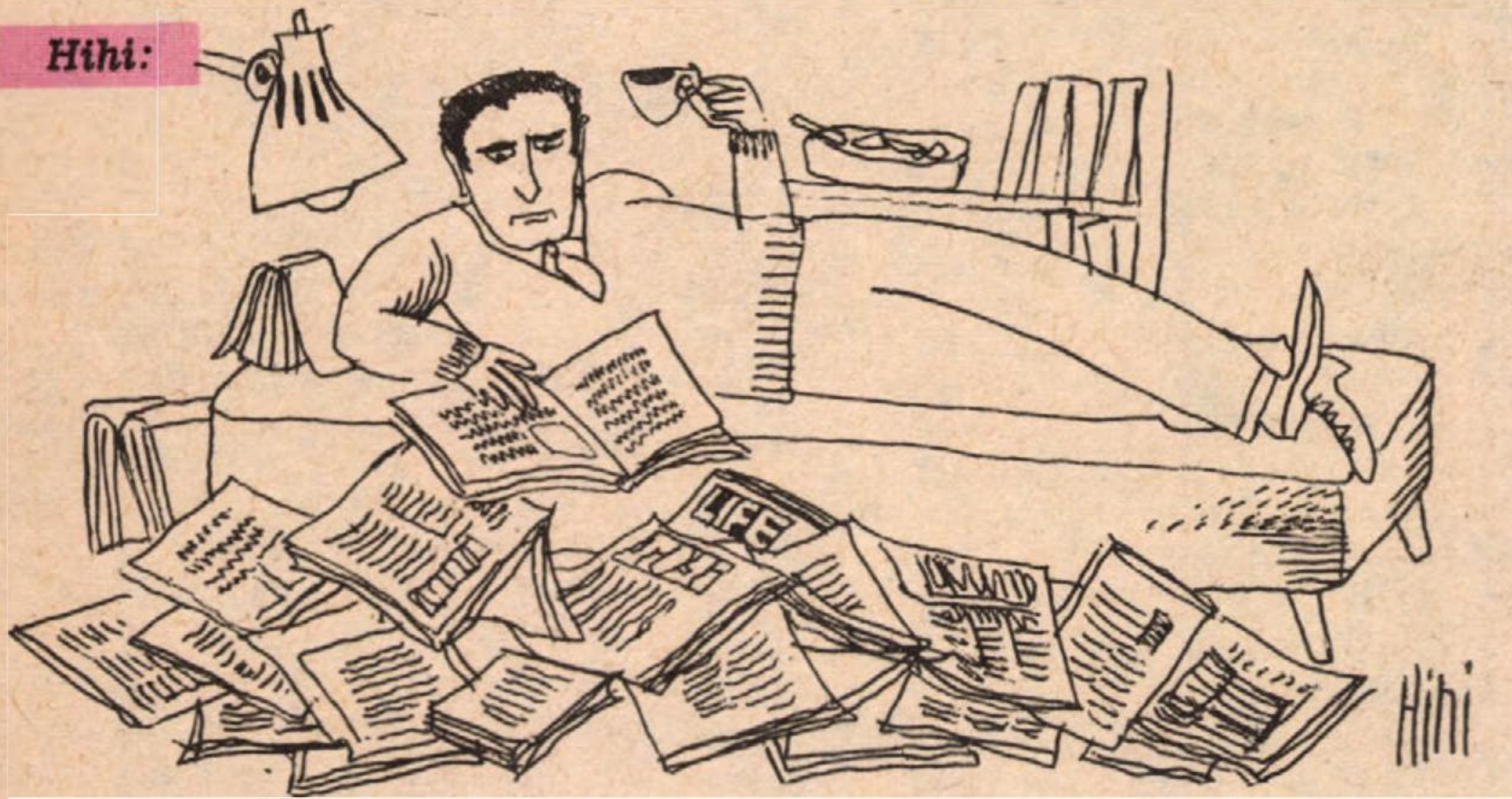

– Tanulmányozom az életet.

Sajdik:

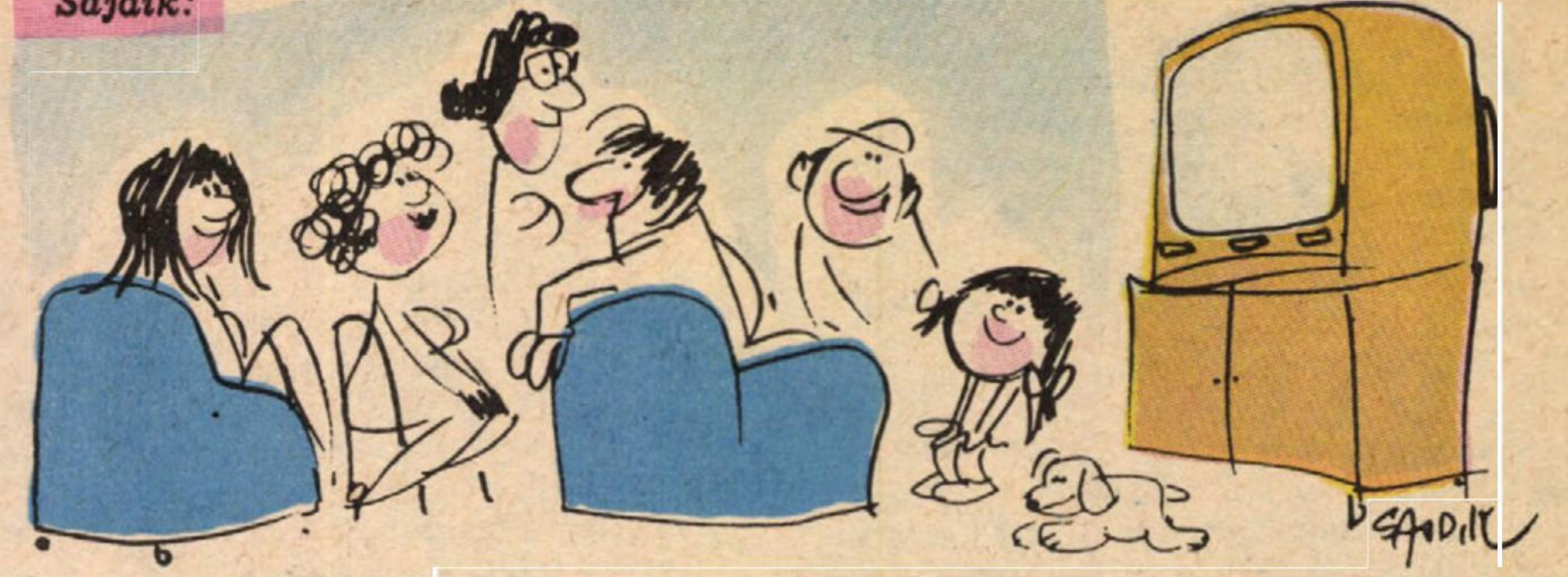

– Ismerkedem a családommal! ...

Erdei:

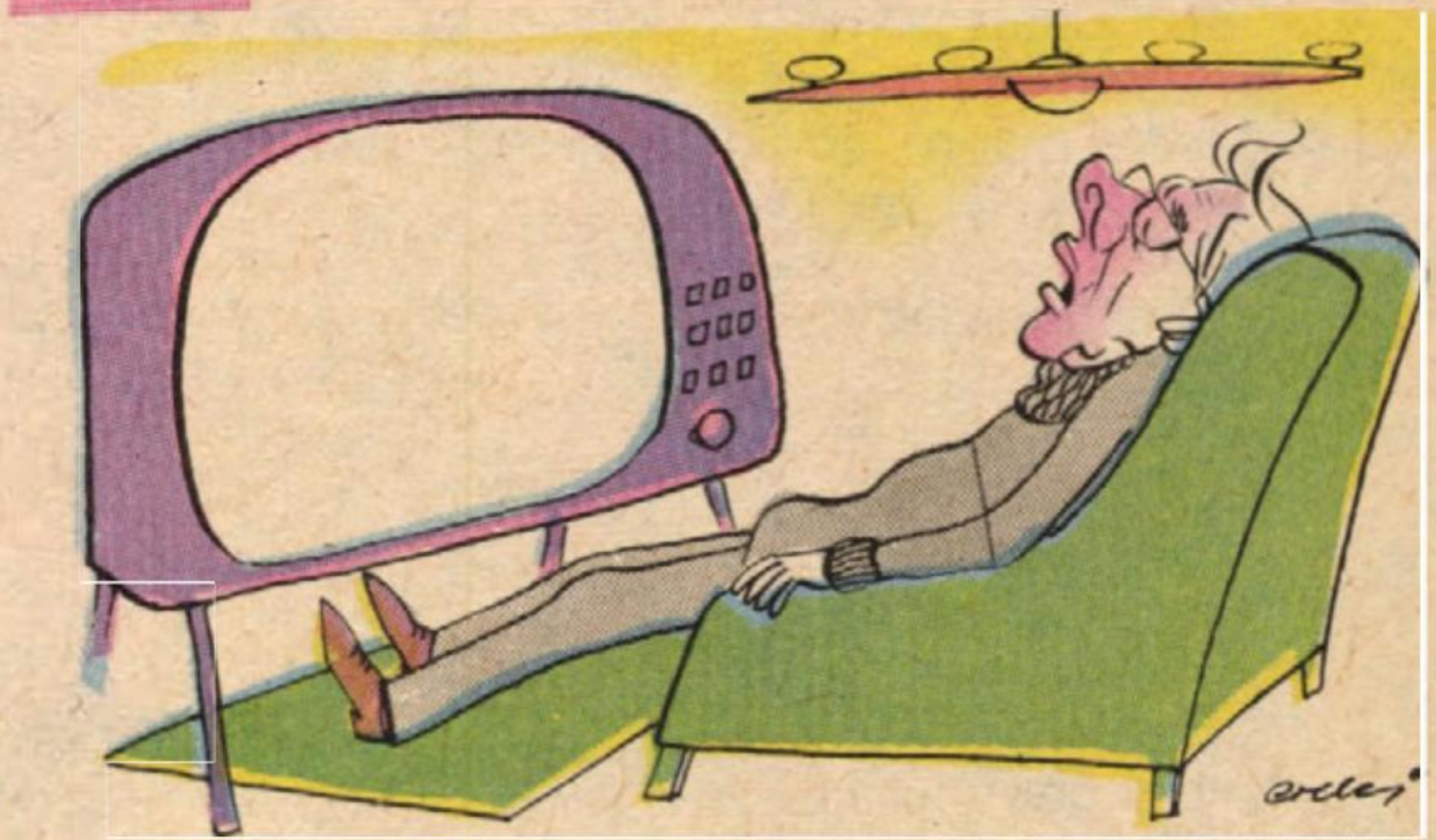

– A szokás rabja vagyok, hétfőn is a tévé előtt ülök ...

Pusztai:

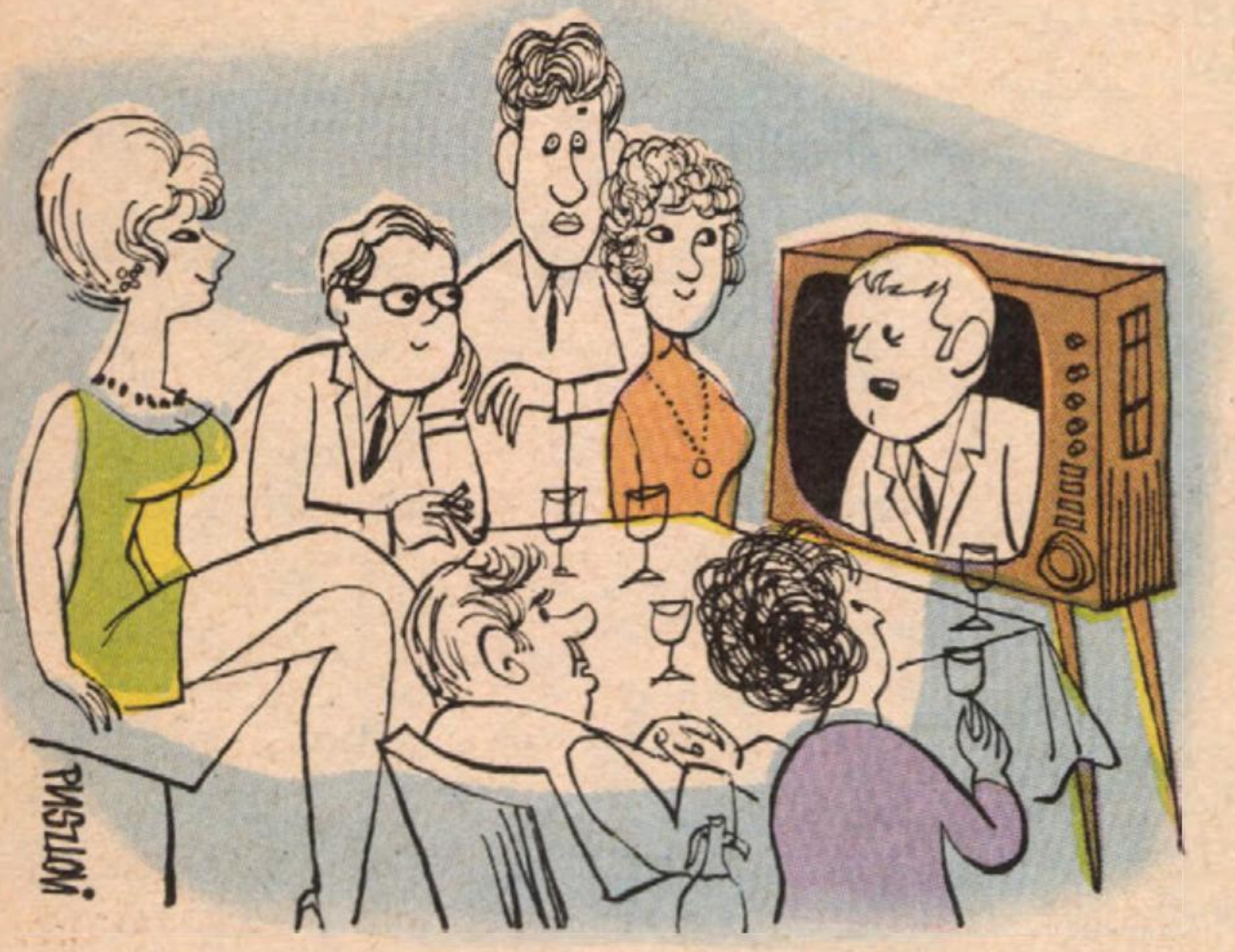

– Vendégeket hívok, beleülök a tévé-készülékbe és mindenki rám figyel.

Szűr-Szabó:

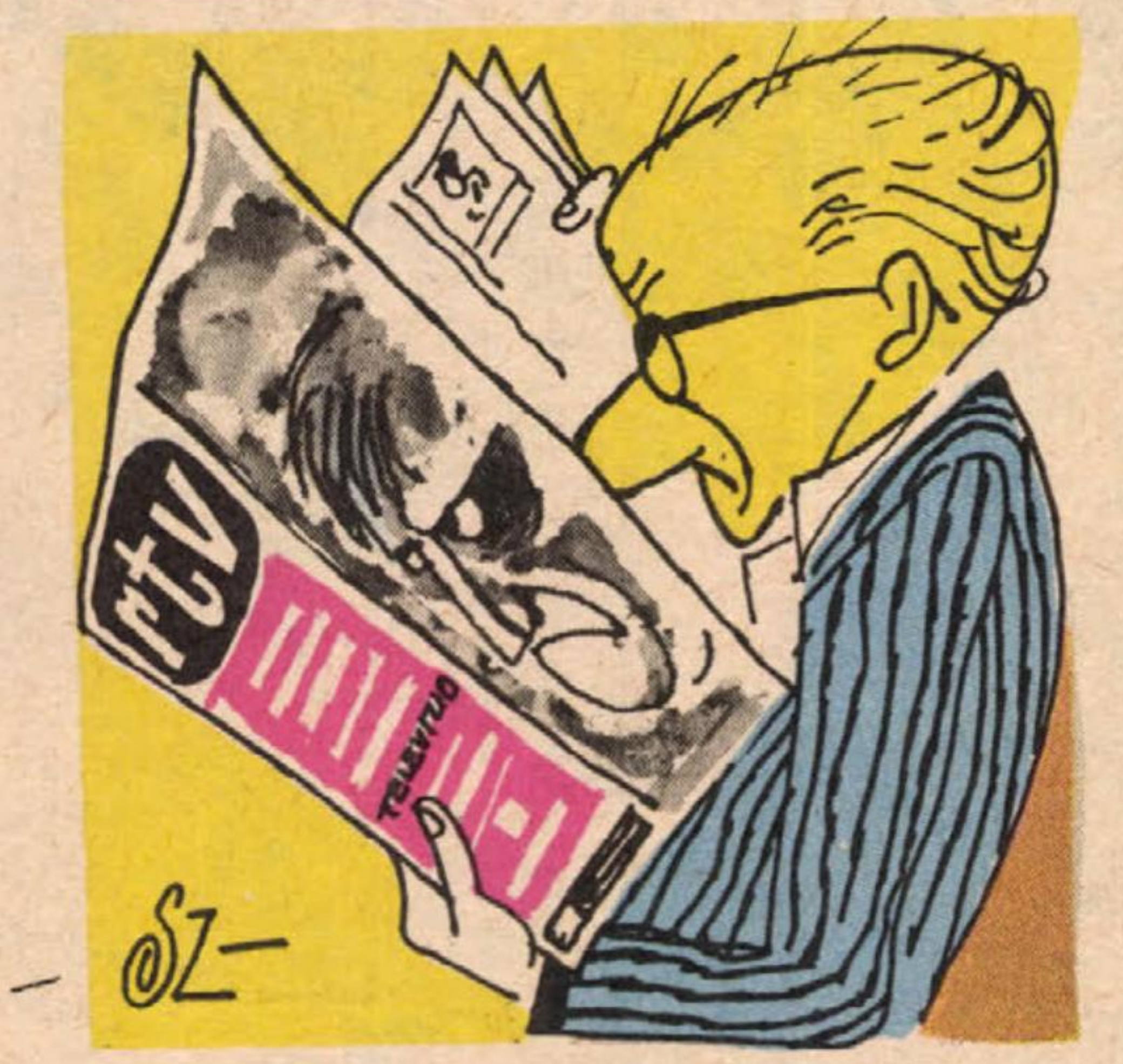
rtv
TELEVÍZIÓ
SZ–

– Félek a jövő heti műsortól!

Várnai:

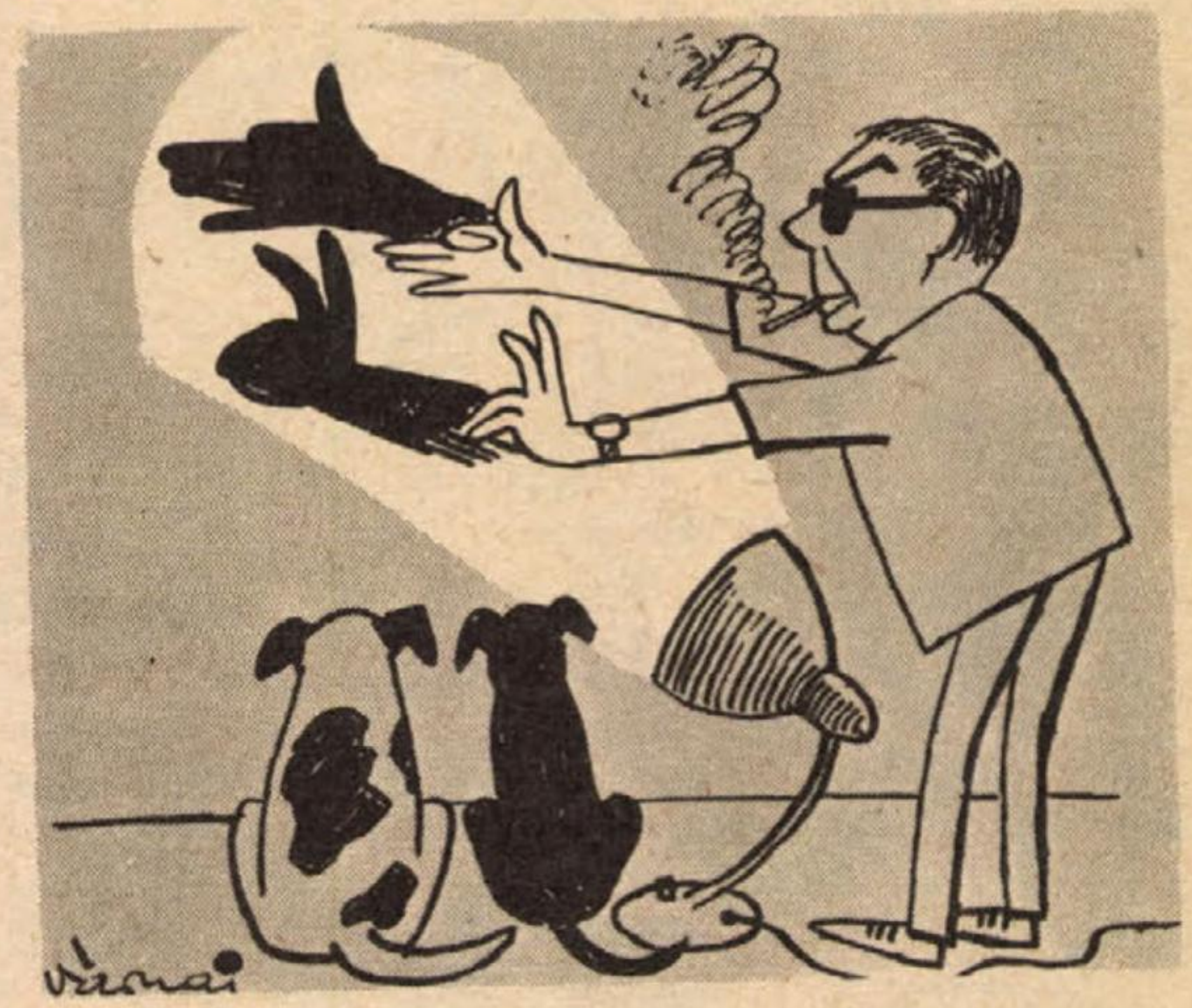

– Tévé-műsort adok a kutyáimnak.

Vasvári:

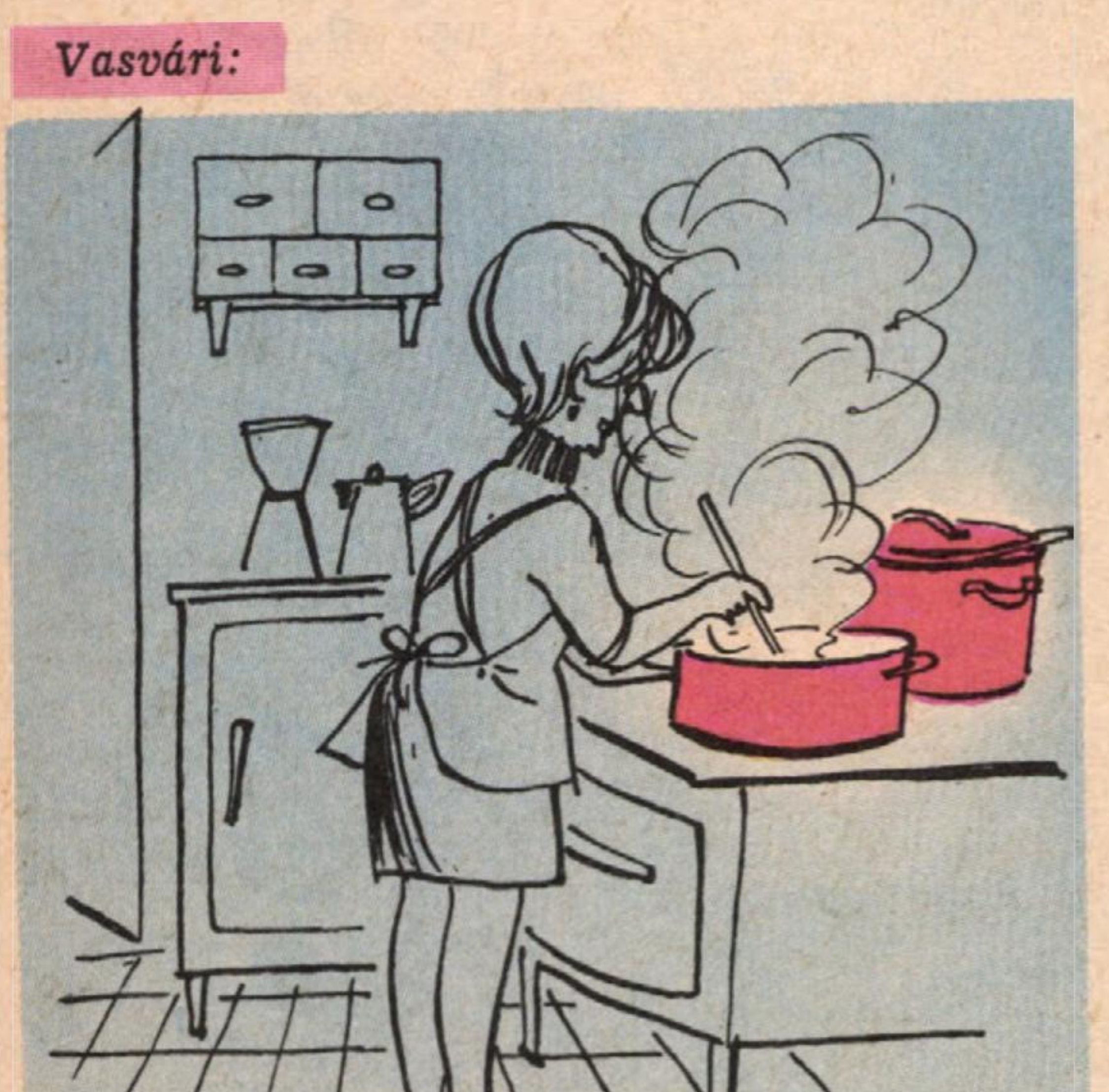

– Meleg vacsorát eszünk ...

Endrődi:

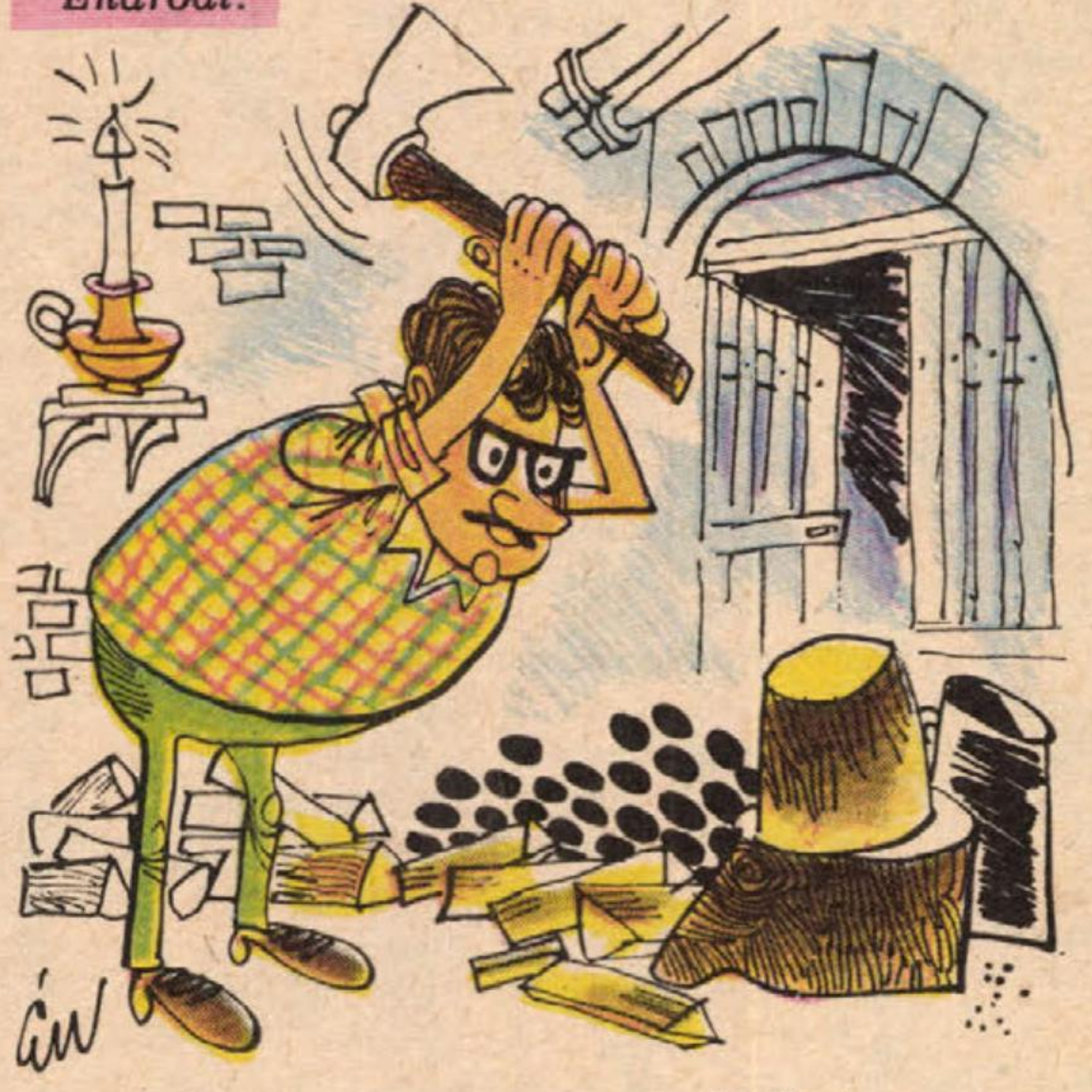

– Edzem magam a tévé-bírálathoz ...

Barát:

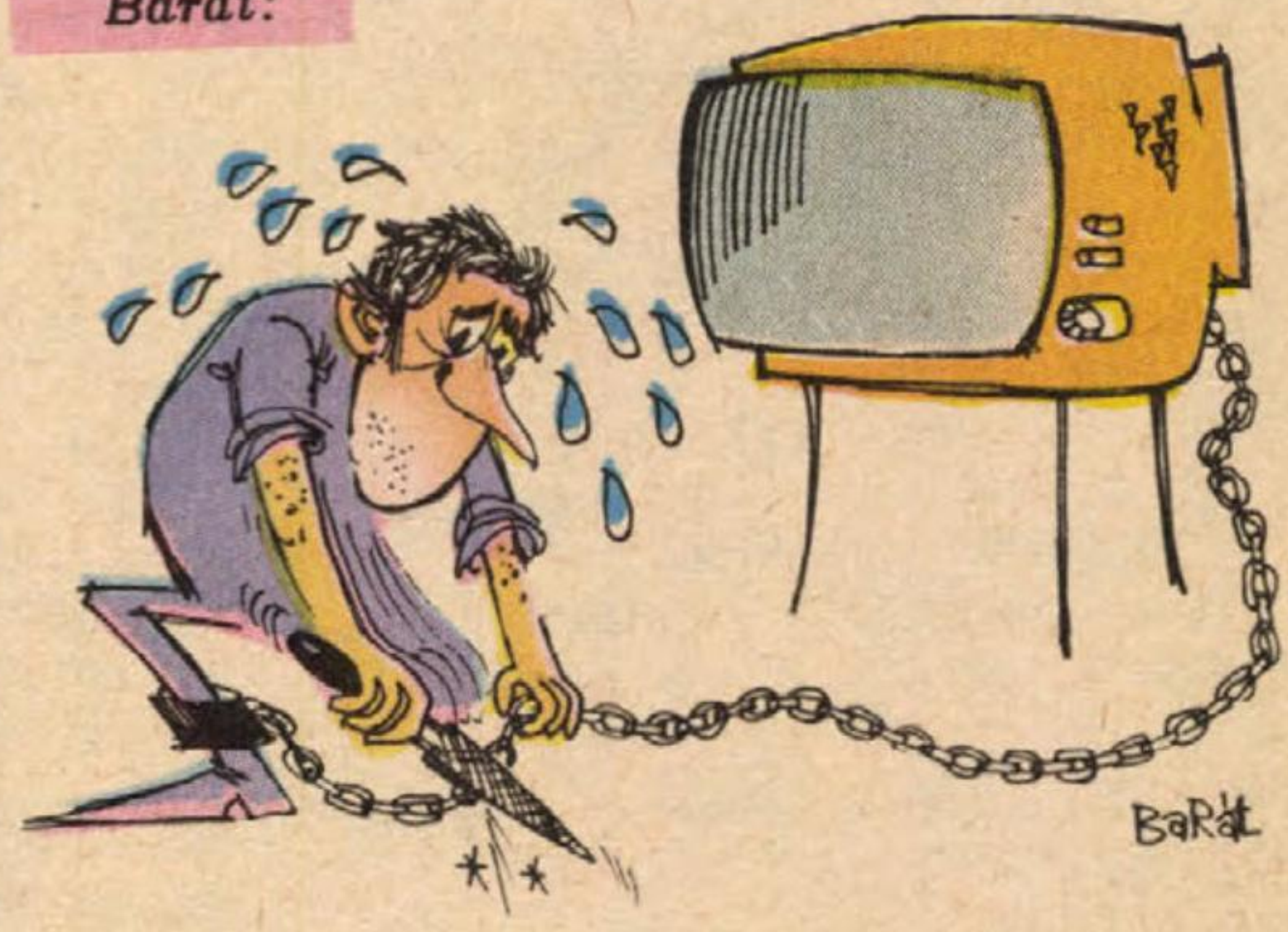

– Kemény fizikai munkát végzek.

Fülöp:

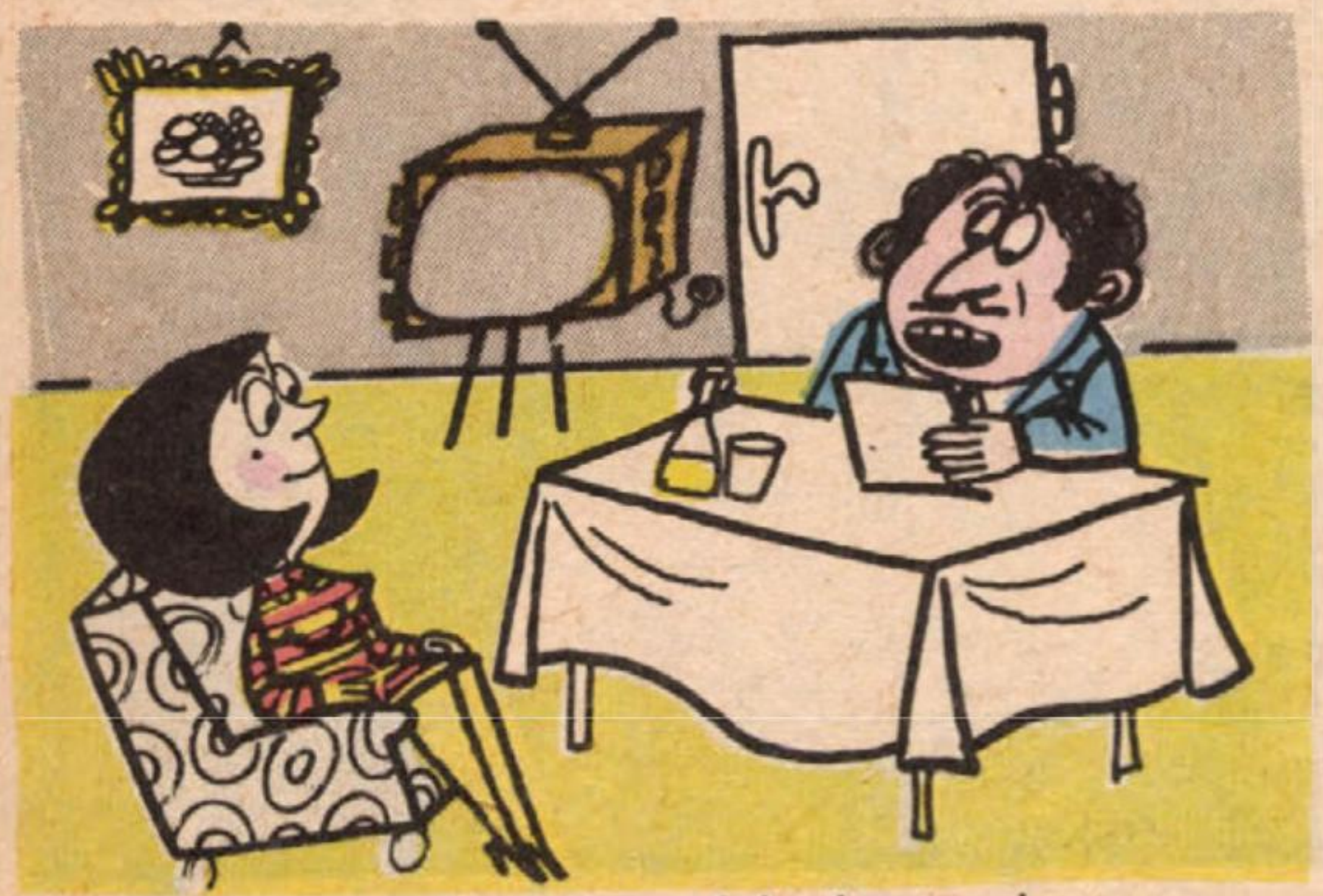

– Felolvasok a feleségemnek ...

Balázs-Piri Balázs:

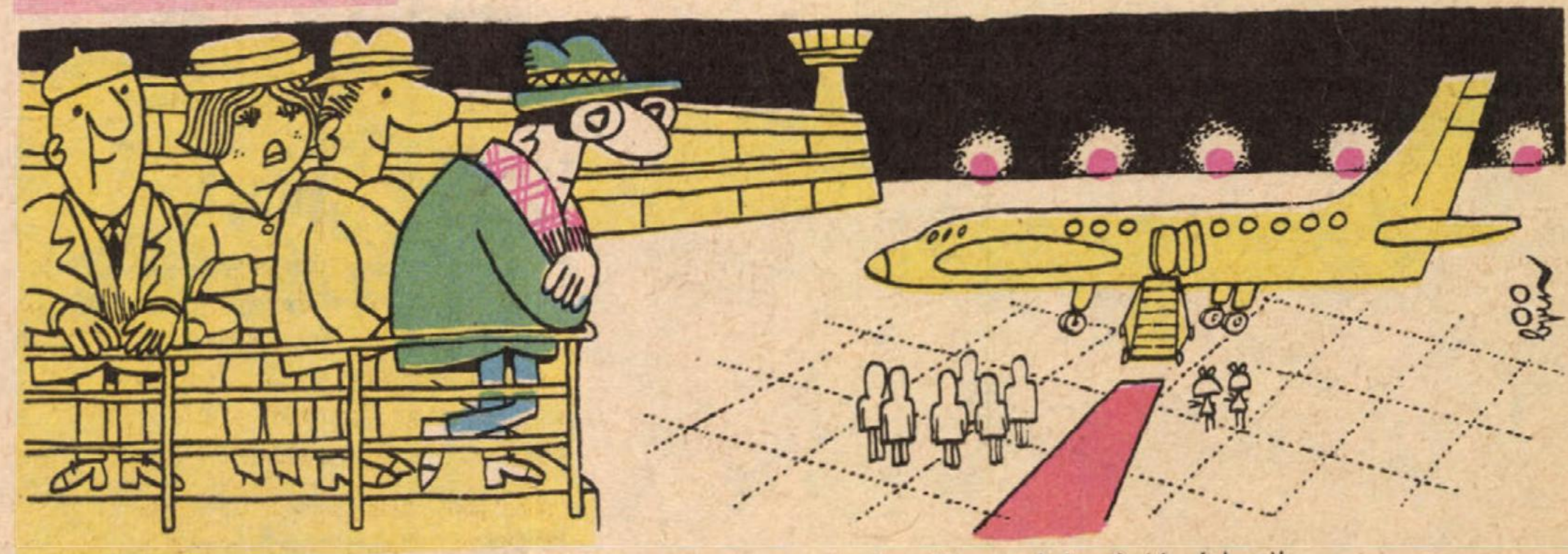

– Kimegyek Ferihegyre megnézni, milyen delegáció érkezik ...

BÁRÁNY TAMAS:

MEGÉRTŐ LÉLEK*

Félórája sincs, hogy leültek számolni, de már izzik körülöttük a levegő. Minden elsején így van ez, illetve minden harmadikán; akkor hozza haza az asszony is a pénzt. A férfi másodikán kapja, de csak a következő napon ülnek le, beosztani. Ilyenkor — mi tagadás — mindig borongós a családi légkör. Mint most is.

A pénz különféle borítékokba került, csekklapokat töltöttek ki, félretették a lakbért és a villanyszámla szokott összegét, a telefont, televíziót, biztosítást. A férfi aztán összeadja a kiadások jókora számoszlopát. Lecsapja golyóstollát, amikor végez a művelettel, és ránéz az asszonyra.

— Nem megy! Értsd meg, ez így nem megy tovább! Mit képzelsz, fiam, lopom én a pénzt?

Az asszony a semmibe mered.

— Nem...

— Mikor tanulsz meg végre beosztani?!

Az asszony von a vállán.

— Aki ennél jobban tud, az csal... Százszor is meggondolom, megrágom, amíg valamire elszánom magam...

A férfi felnevet, erőltetetten.

— Két hónapja az új kosztümöd, múlt hónapban a cipő meg a kalap, a kesztyűvel... Azt hittem, ezzel vége. De nem! Most a santungruha! Potom hatszázért! Nem bírom, értsd meg, nem bírom! Azt hittem valamikor, hogy segítség lesz, ha állásba mégy!... Hatodik éve dolgozol, de a lakásba még egy fillért se... Újra kellene már végre húzatni a rekamiékat és a székeket! Szánalom rájuk nézni! Azt hittem, hozzájárulsz, mert egyedül nem bírom. És akkor: a santungruha! — Elhallgat, nagyot sóhajt, majd gúnyosan azt kérdi: — A jövő hónapban mire számíthatok?

Az asszony nem érzi ki férje hangjából a gúnyt; készséggel — bár némi bűntudattal — válaszol.

— A nyári köpeny... Ezerszáz. Azt csak belátod, hogy nyáron nem járhatok tavaszikabátban... Ha este elmegyünk valahová...

Egyetlen sátáni kacaj a felelet.

— Ez az! — suttogja aztán a férfi, dühtől fuldokolva. — Megvétetted velem a televíziót! Mit rágtad a fülem, hogy már az egész háznak van, hogy ujjal mutogatnak ránk... Végre megvan, az árát ki se nyögtük még, és akkor: elmegyünk valahová... Elmegyünk valahová!

Az asszony megint a semmit nézi.

— Az ember nem ülhet örökké itthon — mondja kurtán.

— A felvágott mindenesetre olcsóbb, mint egy vacsora a Citadellában! Szabadtéri színpad, utána vacsora, taxin haza... Kétszáz forint! — Halántékára szorítja kezét. — Húsz deka párizsi, hét húsz!

Az asszony a hitvalló vértanúk arcával sóhajt egy hatalmasat, aztán cigarettáért nyúl, és tüzet lobbant öngyújtójából. A férfi egyetlen vad fújással kioltja a lángot.

— Na! Mit csinálsz?

A férfi arcán piros kis rózsák.

— Elfújtam! Erről az átkozott cigarettáról is ideje volna már leszoknod! Ez is havi százötven forint! A gyereknek nincsen szandálja, tegnap panaszkodott éppen... Ezen a pénzen vehetnél neki!

Most már az asszonyt is kezdi elhagyni a béketűrés.

— Nem elég, hogy az én öltözködésemre nincs gondod, most még a fiad ruházását is a nyakamba varrnád? A bejárónőt ne spóroljam meg neked?!

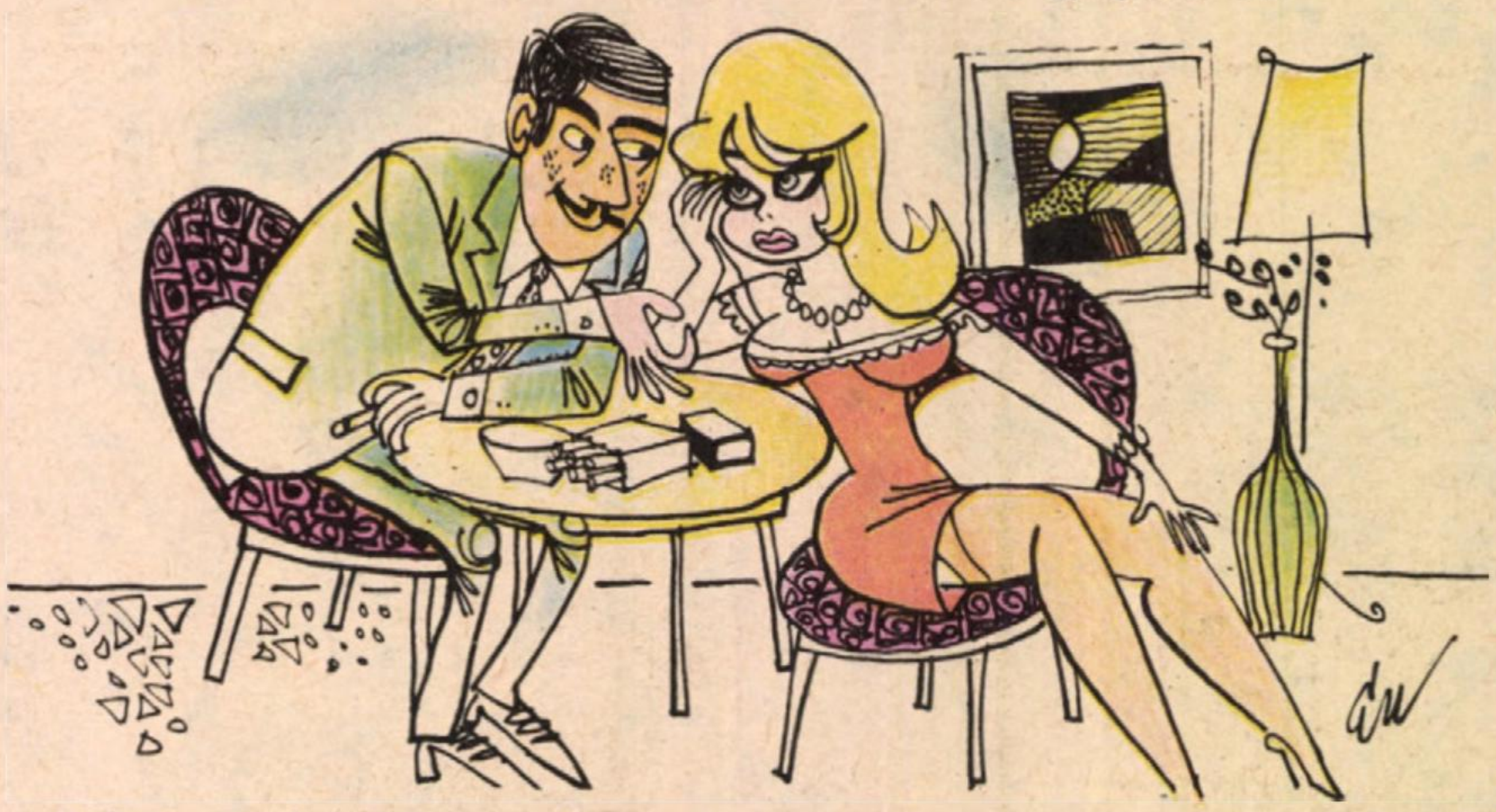

A férfi — bár nehezen — de még türtőzteti magát.

— De! — mondja csendesen. — Megspórolhatnád! Akár úgy, hogy te fizeted, akár úgy, hogy néha személyesen a kacsódba veszed a porszívót, és kitakarítasz. Nem fog leesni a gyűrű az ujjadról!

— Úgy! — jajdul fel az asszony. — Szóval megint cselédet akarsz csinálni belőlem?

A férfi az inge kézelőjét nézi.

— Havi háromszáz forintot dobok ki Etuska nénire. Közben lefoszlanak rólam az ingeim. Három éve nem tudok egy szál inget venni magamnak, pedig Etuska néni háromszázából havonta hármat tudnék! Nézd meg a mandzsettámat! — Odamutatja karját az asszonynak, s az arcába sziszegi, tagolva: — Értsd meg, nem bí-rom to-vább!

Az asszony arcán vérhullám fut fel, a homlokáig.

— Szóval, miattam jársz rongyokban? Ezt kellett megérnem! — Felsír. — Köszönöm! De ezt már én sem bírom tovább! — És zokogva kirohan a szobából; csak úgy zeng a becsapott ajtó.

A férfi utána néz.

„Ő nem bírja... Nem rossz!" Hirtelen újra elönti az indulat. „És én? Én mit szóljak? Betörni mégsem mehetek... Nyári köpeny, Istenemre, nem rossz! Egy kis nyári köppentyű, ezeregyszázért!" Vadul cigarettára gyújt, s amikor sóhajosan kifújja a füstöt, kintről kopogtatnak. — Tessék — mondja kelletlenül.

A szomszédasszony lép be.

— Jónapot, Zolikám. — Körülnéz. — Magdi?

— Csak leszaladt valahová. — Mosolyog. — Kezét csókolom, Ilikém. Hogy jött be?

— Nyitva volt az ajtó.

— Parancsoljon, foglaljon helyet. Tessék, gyújtson rá!

— Köszönöm — int az asszony. — Most dobtam el. Annyit szívok mostanában.

— Istenkém — sóhajt a férfi. — Mit csinálnánk, ha még ez sem volna? — S ismét mohón szív a cigarettáján.

Az asszony nézi.

— Idegesnek látszik, Zolikám.

— Harmadika — feleli borongósan. — Most osztjuk be a fizetést... A két fizetést!

— Hm — mondja tűnődő arccal az asszony, s leül. — Harmadika...

— Kér egy kávét?

— Ne fáradjon vele, köszönöm. Nemrégen ittam.

Csend van kis ideig; nézik egymást, mosolyosan, mint a jó szomszédok.

— Csinos ez a kis kosztüm magán, Ilikém — szól aztán a férfi halkan. — Imádom ezt a fáradt lilát a nőkön.

Az asszony égnek emeli a szemét.

— Csak tudná, mit hallgatok érte Lajostól!... Tudja, mit vágott épp az előbb a fejemhez? Hogy szokjam le a dohányzásról, ha öltözködni akarok. Vagy ez, vagy az — a kettő együtt nem megy.

— Furcsa — mondja a férfi. — Hm. Érdekes!

— De hát miért dolgozik az ember, mondja? Hogy ne kelljen könyörögnie minden szál rongyért a férjének — no, nem? Hát nem elég, ha a ruházkodásom gondját leveszem a válláról?

— No, persze.

— Képzelje, legutóbb azzal állt elő, hogy én festessem ki a lakást! Én!

— Hallatlan! — csóválja fejét a férfi.

Az asszony sóhajt, nehezen, mélyről fakadón.

— De nehéz az életem mellette, Zolikám... Két-három havonta, ha egyszer elmegyünk valahová... És képzelje, azt mondja, sok megy el szórakozásra! Legszívesebben örökké otthon ülne, a mellett a vacak tévé mellett! De hát hogy képzeli? Az ember, ha már dolgozik, emberi életre vágyik, nem mindig a négy fal között... — Szomorú szemét a férfira emeli. — Nincs igazam, mondja, Zolikám?

— De mennyire — mondja amaz melegen, azon a bizonyos búgó férfi-baritonon. — Joga van hozzá!

— Végeredményben az a nő is ember! Nem azért dolgozik, hogy a fizetését elsején szépen leszámolja a férje kezébe! Neki is megvan az egyéni élete; megvannak a szükségletei...

A férfi határozottan bólint.

— Nem kétséges! Modern emberek vagyunk!

— Ugye? — kérdi az asszony hálásan. — Maga is ezt mondja?

— Ez csak természetes.

Az asszony szeme könnybe lábad.

— Hallotta volna, milyen cirkuszt rendezett, amikor megmondtam, hogy nem tudok hozzájárulni a nyaralás költségeihez, mert szükségem van egy könnyű, nyári kompléra... Majdnem nekem ugrott! Hogy neki is kellene egy vászonruha... Neki! Amikor kettő is lóg a szekrényében! És tőlem irigyli... — Kibuggyan belőle a sírás. — Olyan önző, hogy az szörnyű!

A férfi odalép hozzá, bátortalanul végigsimít a haján.

— Ne sírjon... — mondja rekedten. — Ilikém, ne sírjon...

De az asszonyból most már feltartóztathatatlanul ömlik:

— Én ezt nem bírom így tovább, Zoli! Hallotta volna, hogy ma is hogyan üvöltözött velem! Mint egy vadállat!

A férfi még mindig a haját simogatja, elmerülten.

— No, no, tündérem... Nyugodjék meg. Fantasztikus, hogy némelyik férj milyen érzéketlen, milyen brutális...

— Bizony — biccent az asszony hüppögve. — Én úgy irigylem Magdit, higgye el... Maga olyan megértő lélek! — Rajongó pillantása körülröpködi a házigazdát. — Olyan más, mint a többi férfi!...

---

* Az író közeljövőben megjelenő „Téves kapcsolás" című vidám kötetéből.

FOCIÓRÜLET

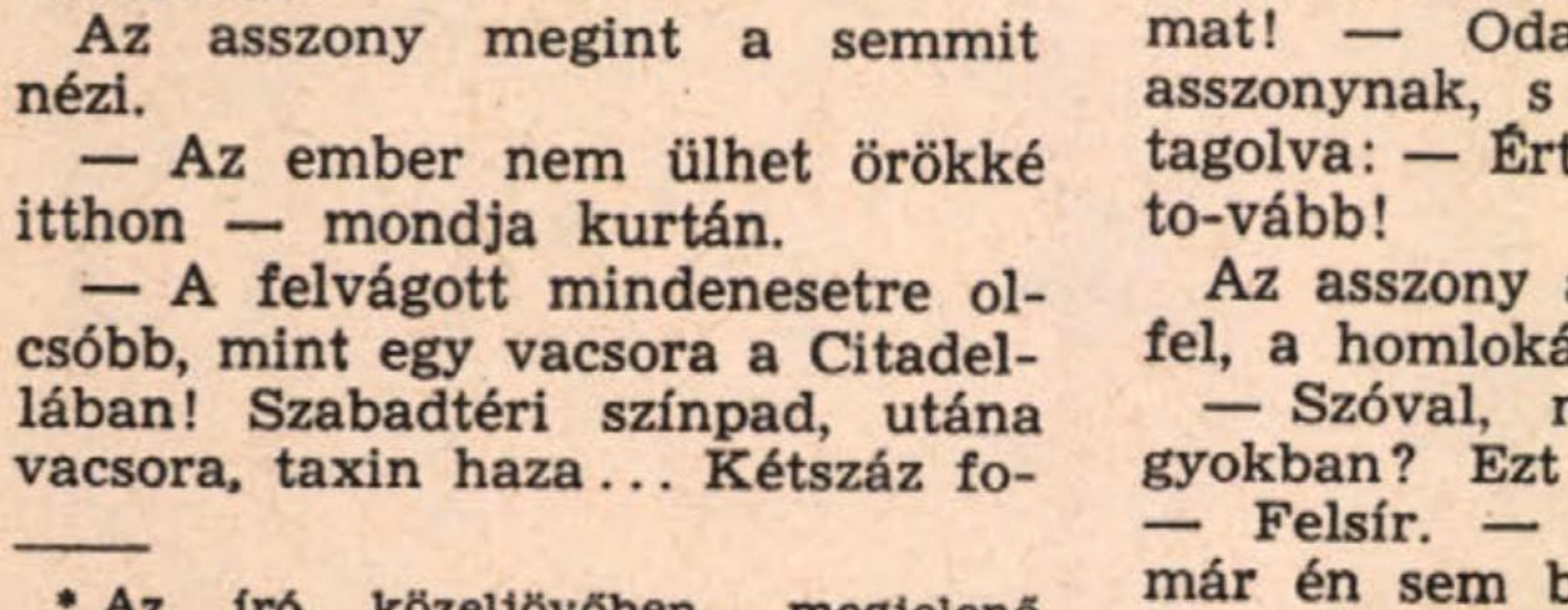

– Igen.
– És a vőlegény?
– Ő is igennel valaszol, csak most kint van a meccsen...

A CSEL

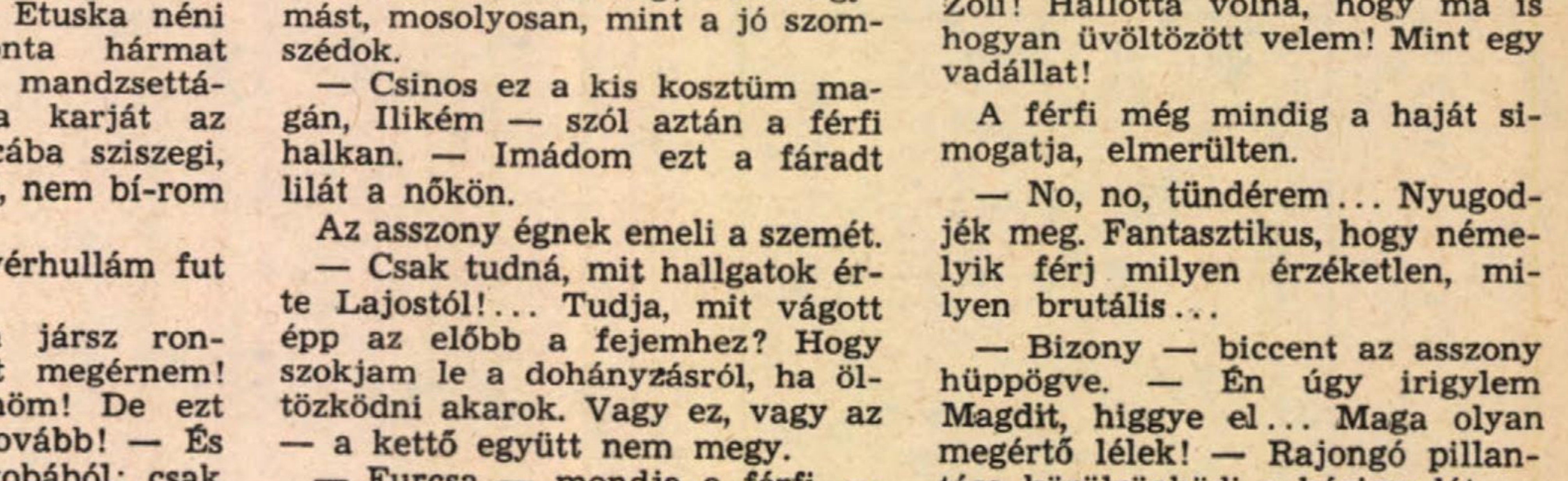
BRAVÓ!
BRAVÓ!
BRAVÓ!
BRAVÓ!
ÉLJEN A ZSŰRI

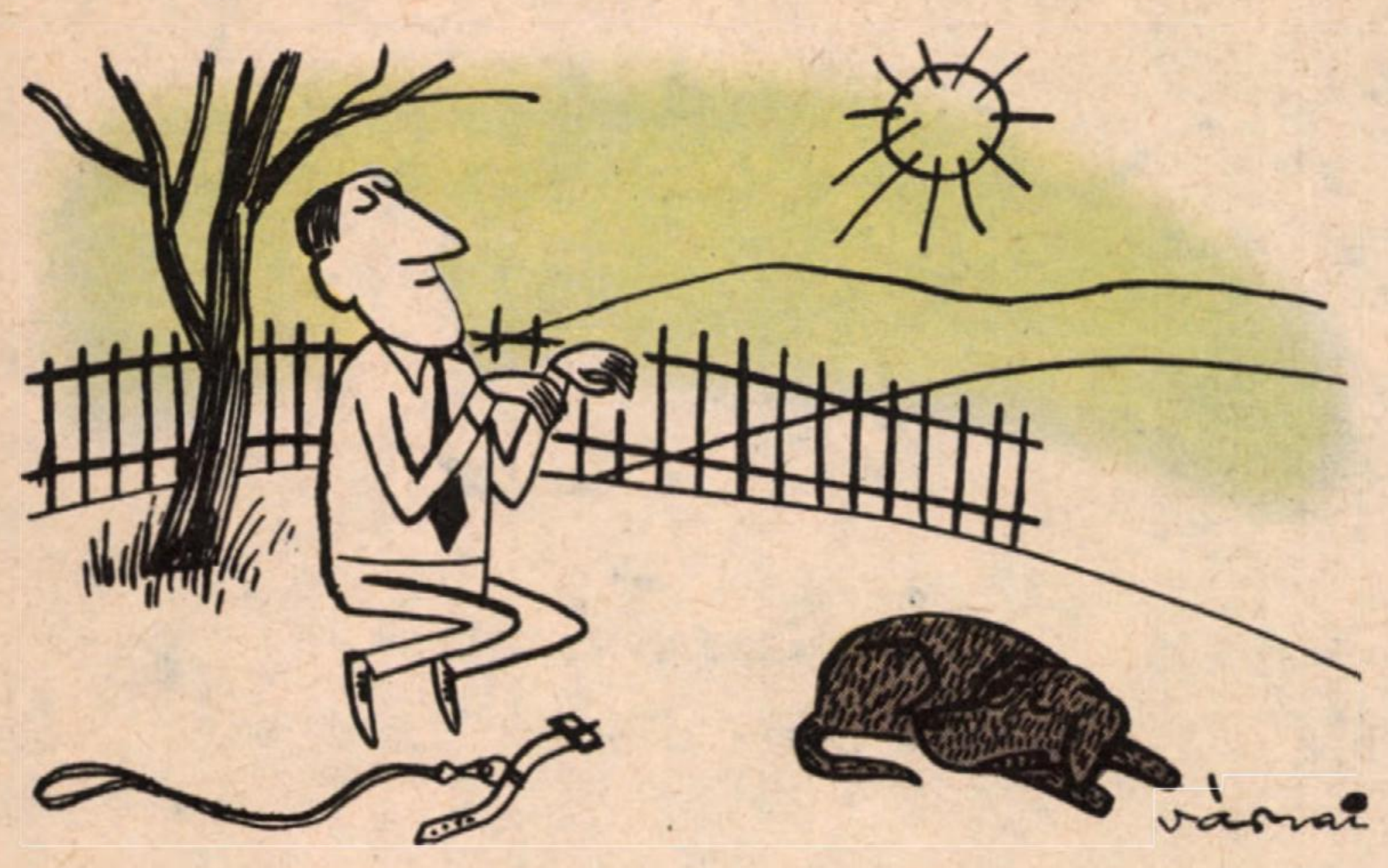

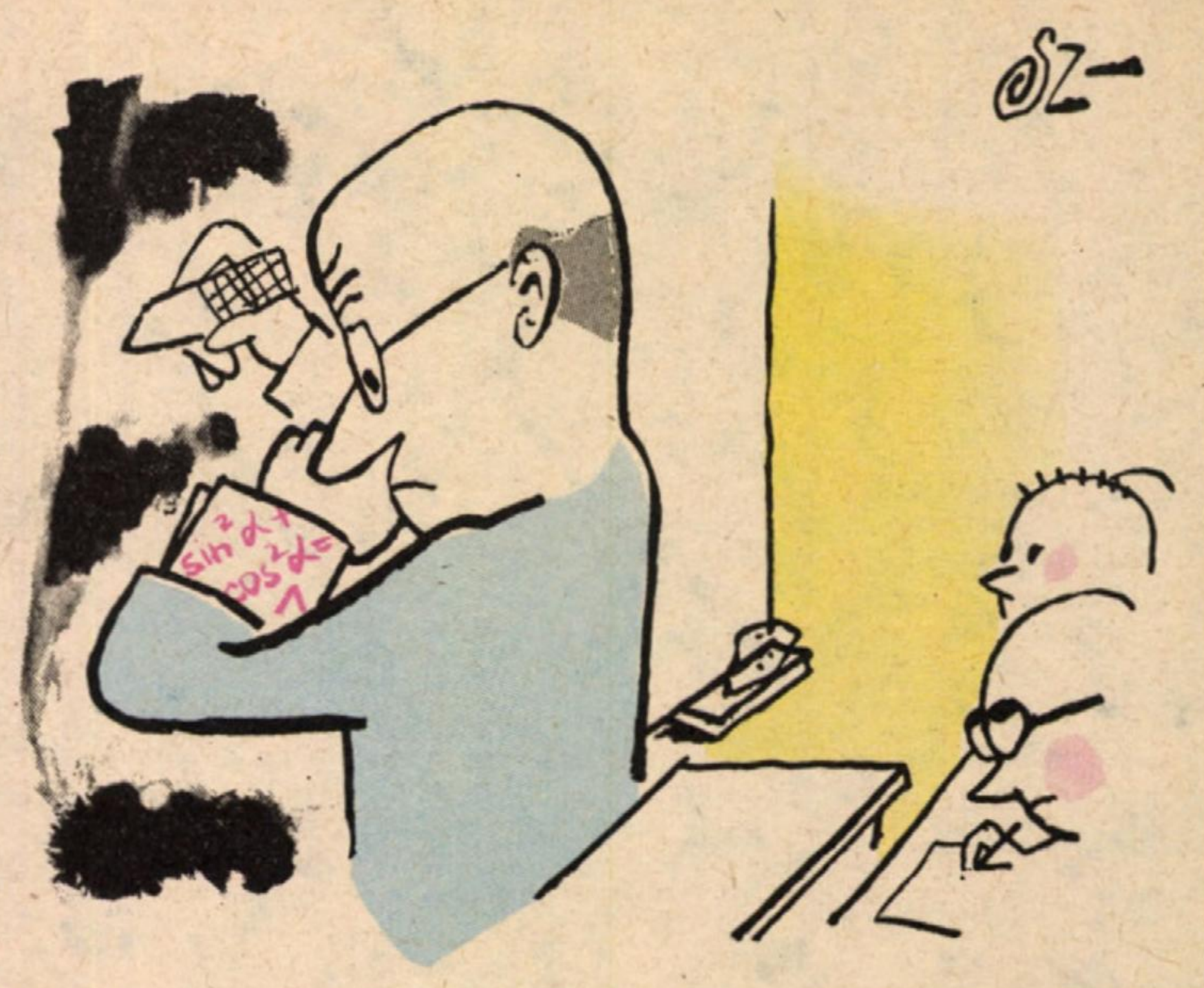
SZ
sin²α + cos²α = 1

VÁRNAI,
SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
PUSZTAI,
HEGEDŰS,
BARÁT,
BALÁZS-PIRI

PEDAGÓGIA

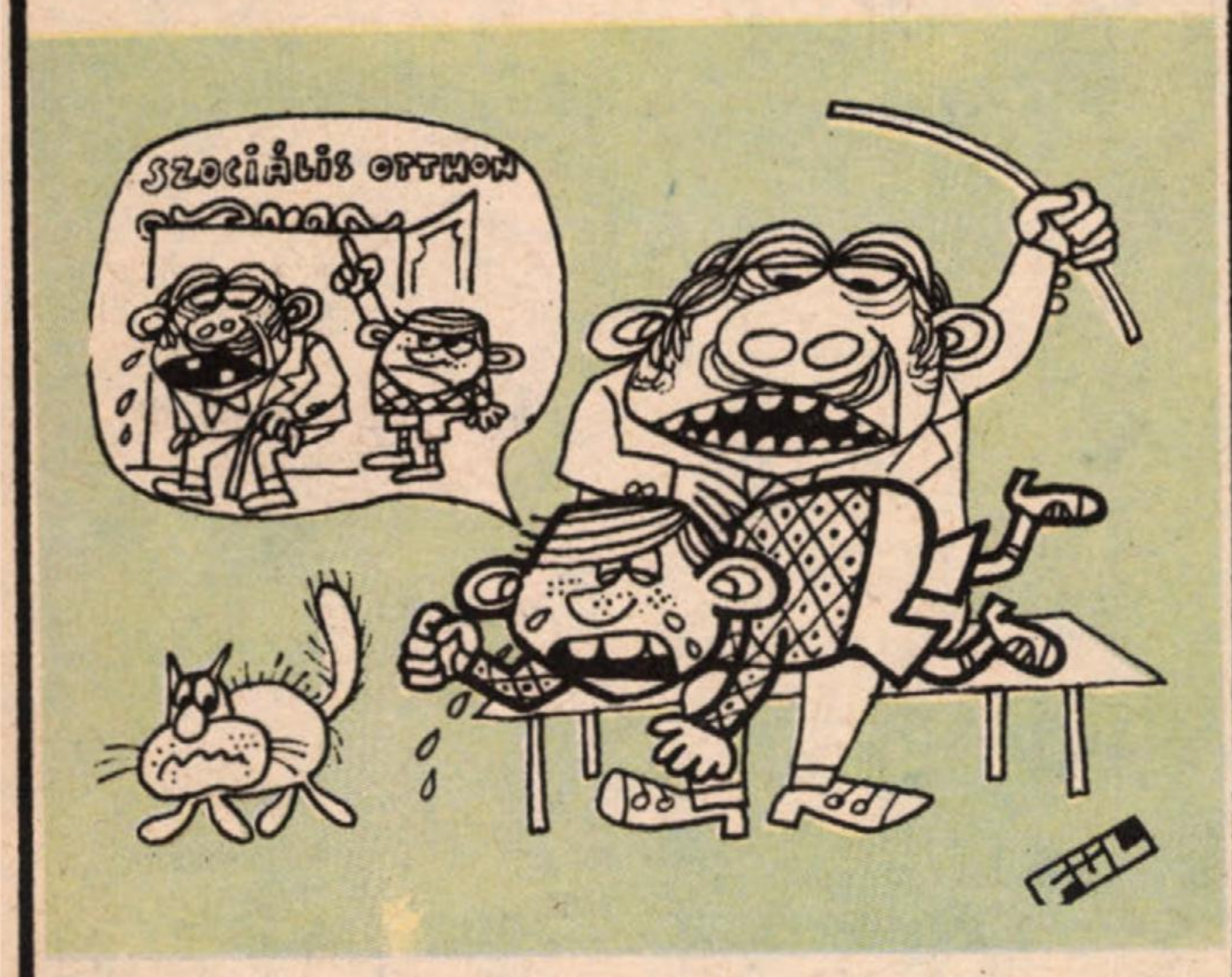
SZOCIÁLIS OTTHON
FÜL

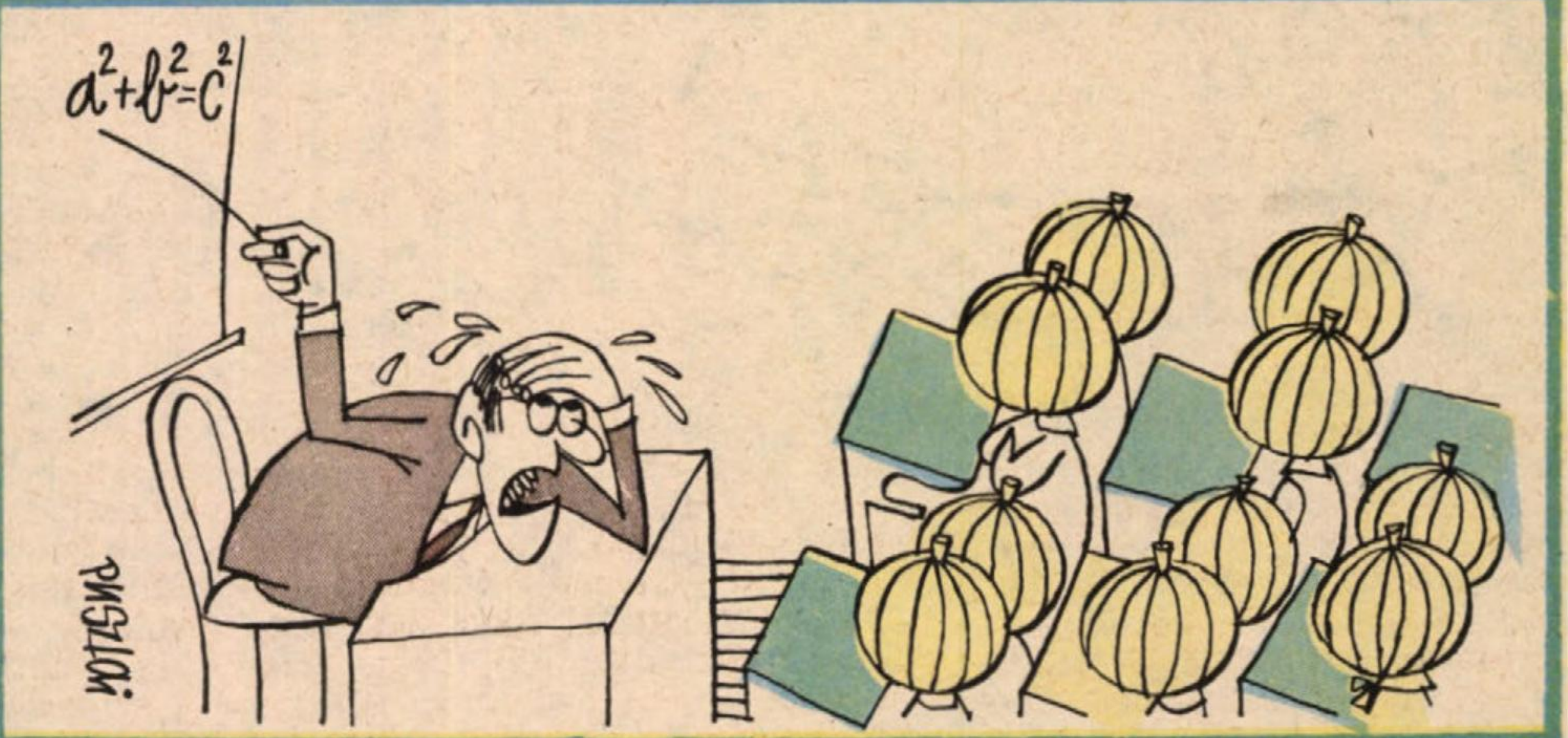

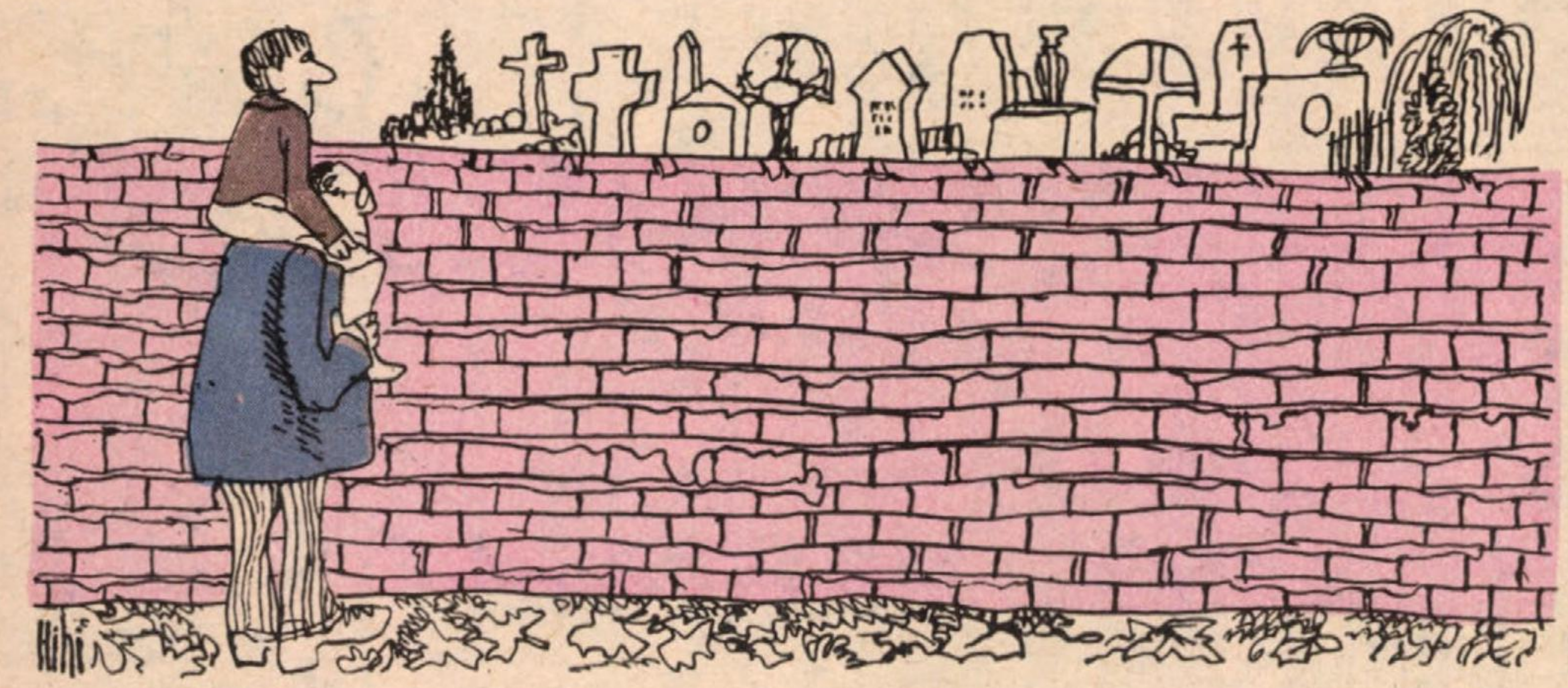

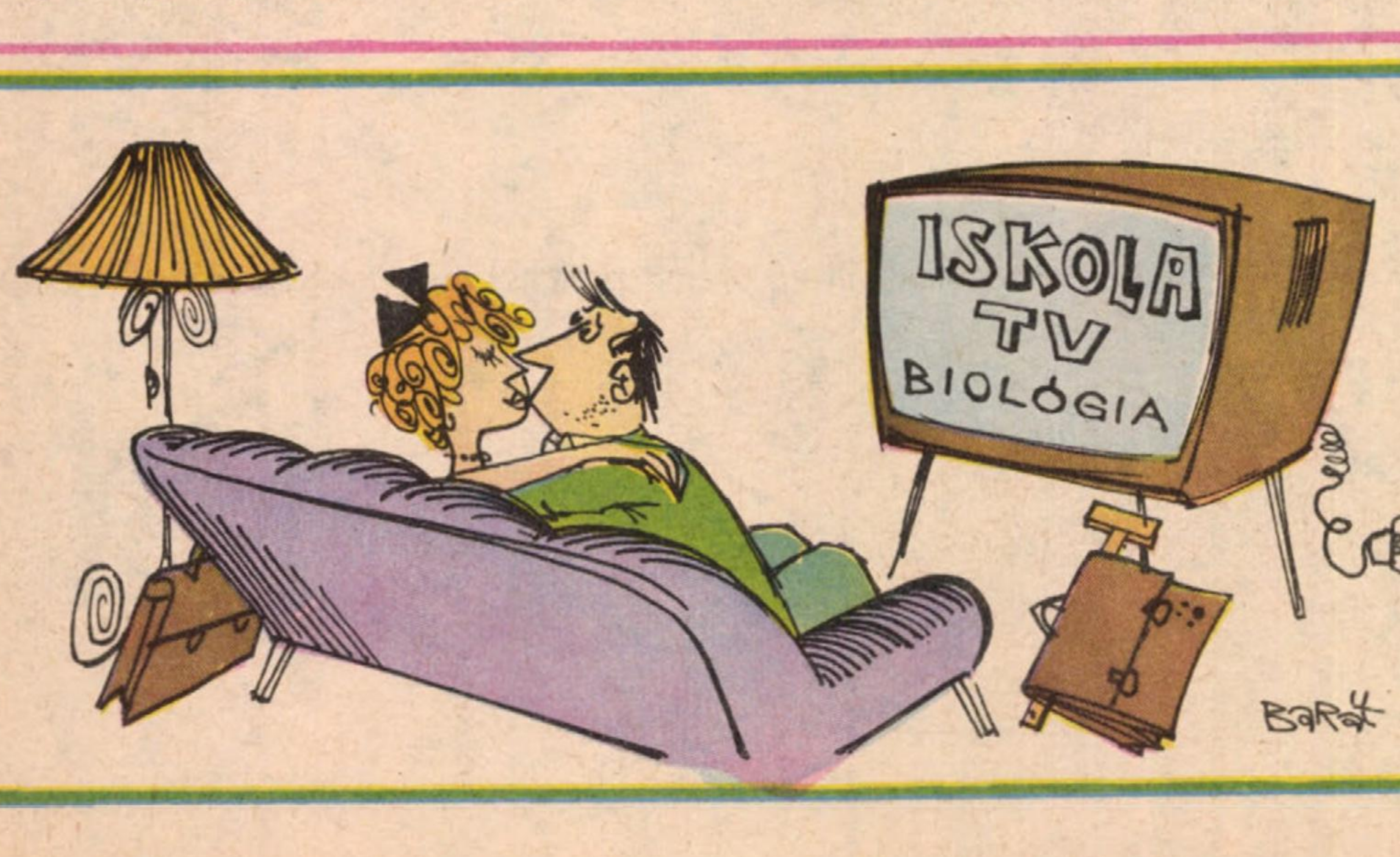
ISKOLA
TV
BIOLÓGIA
Barát

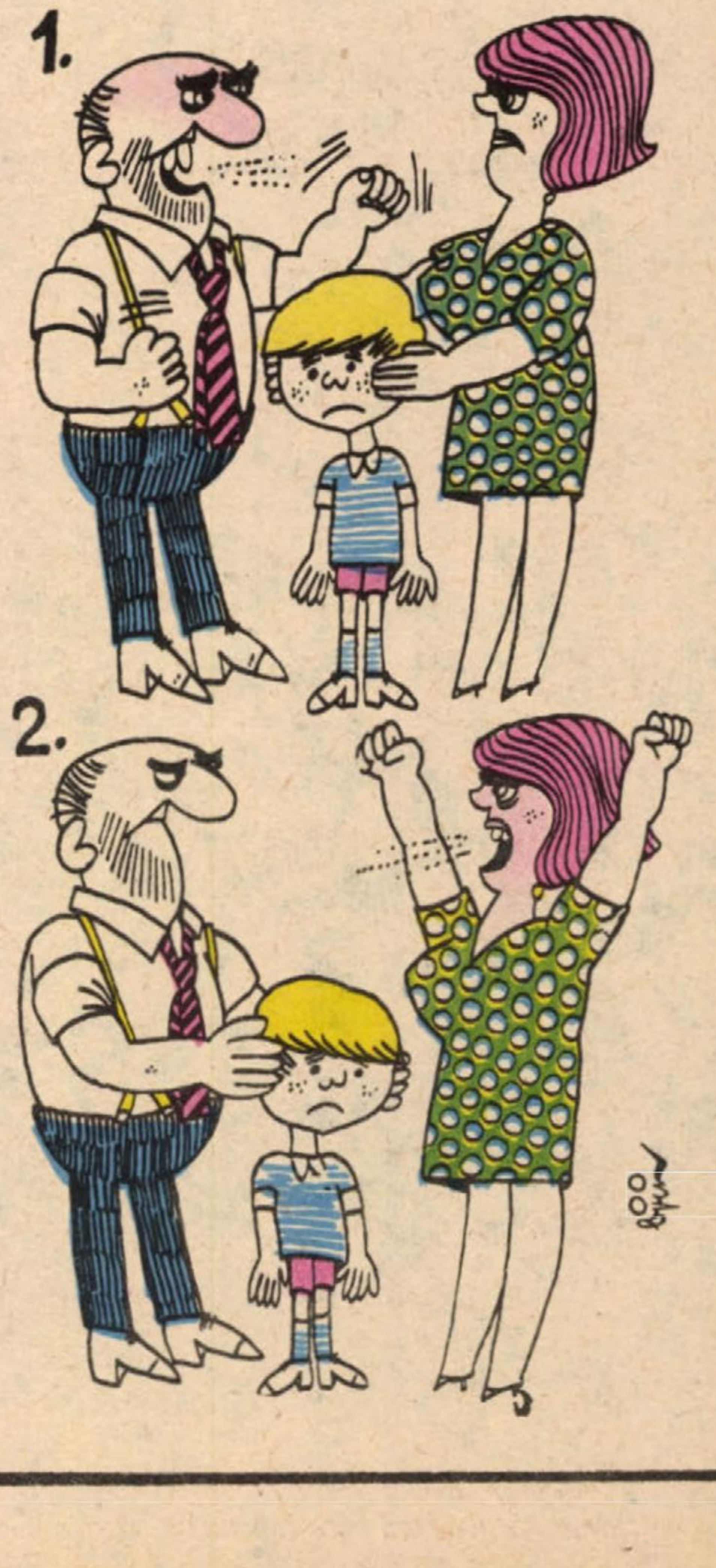

SIKER

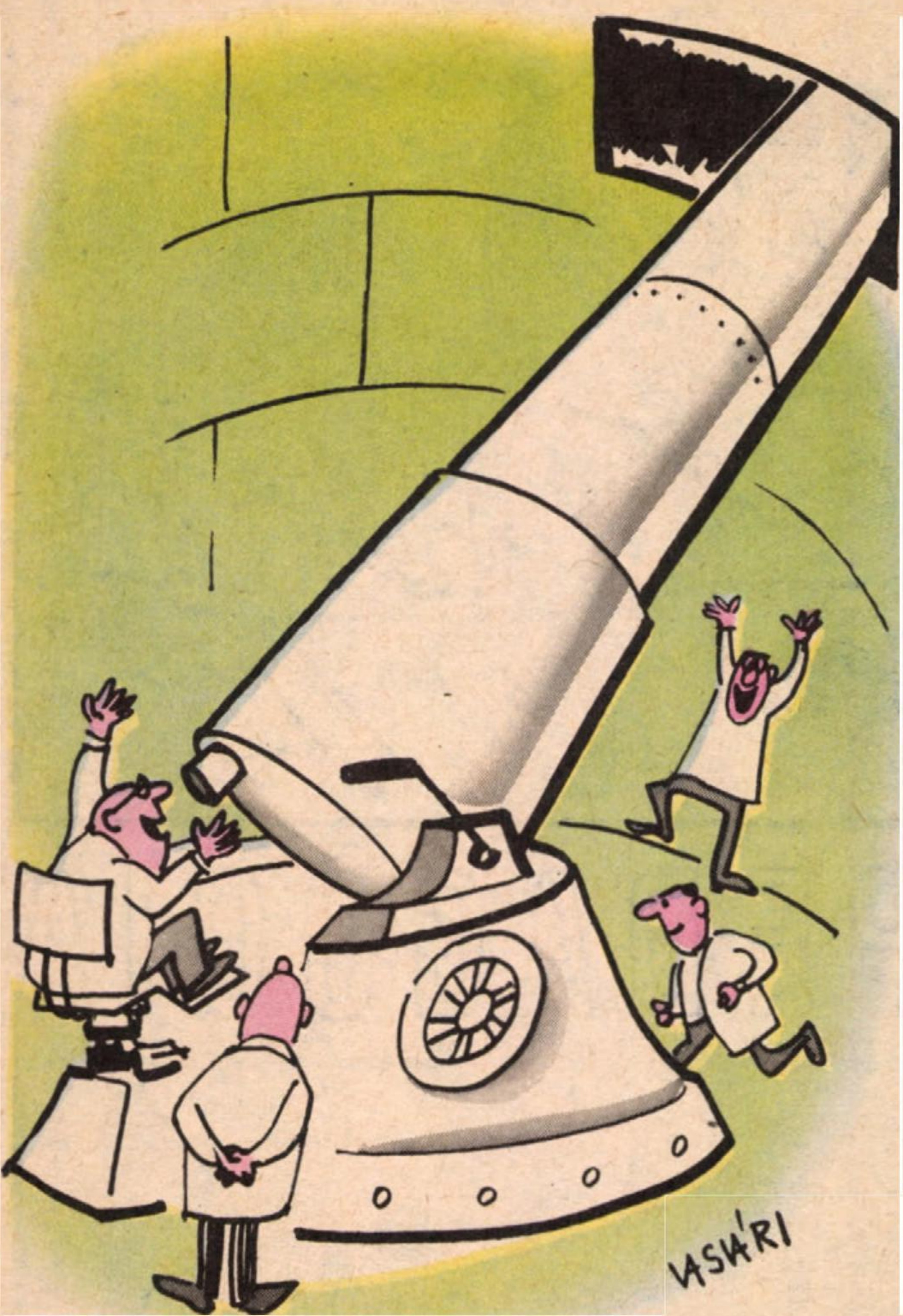

– Újabb import-árat fedeztem fel!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Vasárnap délelőtt Benőke sétálni megy a mamájával. Mielőtt elindulnának, Benőke megkérdi:

— Anyuka, hozol magaddal csokoládét?

— Miért, Benőke?

— Hátha útközben sírni találok.

Galántait masszírozzák a gőzfürdőben. A masszőr igen óvatosan bánik vele, a végén azonban oly hatalmasat csap rá, hogy csak úgy zeng az egész fürdő.

— Megőrült maga?! — üvölt fel Galántai.

A masszőr szelíden felel:

— Dehogy. Ez csak jel volt a következő vendégnek.

*

Kondor egy félórát tölt a Kővári házaspárral. Másnap Kővári megkérdi Kondort:

— Na, mit szólsz a feleségemhez?

— Bocsáss meg, de olyan, mint a visszhang, mindig övé az utolsó szó.

Kővári keserűen sóhajt:

— Igen... de a visszhang legalább csak akkor beszél, ha előbb szólnak hozzá.

*

Csengetnek. Sósné nyit ajtót. Egy koldus áll az ajtó előtt.

— Könyörgöm, nagysága, egy darabka kenyeret!

— Rosszkor jött, csak egész kenyér van itthon.

— Nem baj, tudok váltani.

Vámosné átöleli az urát:

— Tudod, mire fáj a fogam? Egy szép bundára.

Vámos papírt, ceruzát vesz elő, oszt, szoroz, kivon, a végén megszólal:

— Itt csak egy megoldást látok... húzasd ki a fogad.

SOK KICSI SOKRA MEGY

– Szombaton lesz az esküvőm! Kérem ezt az aprópénzt bankjegyekre beváltani. A menyasszonyi ruhámat akarom kifizetni!

Egy kenti bank előtt mondta el ezeket a szavakat egy 21 éves fiatal lány a bank igazgatójának. A leány a küszöbre mutatott, ahol a világ legnagyobb takarékperselye állt, mintegy fél méter átmérőjű, benne rengeteg hárompennys. A leányzó gyermekkora óta gyűjtötte a hárompennyseket menyasszonyi ruhára. A bankigazgató talicskára tétette a perselyt, majd a személyzet hozzáfogott az aprópénz megszámlálásához. Kiderült, hogy a perselyben 6103 pénzdarab van, ami – a tízes pénzrendszer bevezetése előtt – 78 fontnak, 15 shillingnek és 9 pennynek felel meg.

– Ebből még egy nyakkendő is kifutja a vőlegényemnek! – jegyezte meg kellemesen meglepve a menyasszony, Miss June Simmons.

BESZÁLLÁS AZ IDŐGÉPBE

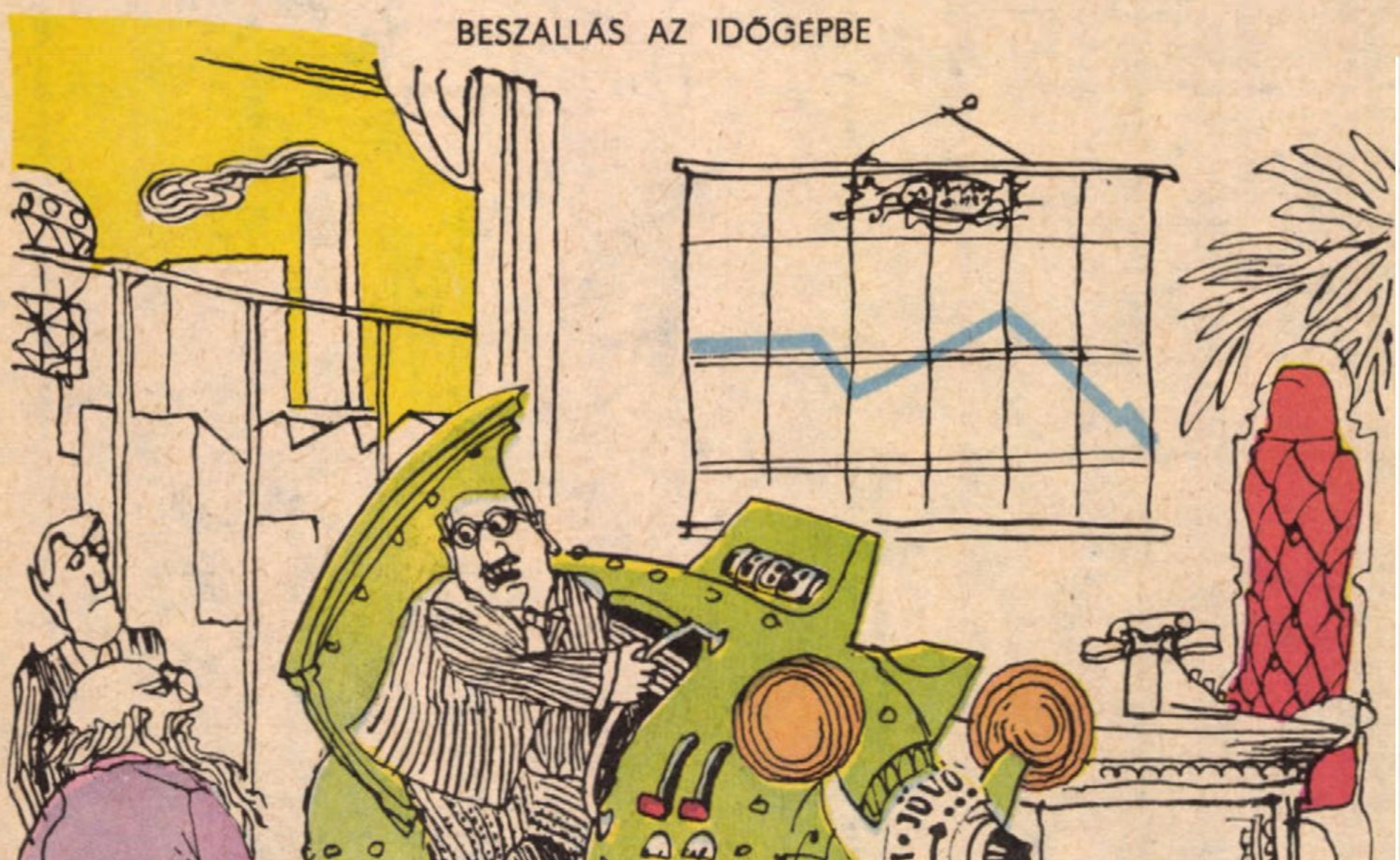

– Szeretném megtudni, lesz-e jövőm ennél a vállalatnál..

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

MINDENKINEK
TALÁ'L AJÁNDÉKOT
A
MUNKAHELYI
KÖNYVTERJESZTŐNÉL.
AJÁNDÉKOZZON
KÖNYVET

Aranypók
ELŐKARÁCSONY

-Ej, nem érünk arra rá,
most megvesszük az
ajándékokat az
Aranypók
ÜZLETEKBEN

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

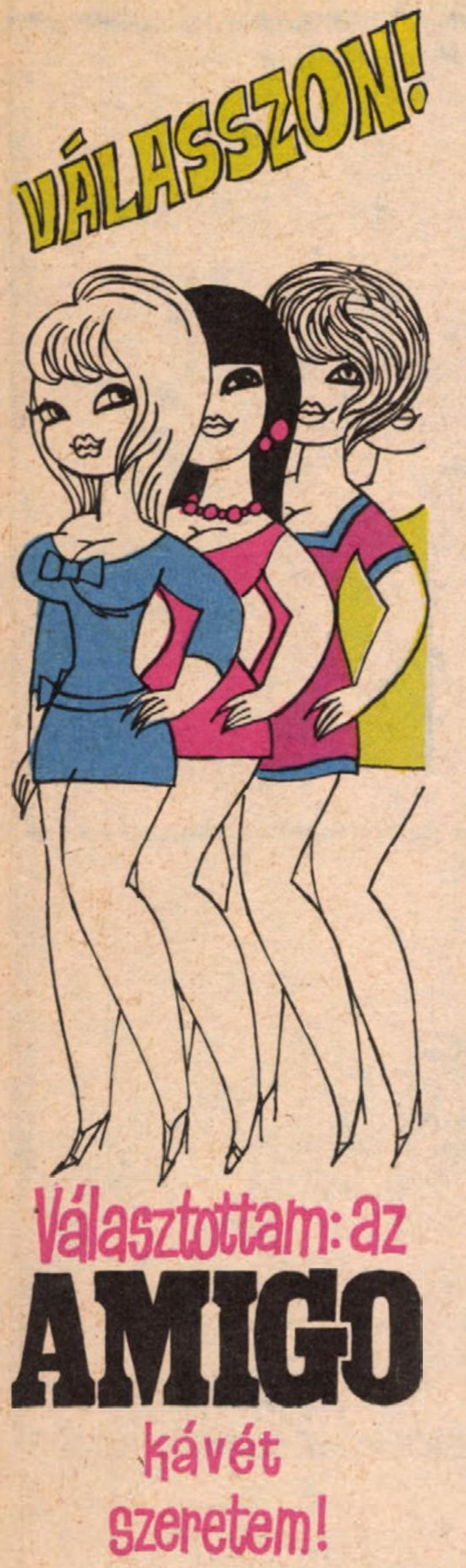
VÁLASSZON!
Választottam: az
AMIGO
kávét
szeretem!

VAN MÁR SÜTNI VALÓJA ?
Vásároljon
konyhakész
baromfit

Apróságok

Szoknyában még mindig a mini, de filmcímekben újabban már a maxi a divat. Budapesten a címáradat egy olasz filmnél tetőzött: *„Sikerül-e hőseinknek megtalálniuk Afrikában titokzatosan eltűnt barátjukat?”* A Filmvilágban olvastam egy angol filmről, amelynek magyarra fordított címe még ennél is terjedelmesebb: *„El tudja-e valaha is felejteni Hieronymus Merkin Mercy Huppe-t és megtalálja-e az igazi boldogságot?”*

Ha ez a divat tartja magát, a Hamlet legközelebbi filmváltozata bizonyára ezt a címet viseli majd: *„El tudja-e valaha is felejteni a dán királyfi atyja titokzatos halálát, és megtalálja-e az igazi boldogságot Ophelia karjaiban?”*

És talán ilyen önkritikus címekkel is találkozunk majd: *„Sikerül-e nézőinknek megtalálniuk filmünk titokzatos körülmények között elsikkadt mondanivalóját, és ha igen, ugyan mire mennek vele?”*

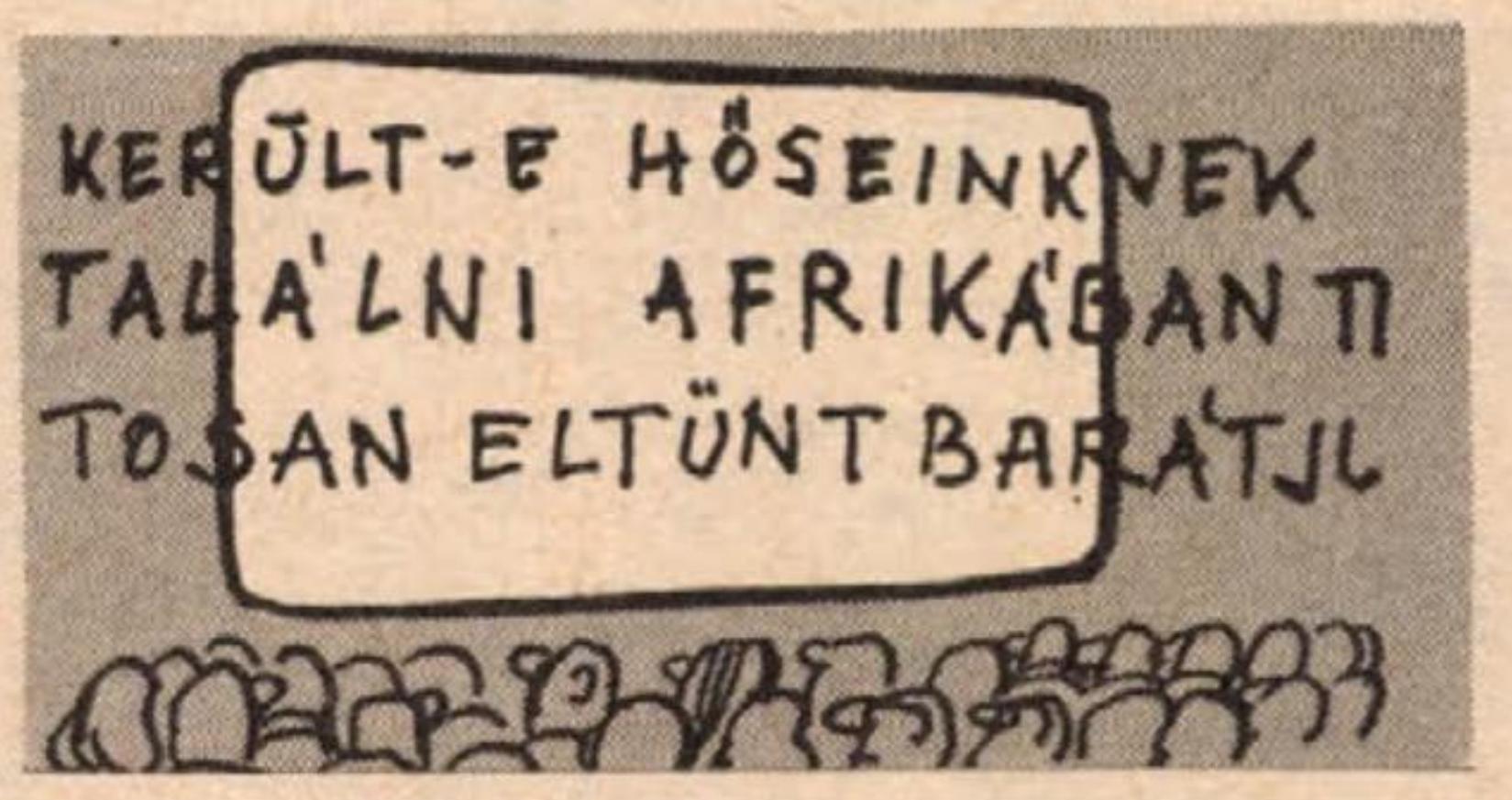
KERÜLT-E HŐSEINKNEK
TALÁLNI AFRIKÁBAN TI
TOSAN ELTÜNT BARÁTJU

Gyermekét sétáltató, fiatal mama látható az Ország-Világ egyik legutóbbi számának címoldalán. A kép aláírása: *„Volgográd. Az ifjak városa legifjabb lakosának első lépései.”*

A gyerek lehet olyan egy-másfél éves. S még mindig ő a legifjabb a városban? Azóta nem született volna gyerek Volgográdban? Alig hiszem. Valószínűbb, hogy jó magyar szokás szerint, laptársunk felsőfokot használt az alapfok helyén, így lett az *ifjúból legifjabb...*

(R)

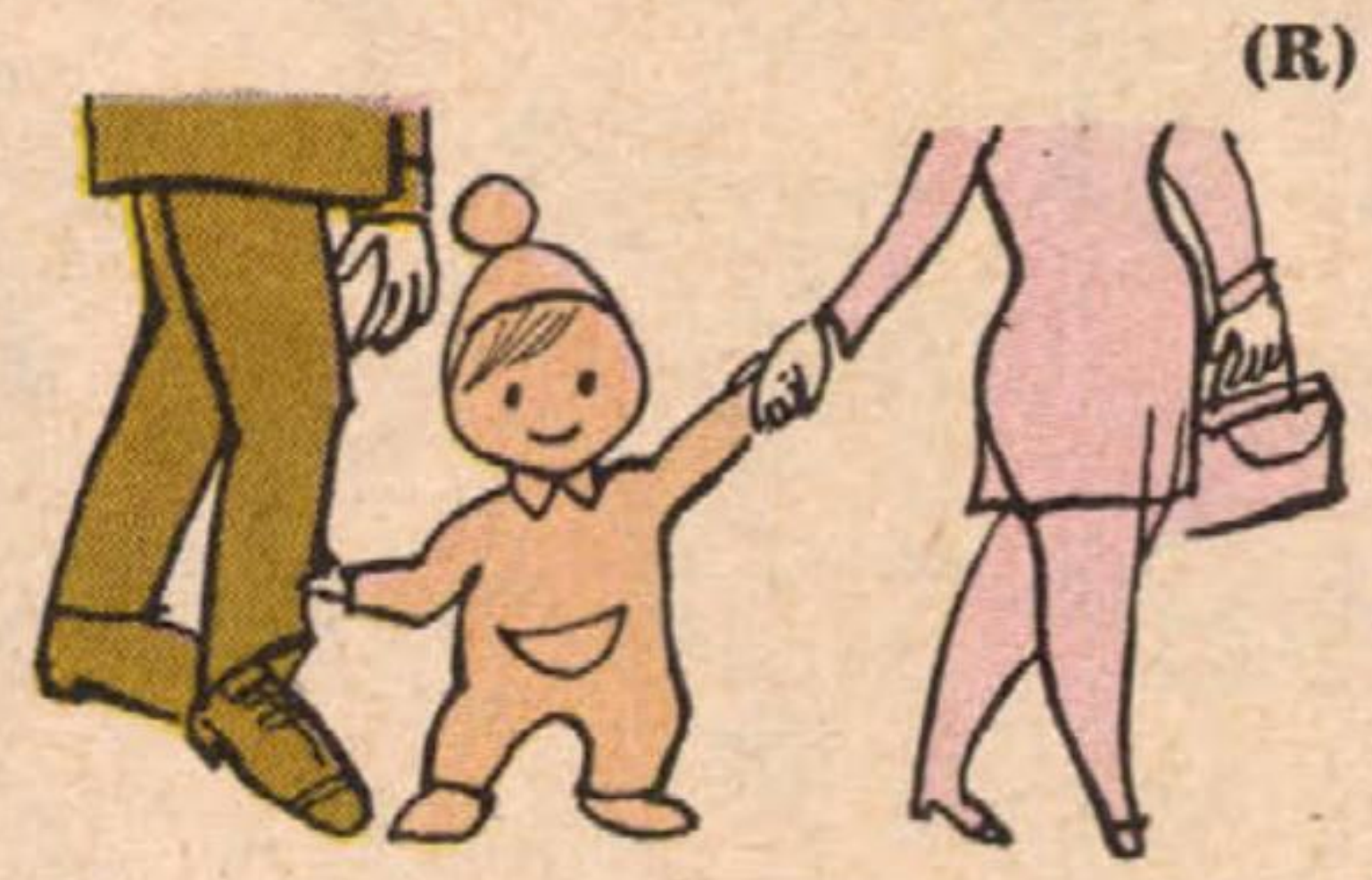

VIGASZTALÁS

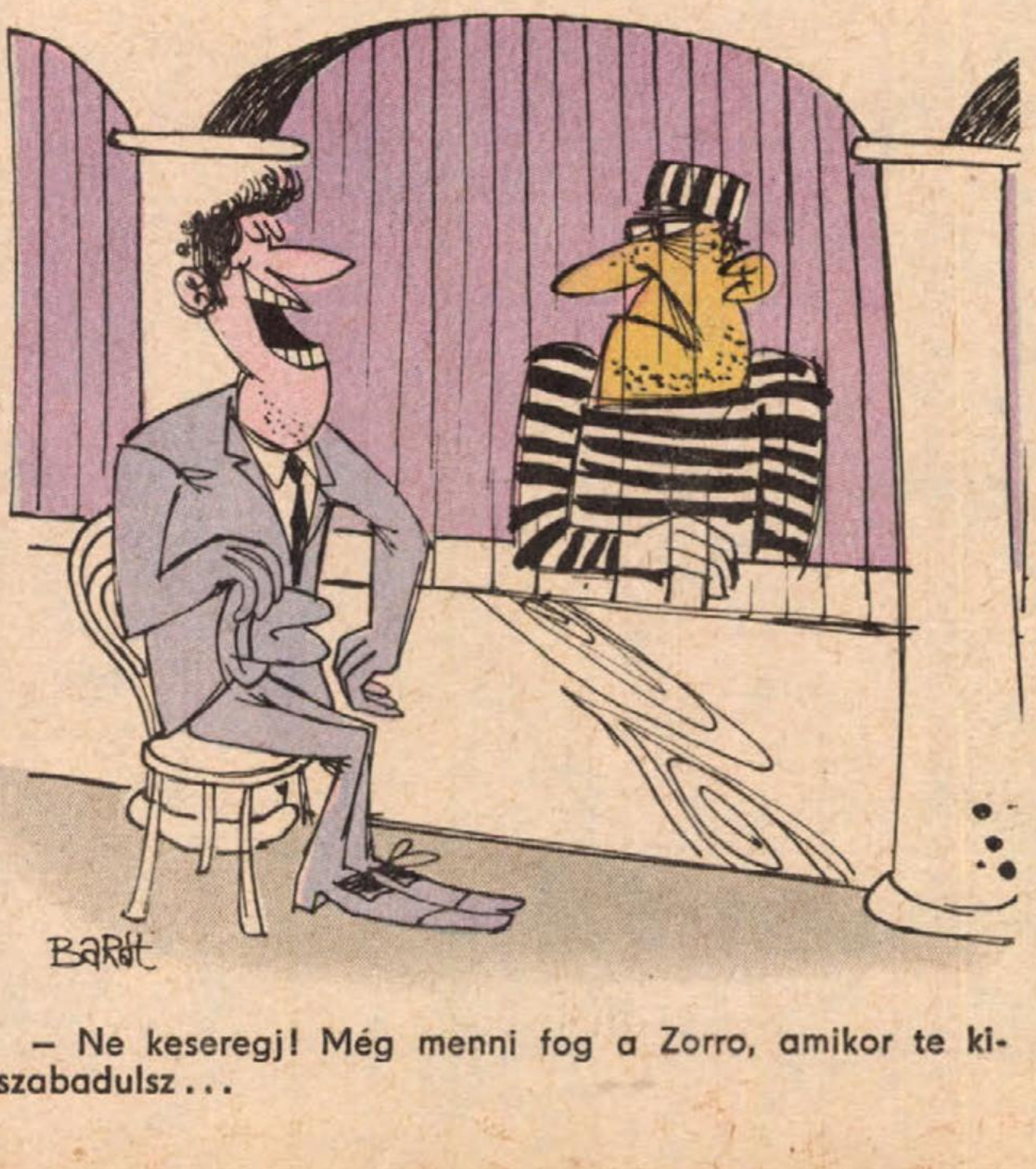

– Ne keseregj! Még menni fog a Zorro, amikor te kiszabadulsz...

ELŐVIGYÁZATOS OSZTÁLYFŐNÖK

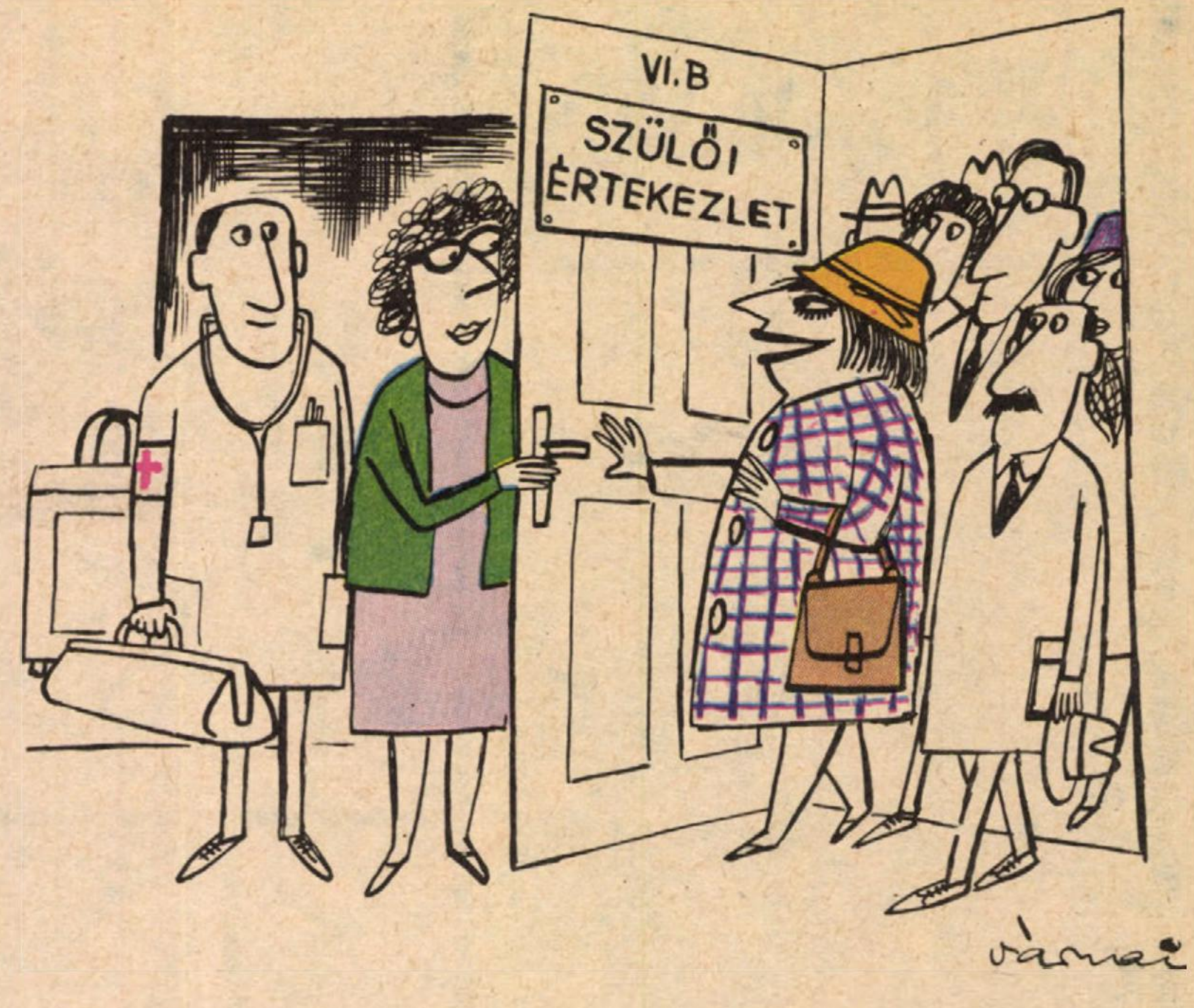
VI. B
SZÜLŐI ÉRTEKEZLET
várnai

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

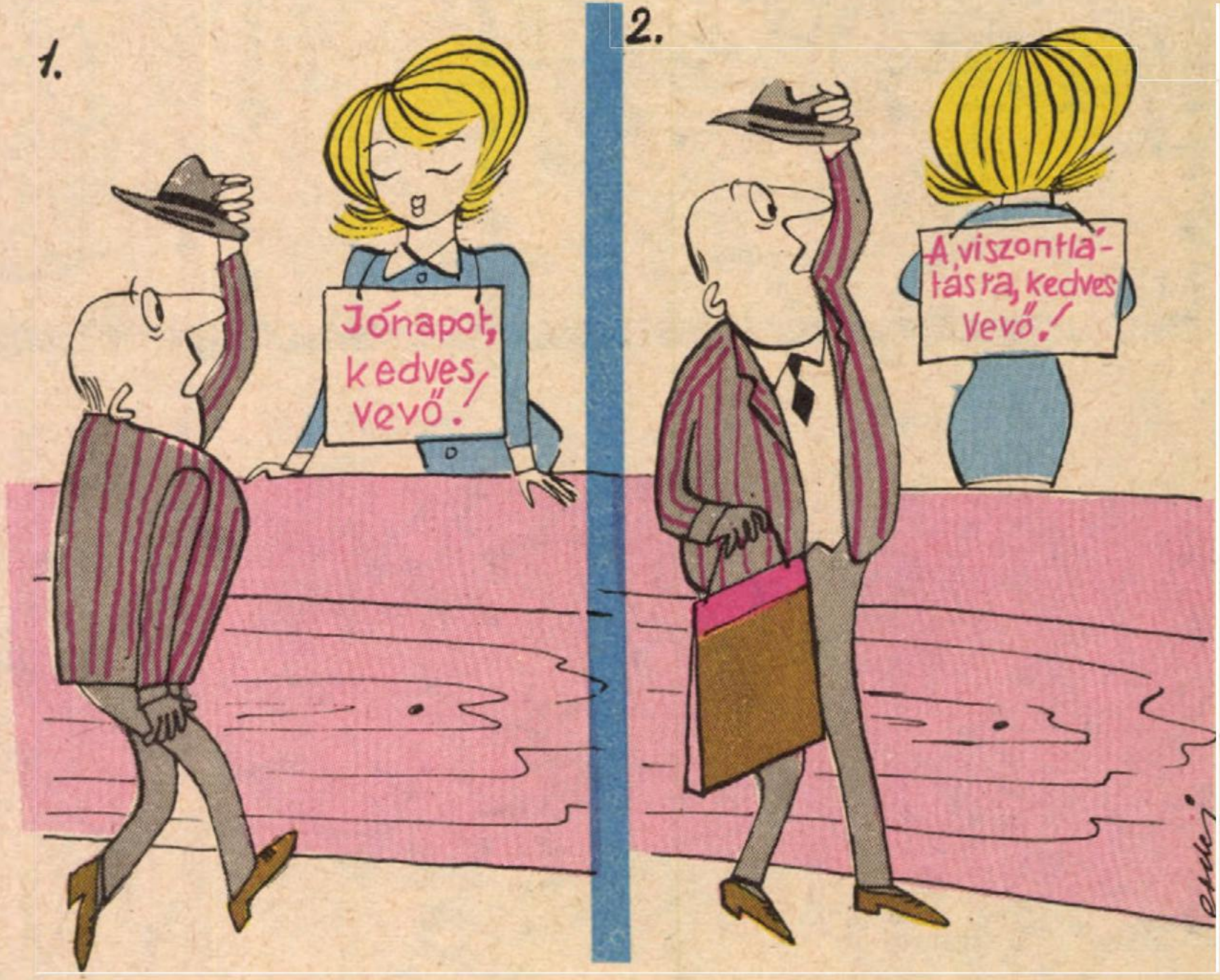
1.
Jónapot, kedves vevő!
2.
A viszontlátásra, kedves vevő!

KÉSEI SZERELEM

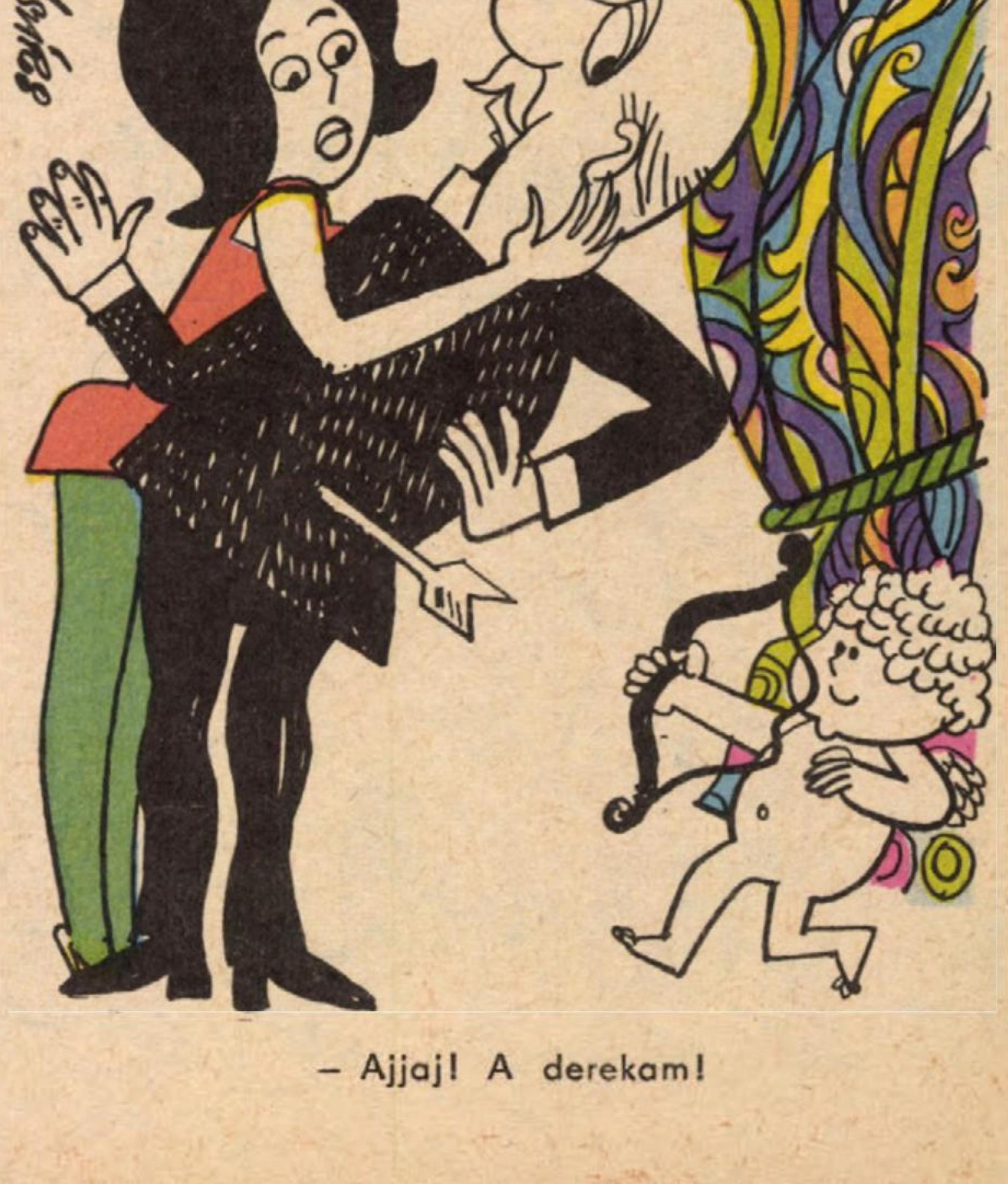

– Ajjaj! A derekam!

IMPORT HUMOR

LAKÁS-KORSZERŰSÍTÉS

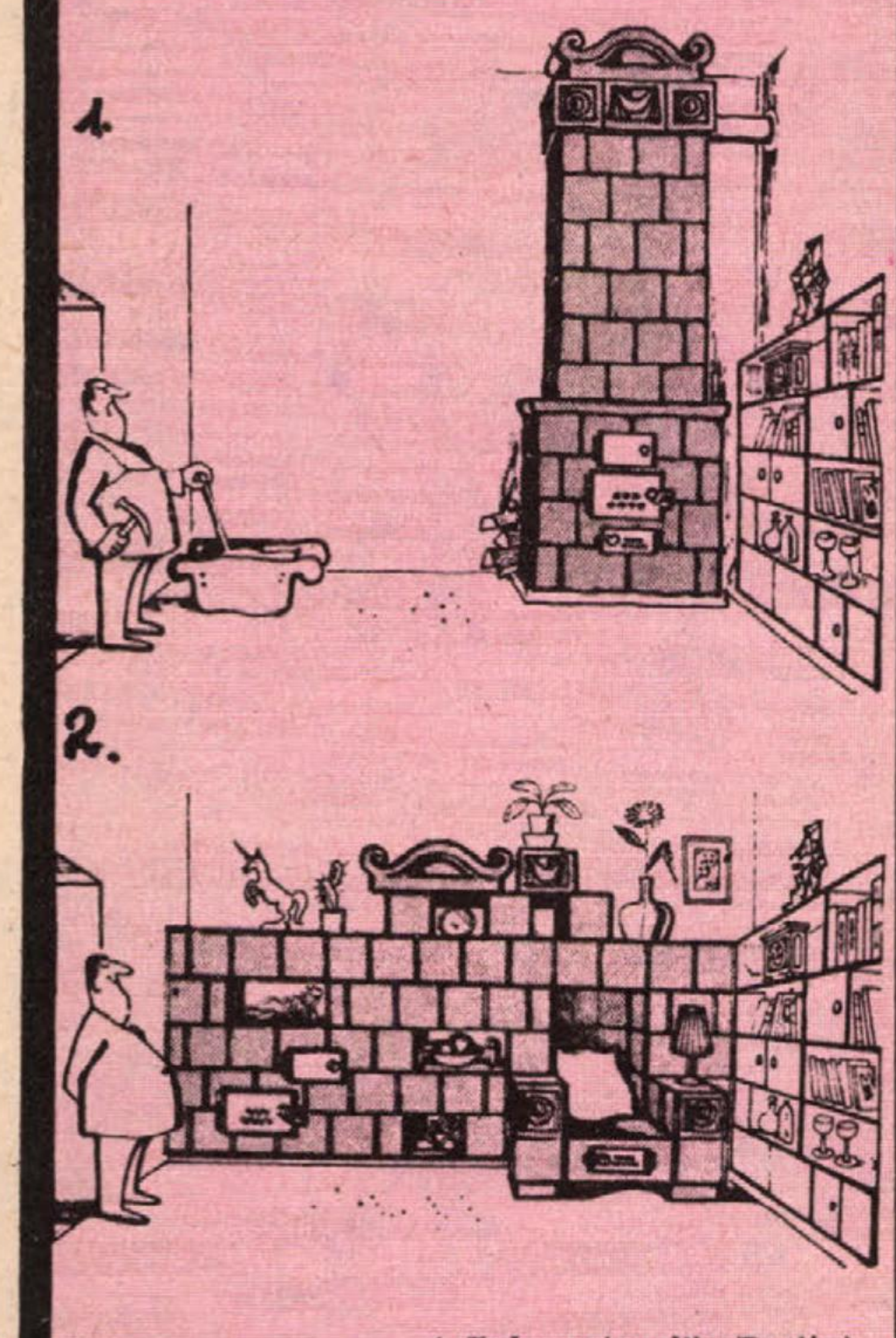

(„Eulenspiegel", Berlin)

FALUVÉGE

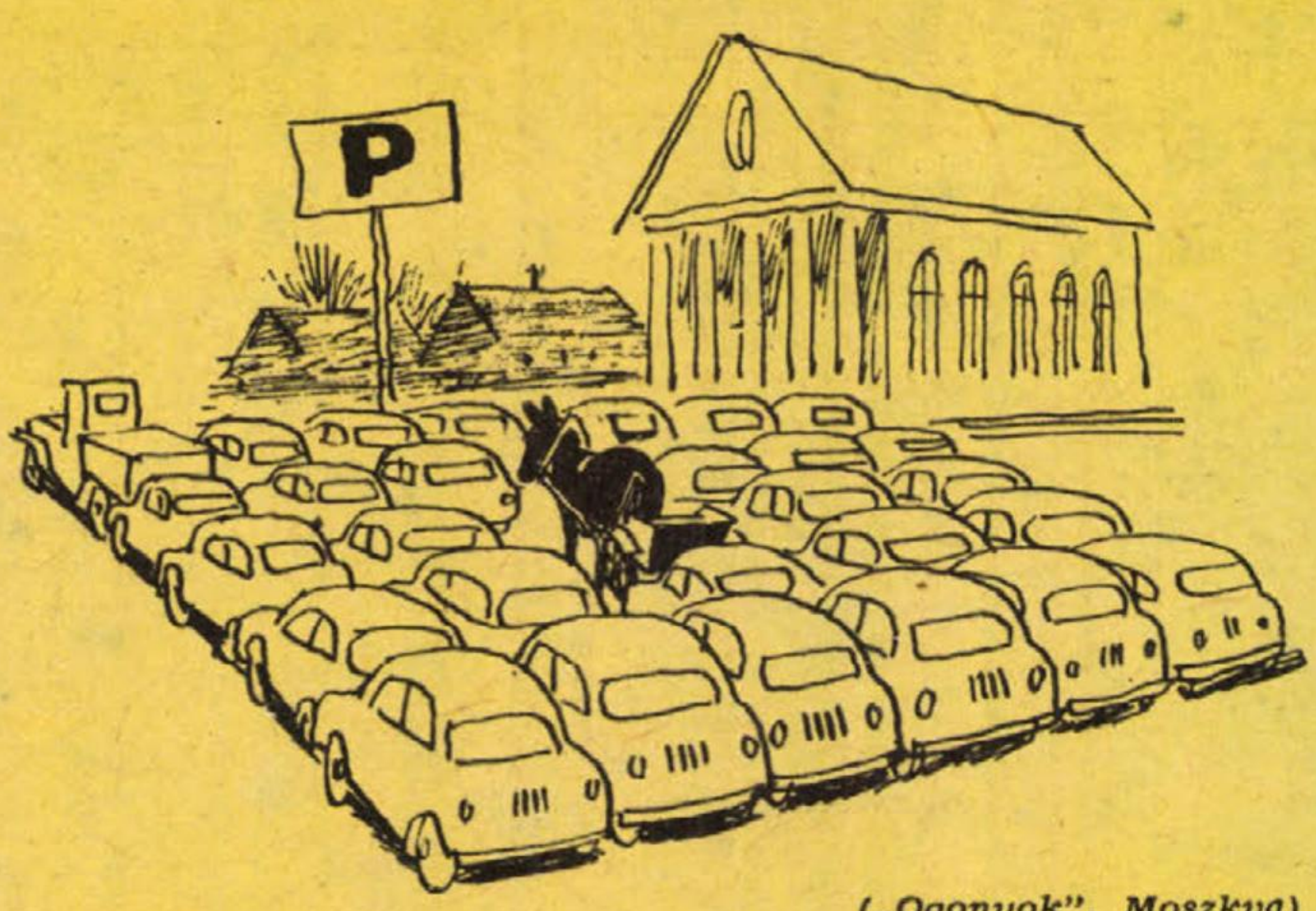

(„Ogonyok", Moszkva)

JÁTÉKOS FELTALÁLÓ

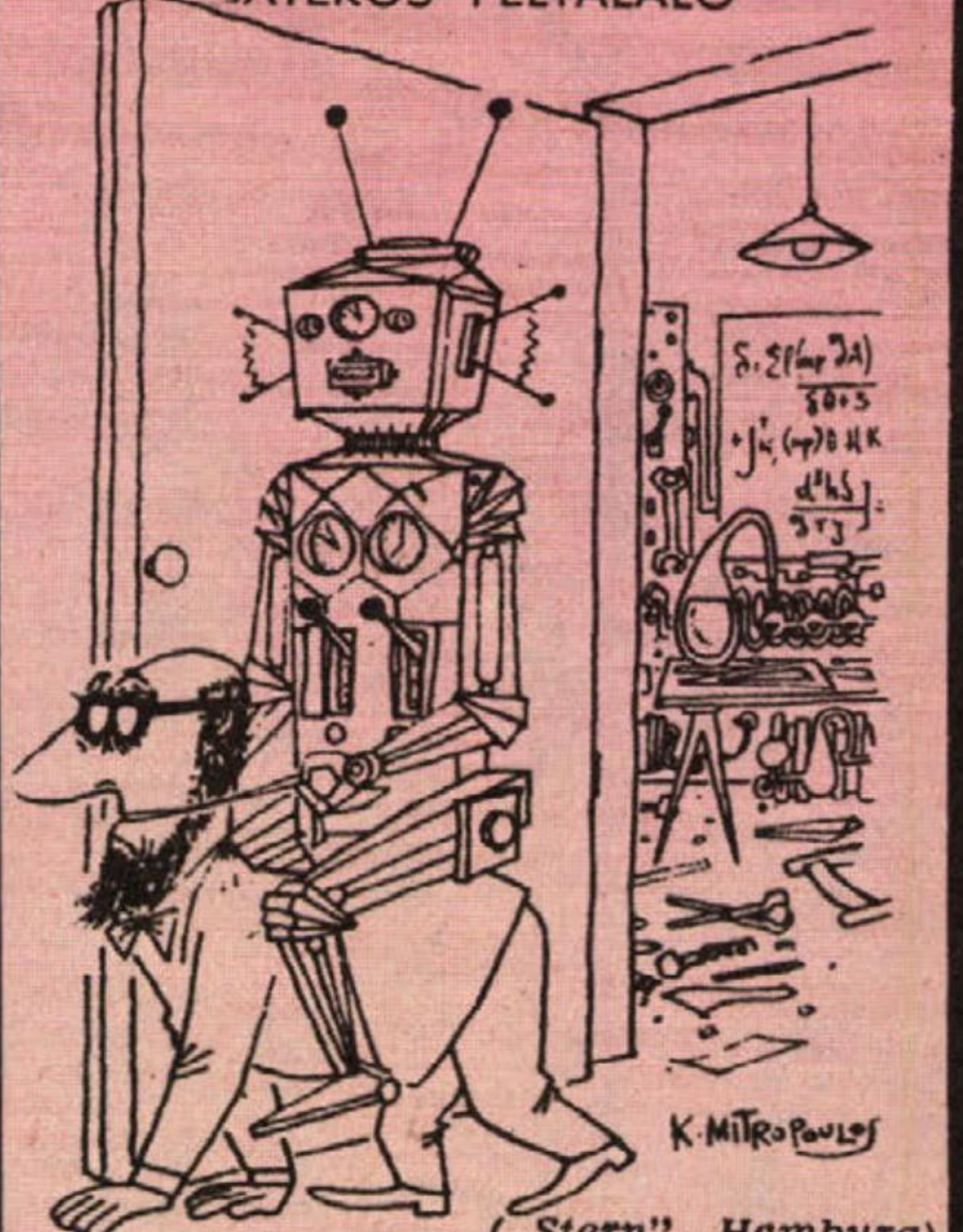

(„Stern". Hamburg)

A SÚGÓ

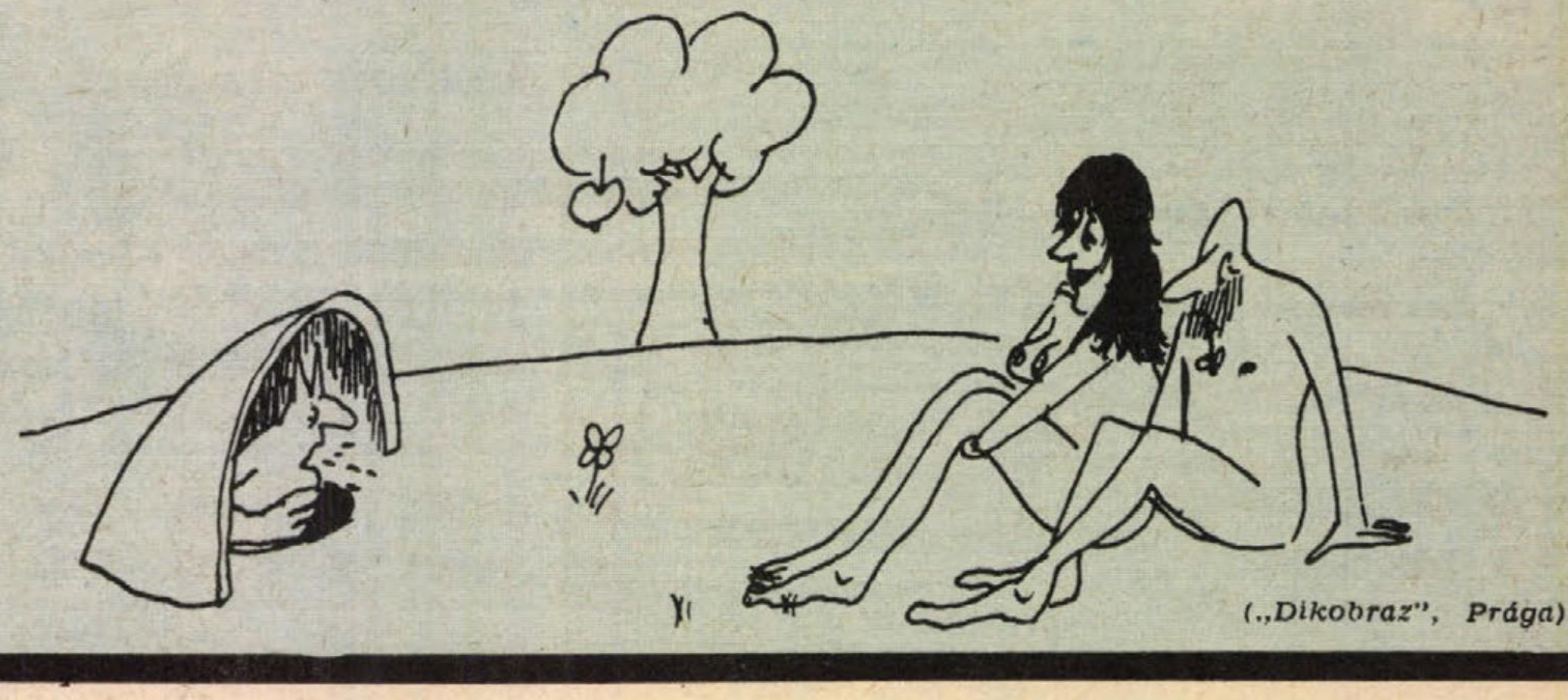

(„Dikobraz", Prága)

ÖNZÉS

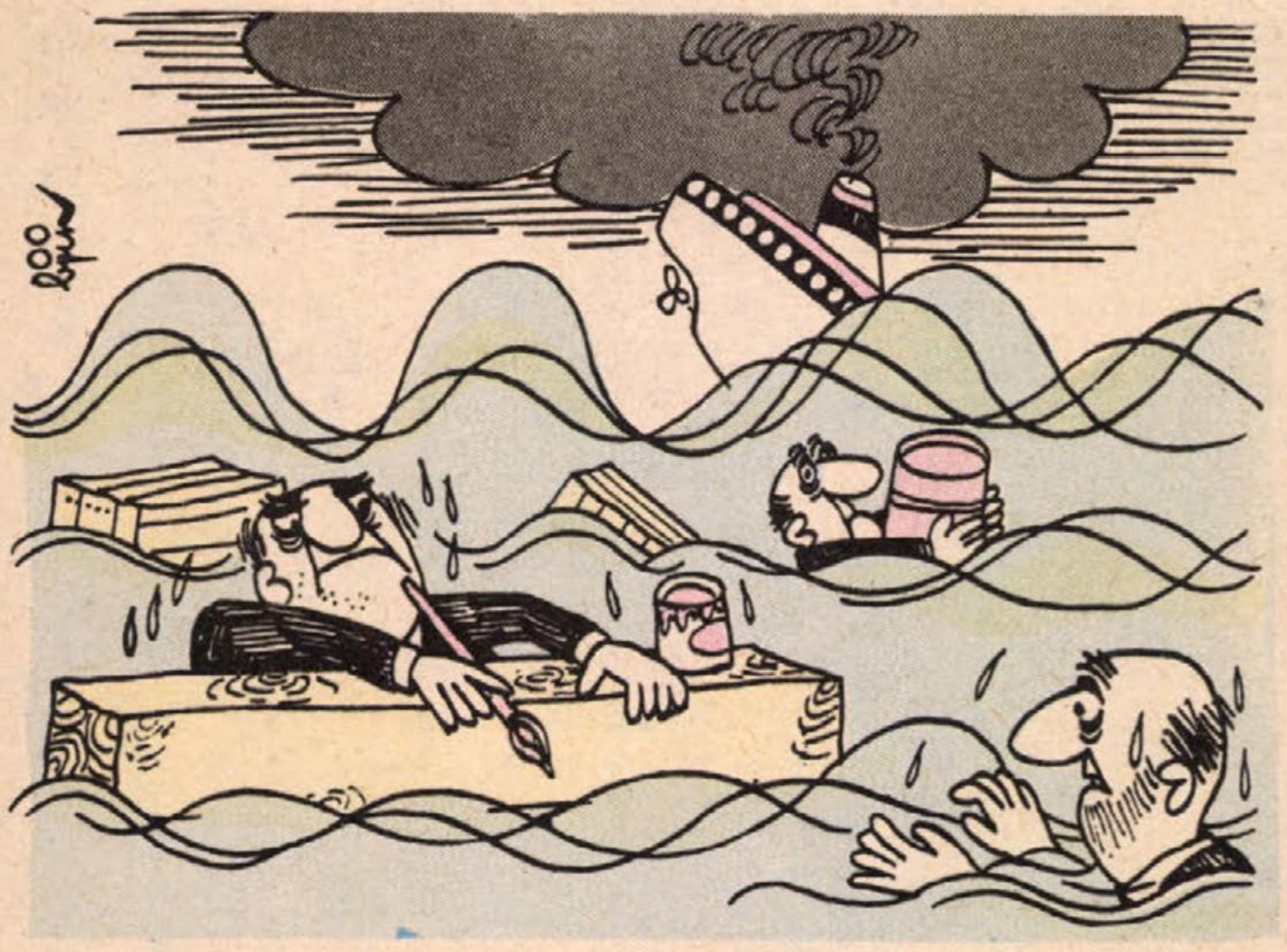

A TEFU-SOFŐR KÉNYSZERKÉPZETE

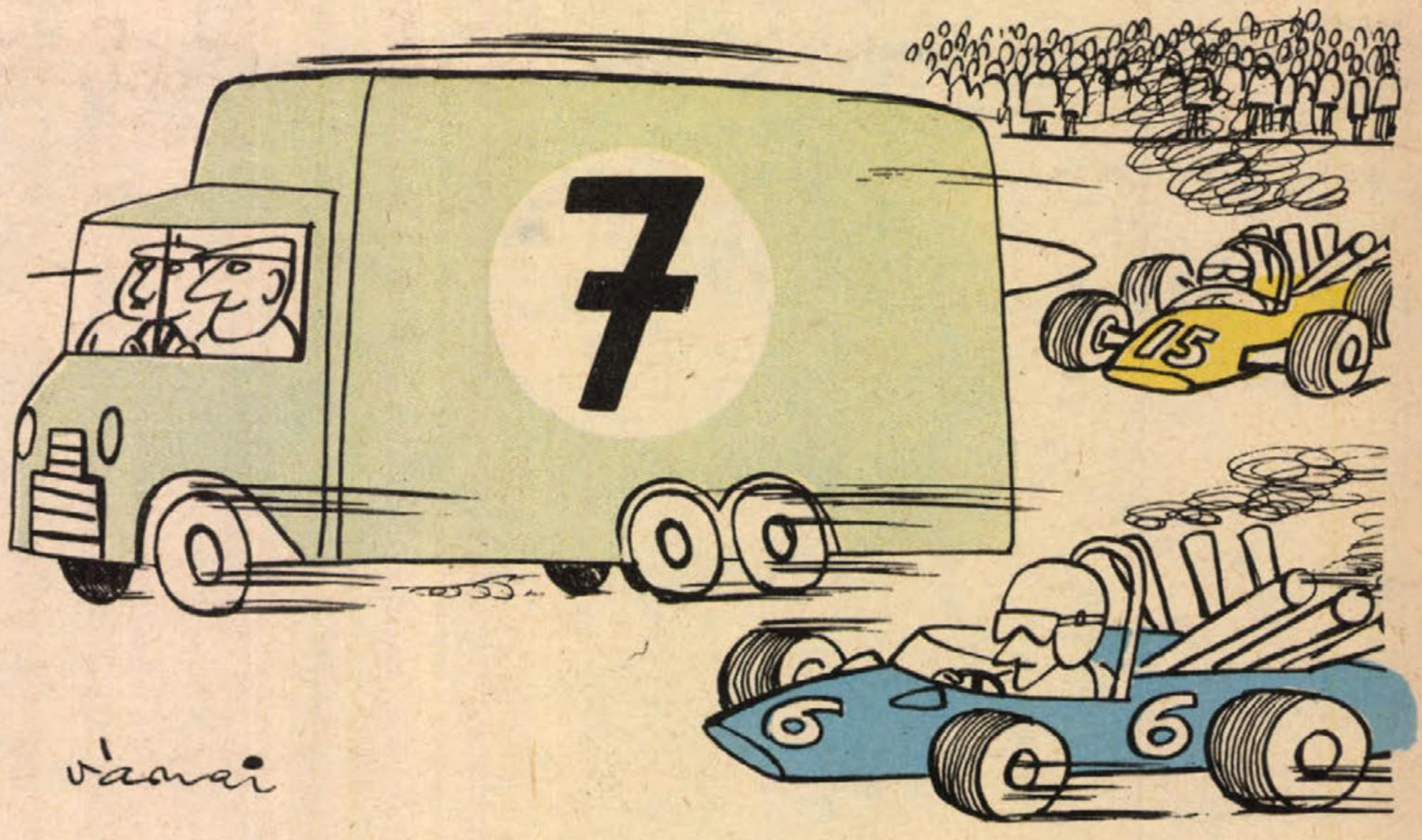

EMIGRÁCIÓBAN

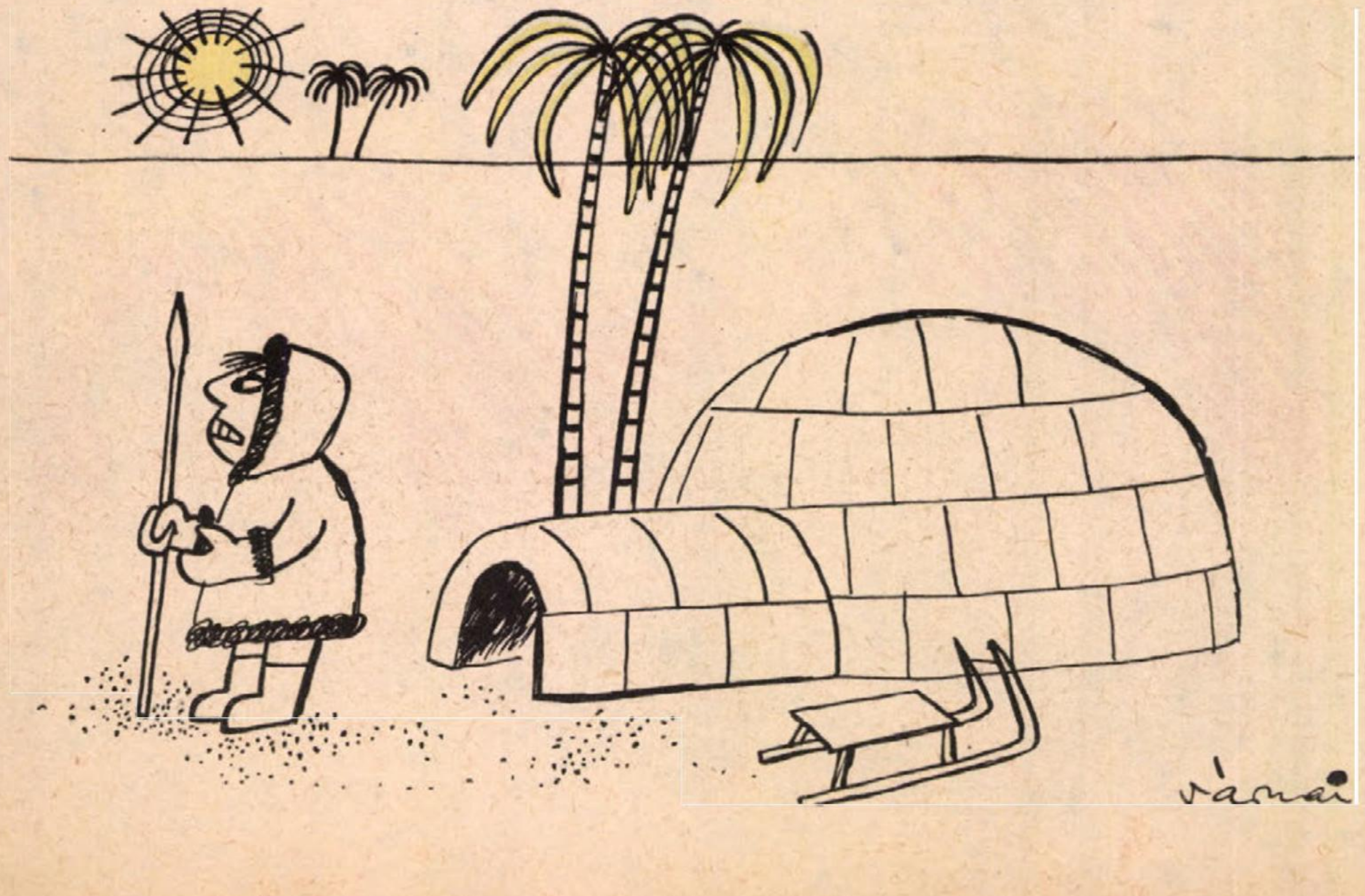

ÉGI MULATSÁG

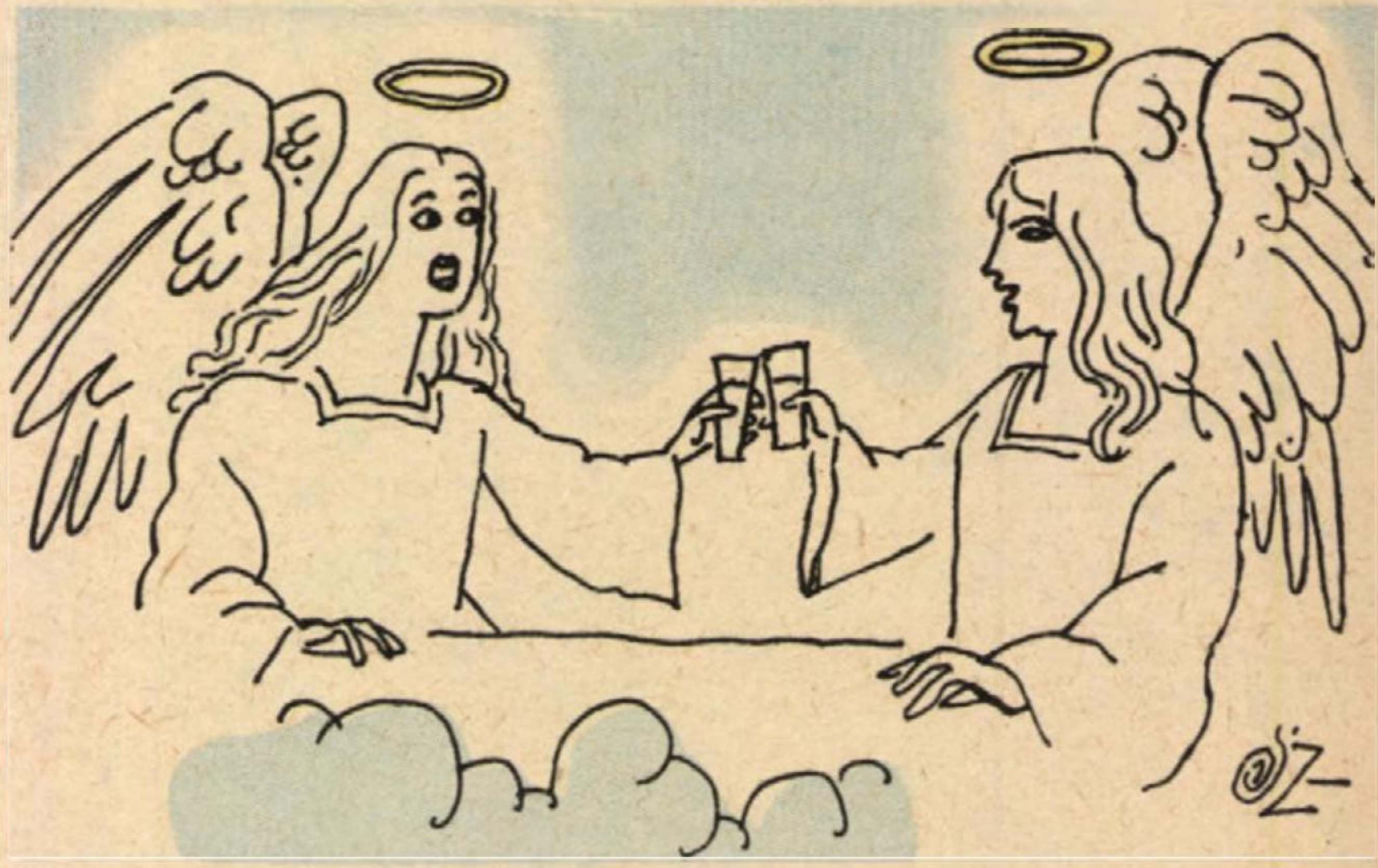

– Na, isten, isten . . .

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

VÁLLALATI FOLYOSÓ

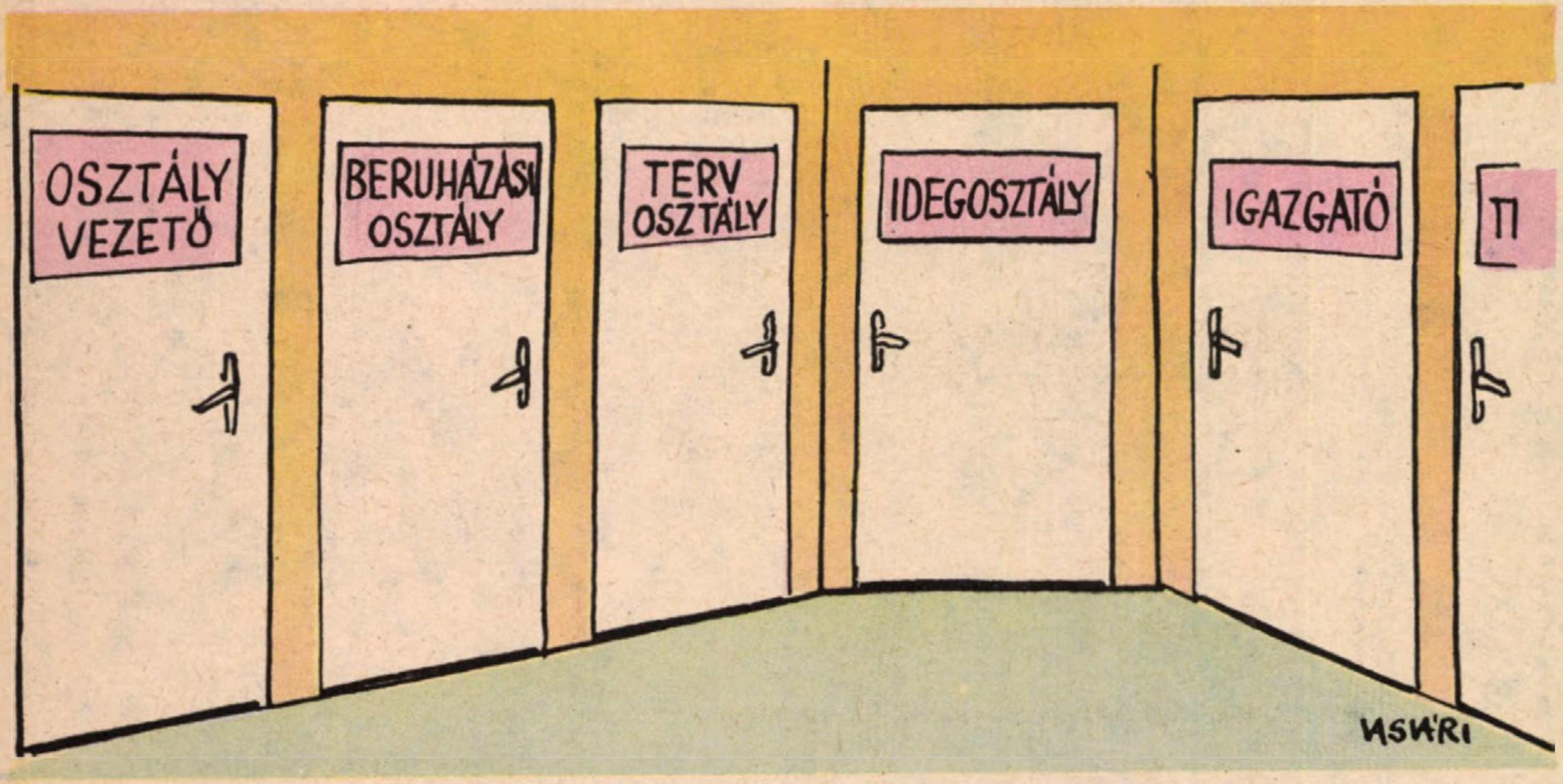
OSZTÁLY VEZETŐ
BERUHÁZÁSI OSZTÁLY
TERV OSZTÁLY
IDEGOSZTÁLY
IGAZGATÓ
TI

RÉBUSZ

97. sz. rejtvényünk megfejtése:

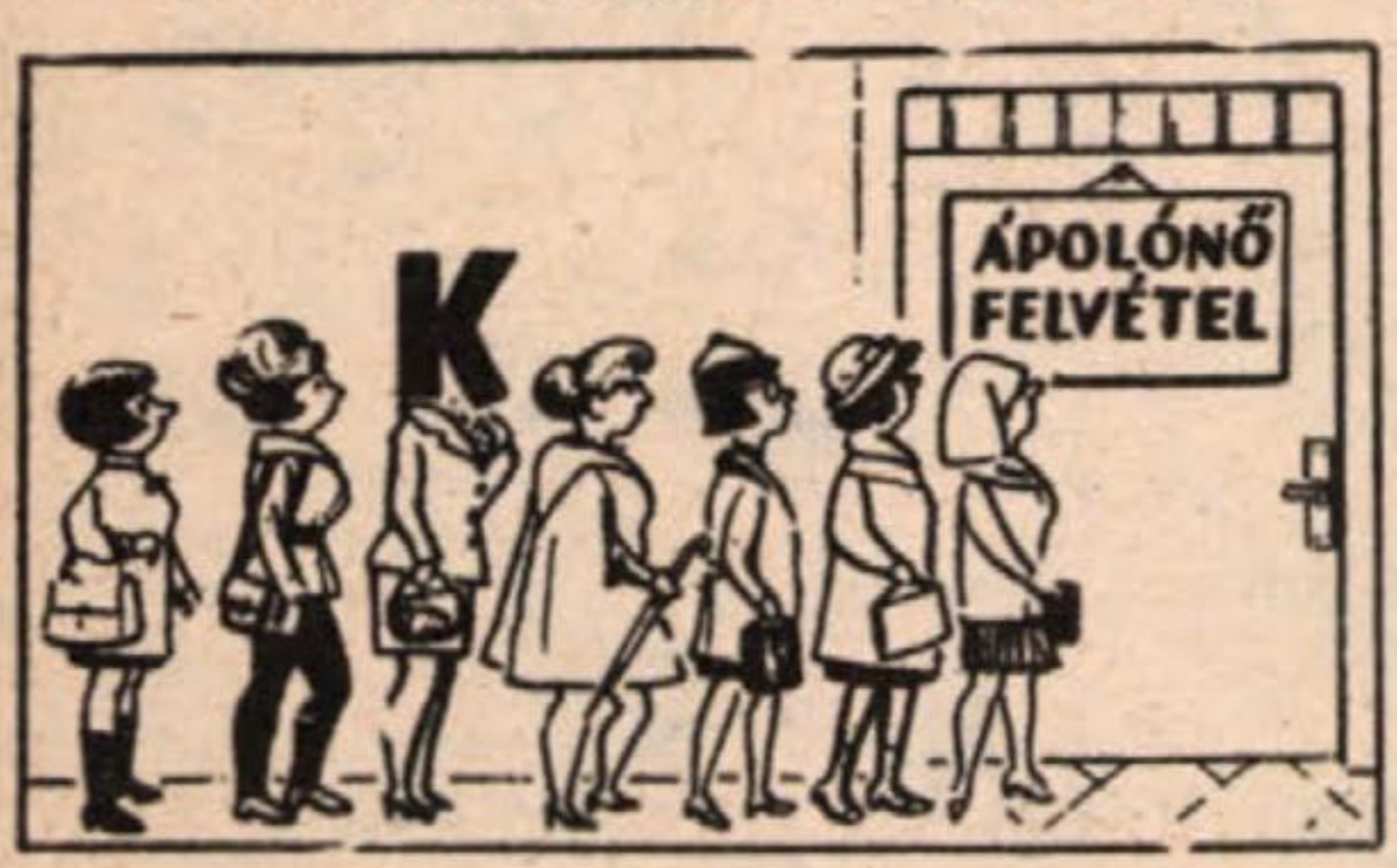
K
ÁPOLÓNŐ FELVÉTEL

Kápolna

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Ágoston Vencelné, Baja, Szabadság u. 44.

Szűcs István, Budapest VIII., Bérkocsis u. 19.

Dudvai Istvánné, Kecskemét, Olt u. 5.

99. SZ. REJTVÉNYÜNK

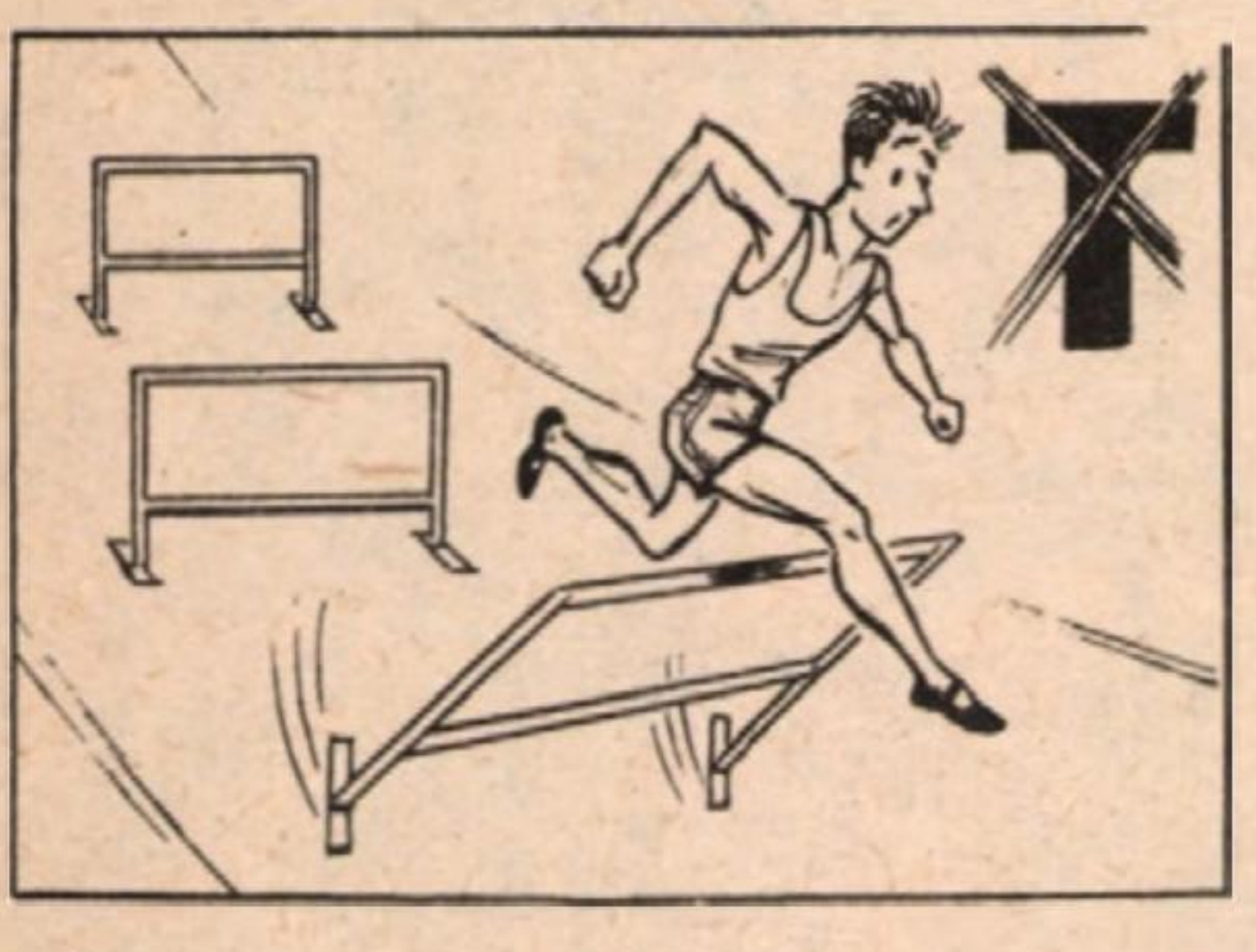

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb november 24-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

ATTÓL FÜGG, KI MONDJA

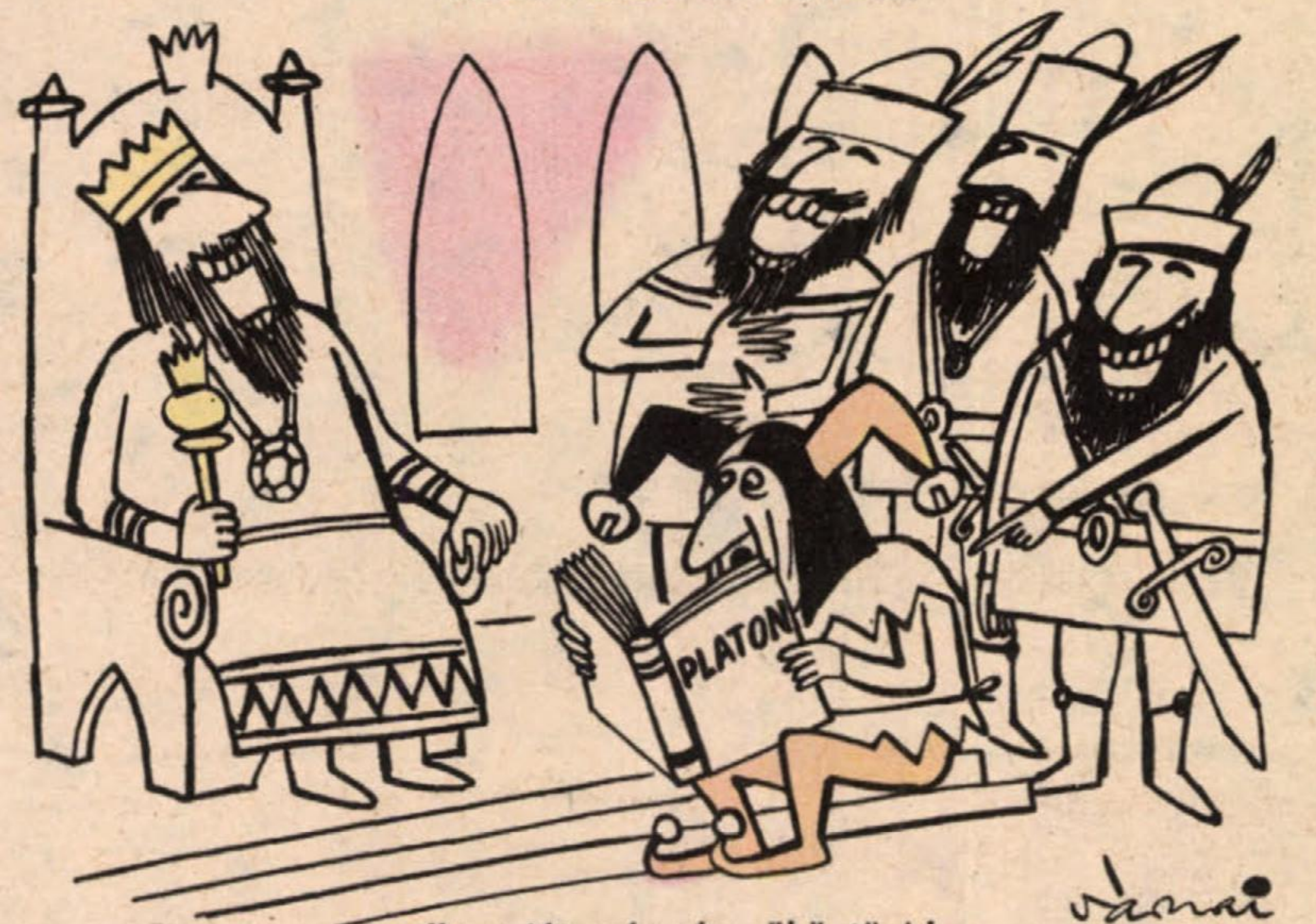

– Ilyen jót már rég röhögtünk!

GYŐZTESEK ELISMERÉSE

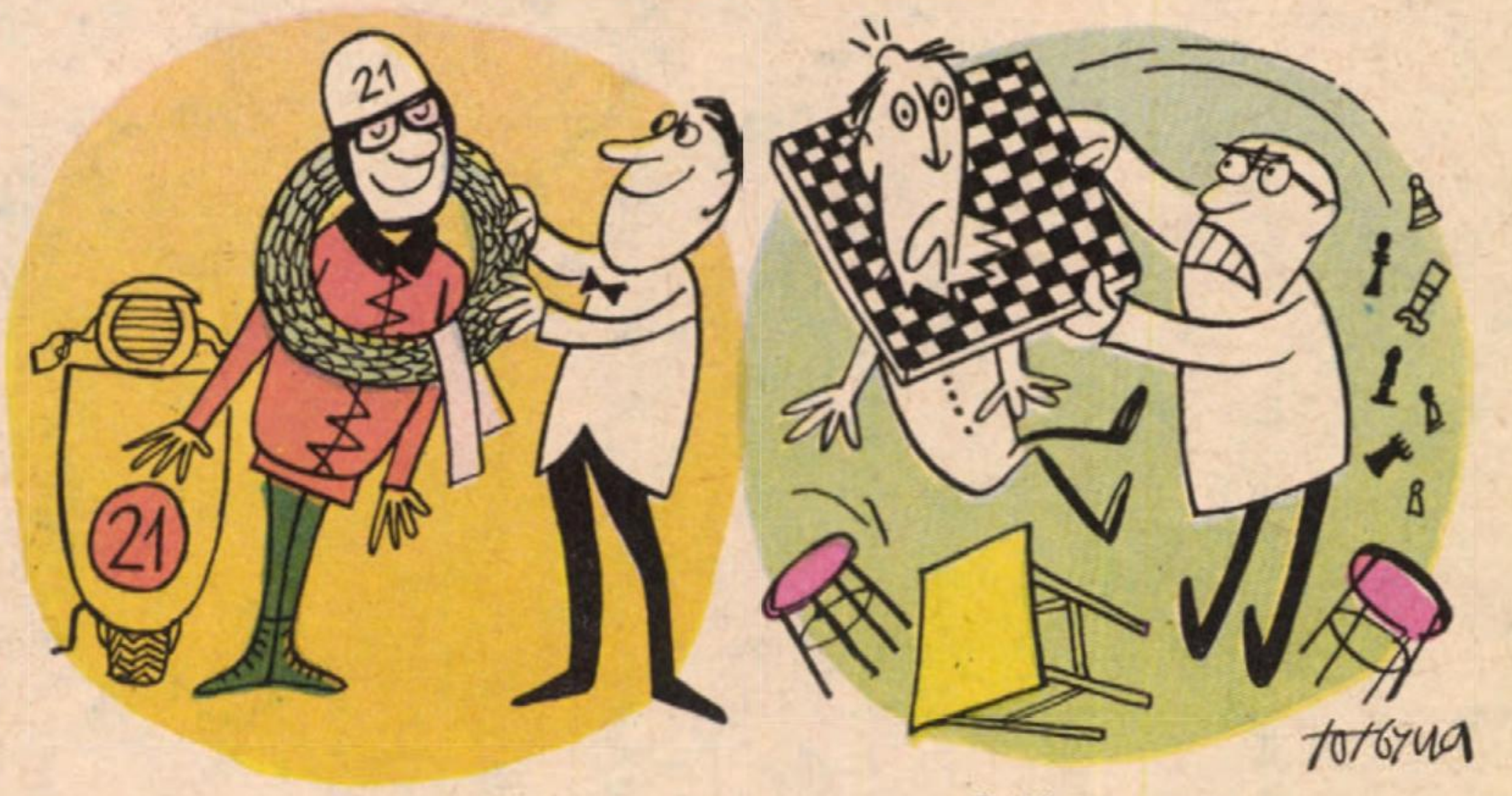

Motorversenyen

Sakkversenyen

SZILÁNKOK

KÜLÖNÖS KÍVÁNSÁG

— Milyen célra óhajt cipőt vásárolni, asszonyom?

— Járni szeretnék benne.

— Olyan momentán nincs raktáron. Tessék talán benézni a jövő héten...

PEDAGÓGIA

— Miért kaptam a bácsitól ezt a pofont?

— Mert én nagyobb vagyok, és tanuld meg, kisfiam, hogy a kisebbet nem szabad bántani!

S. O. S.

— Segítség! Segítség!

— Itt vagyok. Mi történt, uram?

— Végre! Az előbb megtámadtam ezt az embert, de egyedül, sajnos, nem bírok vele...

TELEFON

— Szomszéd úr, megenged egy telefont?

— Parancsoljon.

— Tessék a forint. Halló! Kérem interurbán Új-Zélandot!

ÁLCÁZÁS

— Minek magának a sötét szemüveg és az álszakáll?

— Ma fizetésnap van, és a feleségem vár a gyár előtt.

FOGKRÉM

— Kérek egy tubus fogkrémet.

— Milyen márkát?

— Mindegy. Nem használom, csak vendégeim jönnek. Hadd lássák, milyen kultúrember vagyok.

UTOLSÓ KÍVÁNSÁG

— Mi az utolsó kívánsága?

— Huszonnégy pontban szeretném összefoglalni...

GAVALLÉR FÉRJ

— Már alig várom a szilvesztert. A férjem megígérte, hogy éjfélkor Utasüdítőt bontunk.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Képzelje, tegnap volt az esküvőm. Egy órával utána a férjem bevallotta, hogy már van két gyereke.

— Erre mit szólt maga?

— Így már én is nyugodtan közölhettem vele, hogy nekem három van.

G. Sz.

BUKSI, AZ IDEGENVEZETŐ

Sajdik Ferenc rajza

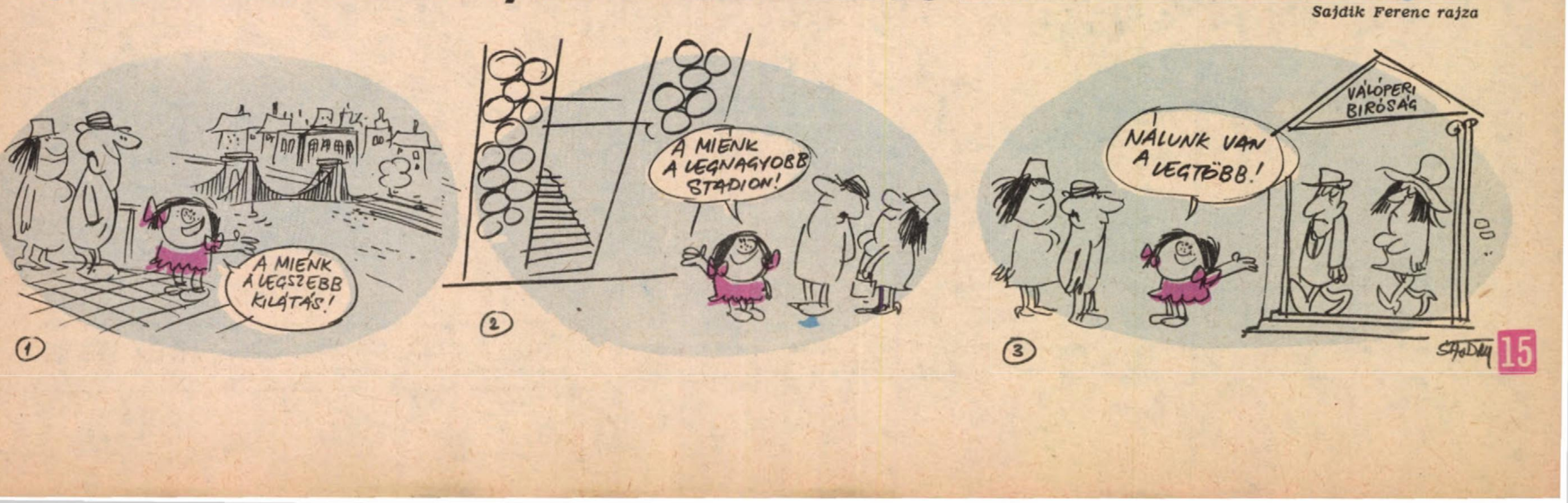
A MIÉNK A LEGSZEBB KILÁTÁS!
①
A MIENK A LEGNAGYOBB STADION!
②
NÁLUNK VAN A LEGTÖBB!
VÁLÓPERI BIRÓSÁG
③

Pusztai Pál rajza

ÚJ FŐNÖK

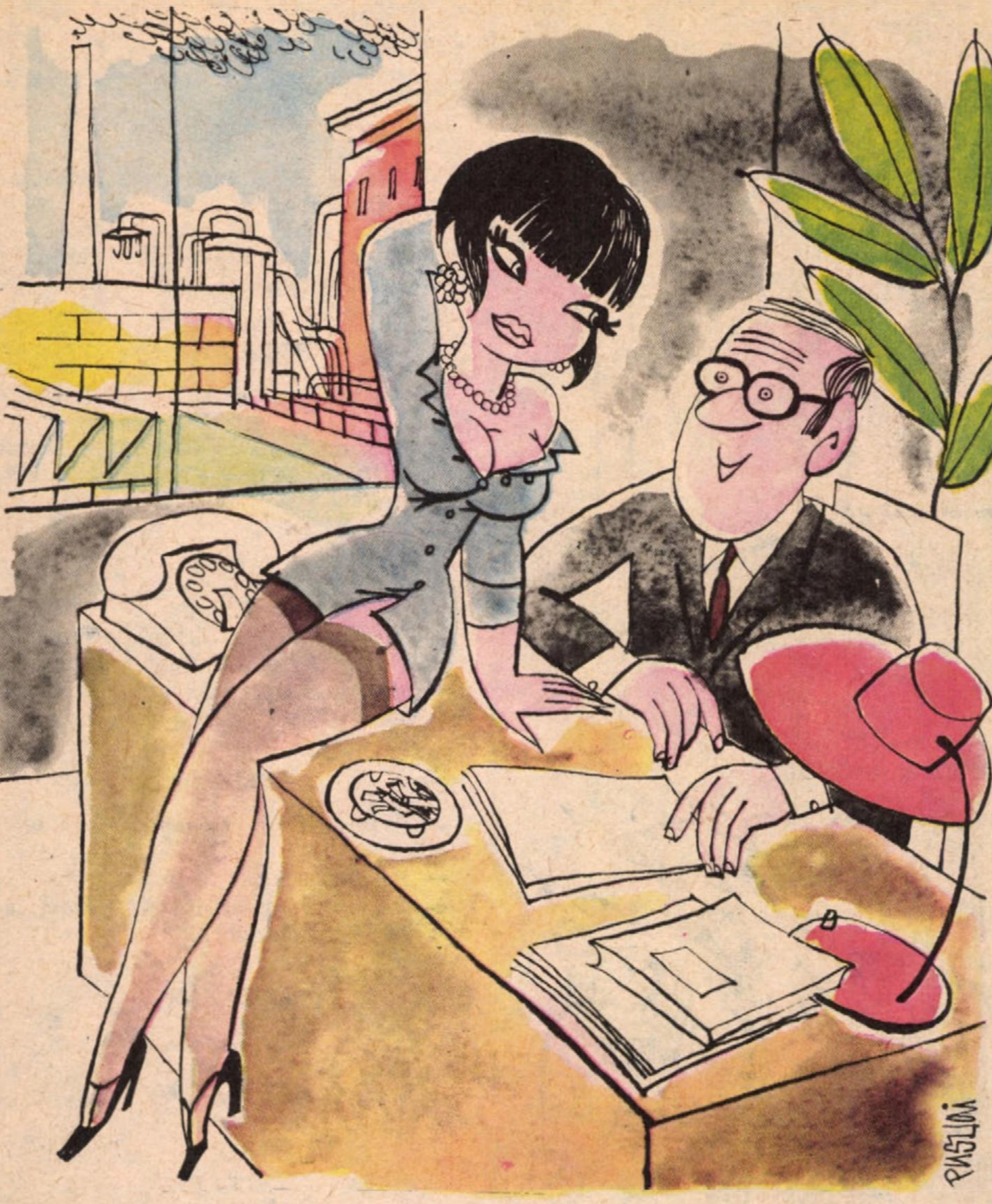

– Figyelmeztetni szeretném, hiába közeledik, én távollátó vagyok.

SKÓT VICC

A skót kislány fogadja udvarlóját:

– Jó, hogy jön, Patrick. Egy fontos ok miatt tudnom kellene, hogy feleségül vesz-e?

– Mi az a fontos ok? – érdeklődik az udvarló.

– Szilvát rakok el télire. Ha elvesz, akkor négy üveggel többet teszek el.

KORSZERŰSÍTÉS

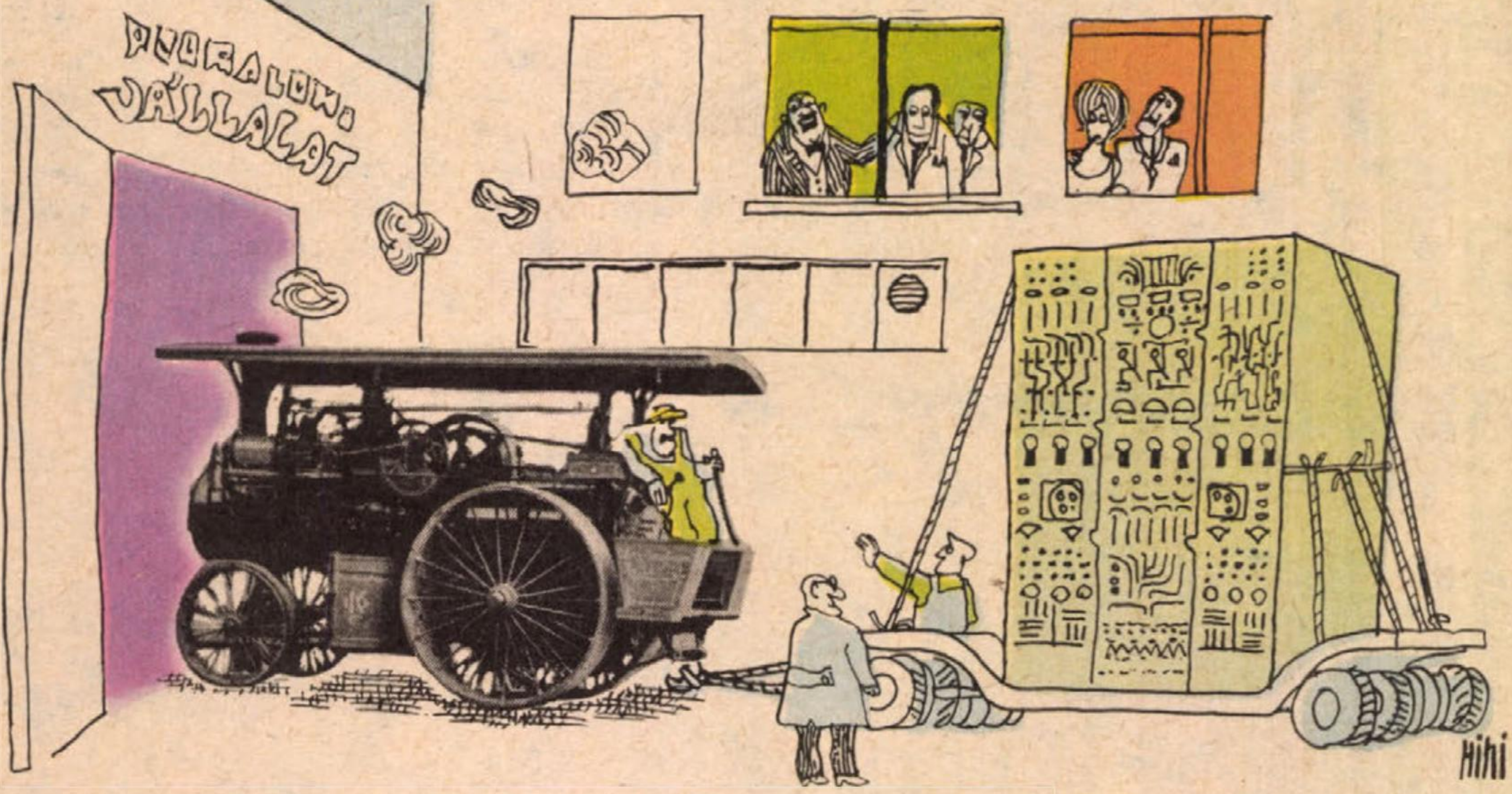
VÁLLALAT
Hihi

– Végre megérkezett a komputer!...

FELELŐSSÉGTUDAT

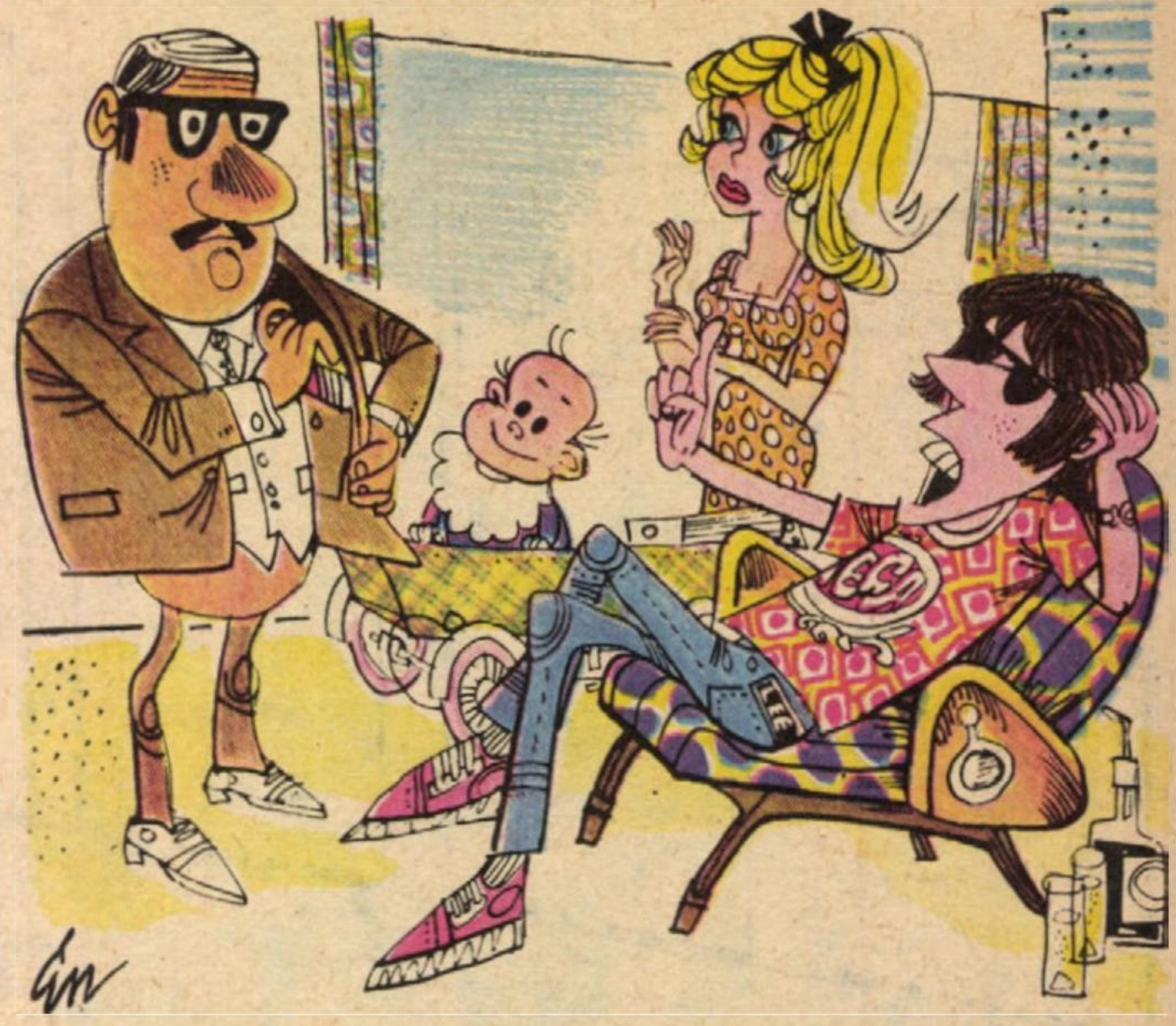

– Papa, csak ennyi zsebpénzt adsz? Gondolj arra, hogy az unokádról is kell gondoskodnod!

A BŰVÖS SZÓ

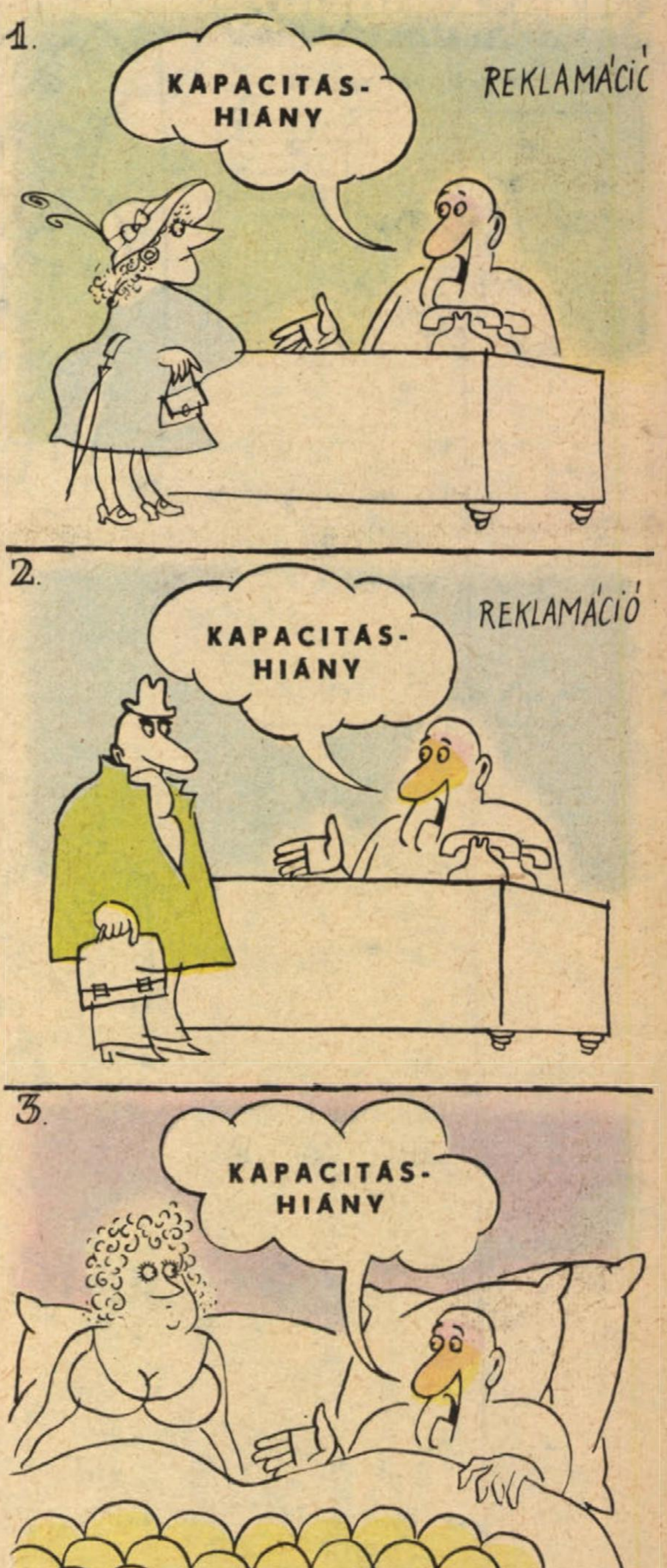
1.
KAPACITÁS-HIÁNY
REKLAMÁCIÓ
2.
KAPACITÁS-HIÁNY
REKLAMÁCIÓ
3.
KAPACITÁS-HIÁNY

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta

INDEX: 25.504

Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.4150/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre